

மனவை

ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா

ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

ஜூலை - 2002

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | advanaham.org

விலை: 20/-

Tel: 066-2425

Rani

GRINDING MILLS

219, Main Street, Matale,
Sri Lanka.

VIJAYA

GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

Dealers: Agrochemical, Sprayers,
Fertilizer & Vegetable Seeds

85, Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street), Colombo - 13.

Tel: 327011

மல்லிகை

ஜூலை 2002

37-வது ஆண்டு

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பீறர்
ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவர்'

'MALLIKAI' PROGRESSIVE
MONTHLY MAGAZINE

280

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை
மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது

201 1/1, Sri Kachiresan Street,
Colombo - 13.

Tel: 320721

E-Mail:pancha@sltnet.lk

தீவிர வாசகர்

கவனத்திற்கு.....

நாடு பூராவுரிருந்து - ஏன் நாடு
கடந்து சர்வதேசமெங்குமிருந்தும் கூட
மல்லிகைச் சுவைஞர்கள், தீவிர
வாசகர்கள். கடிதங்கள், மற்றும் தொடர்பு
ஊடகங்கள் மூலம் எம்மை
அணுகுகின்றனர்.

இவர்கள் அனைவருக்கும் தனித்
தனியாக எம்மால் கடிதம் எழுத இயலாது.
அது சாத்தியமுமானதல்ல.

எனவே இதன் மூலம்
சுவைஞர்களுக்கு இந்தத் தகவல்களைச்
சொல்லி வைக்கின்றோம்.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் வசிக்கும்
நம்மவர்கள் 'மல்லிகை இதழ்கள் தமக்குத்
தொடராகக் கிடைக்க வழி என்ன?' எனக்
கேட்கின்றனர். தபாற் செலவு காரணமாக
நேரடியாக எம்மால் இவர்களுக்கு
இதழ்களை அனுப்புவது சிரமம். எனவே
இங்குள்ள தமது உறவினர்களுடன்
தொடர்பு கொண்டு, மல்லிகையை
அவர்கள் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
அது போலவே 'மல்லிகைப் பந்தல்'
வெளியீடுகளையும் பெற்றுக் கொள்வதே
கலப்பின் வழி முறையாகும். இலக்கிய
ஆர்வமுள்ளவர்கள் இந்தத் தகவலை
மற்றவர்களுக்கும் தெரியப் படுத்தினால்
இலக்கிய உதவியாக அது அமையும்.

-ஆசிரியர்

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்!

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்

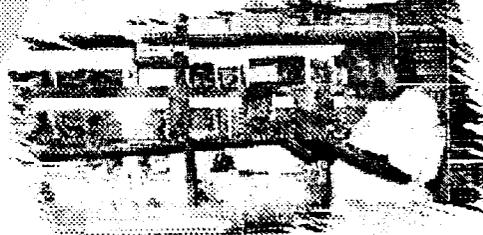

எம்.டி. குணசேனவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான
காகிதாதிகள்; பாடநூல்கள்; அகராதிகள்;
உபகரணங்கள்; இலக்கிய நூல்கள்; சஞ்சிகைகள்;
ஈழத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்கள்
அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும்
விற்பனையும்

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்

இல. 4 குருனாகல் வீதி.

(பஸ் நிலையத்திற்கு அண்மையில்) புத்தளம்.

தெலைபேசி / தெலைநகல்: 032 - 66875

ஈழத்து, மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும்,
பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவுசெய்து தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

ஓரம் கட்டுகின்றன

ஒதுக்கிவிடப் படுகின்றன

தமிழகத்திலிருந்து மாதந் தோறும் இலட்சக் கணக்கான ரூபா பெறுமதி மிக்க சஞ்சிகைகள், நூல்களை நமது நாடு கொள்வனவு செய்து விடுகின்றது. அத்துடன் சினிமாப் படங்களையும் இறக்குமதி செய்து வருகின்றது.

இதில் துரதிர்ஷ்டம் என்னவென்றால் நமது நாட்டிலிருந்து ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய்களுக்குக் கூட, சஞ்சிகைகளையோ புத்தகங்களையோ தமிழ் நாடு இதுவரைக்கும் கொள்முதல் செய்யவில்லை என்பதை இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

2000-மாம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மூன்று தினங்கள் எழுத்தாளர் மகாநாடு கோலாகலமாகச் சென்னையில் நடைபெற்று முடிந்தது.

காலச் சுவடு மாத இதழும், சரிநிகர் வார இதழும் கூட்டாக ஒன்று சேர்ந்து நடத்திய மகாநாடு இது. இந்த மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களில் ஒன்று, இலங்கையிலிருந்து தரமான தமிழ் நூல்களைத் தமிழகத்திற்குக் கொள்வனவு செய்வதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென நடுவண் அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதாக அத்தீர்மான வாசகம் இந்திய மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

இத் தீர்மானம் கடைசியில் காகிதத் தீர்மானமாகவே இறுதி வடிவம் பெற்று நின்று விட்டது. தொடர்ந்து அது பற்றிப் பேசுவர் யாருமில்லை.

இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற முற்று முழுதாக உதவியவர்கள் நாகர்கோயிலிலிருந்து வெளிவரும் காலச் சுவடு இலக்கியக் குழுவினர்.

இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், மகாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டதின் பின்னர், மகாநாடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இத்தீர்மானம் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு எந்த விதமான ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்புகளையும் செய்யமுன் வரவில்லை.

காலச் சுவடு சஞ்சிகையில் கூட, இத்தீர்மானத்தைச் செயல் வடிவம் கொடுத்து அமுலாக்க அழுத்தம் கொடுக்க ஒரு கட்டுரை கூட வரையப்படவில்லை.

சரிநிகர் வார இதழ் அதற்குப் பின்னர் நின்றவிட்டது.
யாரையோ திருப்திப் படுத்துவதற்காக அந்த அந்தச் சமயத்தில் நிறைவேற்றப் பட்ட

தீர்மானமாகவே இதை இங்குள்ள படைப்பாளிகள் கருத்தில் கொண்டுள்ளனர்.

இப்படிப் பட்ட தீர்மானங்களை எழுத்தாளர் மகாநாடுகளில் நிறைவேற்றுவது சுலபம். ஆனால், இப்படியான தீர்மானங்களை அமுல் நடத்தும் போதுதான் அதன் சிரமங்கள் புரியும்.

வடபுலத்திலும், கிழக்கு மாகாணம், மலையகம், தென்னிலங்கை ஆகிய பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் இன்று வாராவாரம் பல துறைப்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. தனிநபர்களும், நிறுவனங்களும் இலட்சக் கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்து புத்தகங்களை வெளியிட்ட பின்னர், அவைகளை அடுக்கி வைத்துக் கொண்டு அழகு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

நமது விற்பனைச் சந்தை மட்டுப் படுத்தப் பட்டதே அதே சமயம் பொது நூலகங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், மற்றும் தேசம் புராவும் பரந்திருக்கும் பள்ளிக் கூட நூல் நிலையகங்கள் எமது நூல்களை விட, வந்து குவியும் தரமற்ற நூல்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்து, அந்த இறக்குமதிச் சரக்குகளையே கொள்வனவு செய்து வருகின்றன. நமது மக்களின் வரிப்பணம் நமது எழுத்தாளர்களுக்குச் சவறுவதில்லை.

நமது எழுத்தாளர்களின் தரமான படைப்புகள் ஓரம் கட்டப் பட்டு, ஒதுக்கி விடப்படுகின்றன.

இன்று உயர் கல்வி மட்டத்தில் இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் சிருஷ்டிகளைப் பற்றிக் கேள்வித் தாள்களில் கேள்விகள் கேட்கப் படுகின்றன. ஆனால், அதே சமயம் அந்தக் கேள்விக்கு உட்படுத்தப் பட்ட நமது

படைப்பாளிகளின் நூல்கள் அந்தக் கல்லூரி நூலகத்தில் இருக்கவே இருக்காது.

எப்படிப் பட்ட விசித்திரமான அறிவு நிலை இது. இன்னுமொரு முன்னேற்றமான சம்பவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. நமது பல்கலைக் கழகங்களில் இன்று நமது எழுத்தாளர்களது சிருஷ்டிகள் பற்றி ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இறுதியாண்டு மாணவர்கள் சமர்ப்பிக்கக் கூடிய அறிவுச் சூழ்நிலை தோன்றியுள்ளது. அதற்கமைய அந்த மாணவர்கள் இந்த நாட்டு எழுத்தாளர்களை அடிக்கடி சந்தித்துத் தகவல் பெற்று, ஆய்வு செய்கிறார்கள். தேடும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு உழைக்கின்றனர். இவர்களது தேவையைத் தனிமனிதர்களால் மாத்திரம் நிறைவேற்றிவிட முடியாது. அதற்கு அமைய நமது படைப்புகளே இந்த மெய்யான பணியைச் செய்து முடிக்கத் தக்கவை.

இன்று இந்த மண்ணில் விளையும் பலதரப்பட்ட நூல்களை, நூலகங்கள் வாங்கிப் பாதுகாக்கத் தவறினால், நாணய சந்ததிக்குத் தான் அது மிகப் பாரிய இழப்பாகும். புதிய தலைமுறையினரின் அறிவுத் தேடலைத் தடை செய்ததாக அது அமைந்து விடும்.

அதே போல, தமிழ் மொழி இன்று உலகில் பரந்து பேசப்படும் சர்வதேச மொழியாக விரிந்து, பரந்து, கிளை பரப்பி, படர்ந்து, விசாலித்துப் போயுள்ளது.

ஈழத்து எழுத்துலக வளர்ச்சியைத் தமிழகம் புரிந்து கொள்ளாது போனால், அது நமக்கல்ல நஷ்டம். நஷ்டப்படப் போகின்றவர்கள் யார் - என்பதை வருங்காலம் நிச்சயம் நிர்ணயிக்கும்.

அட்டைப் படம்

தமது இருப்பை என்னுடைய பிரகாசப் பூத்திக் கொண்டிருப்பவர்

சிறுகதை

எழுத்தாளர்,

இலக் கியவாதி

பத்திரிகையாளர் என்று பன்முகப் பட்ட ஆளுமையைக் கொண்டவரும், தினகரன் நாளேட்டின் பிரதம ஆசிரியராக விளங்குகின்றவருமான திரு.ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்களின் படத்தை முன்னட்டையில் தந்து, அவருக்கு உரிய கௌரவத்தை வழங்கியமைக்காக மல்லிகைச் சஞ்சிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களை இச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்ட விழைகின்றேன்.

ரோசியா
சோ.சந்திரகேரம்

இப்பாராட்டுக்கும் கௌரவத்துக்கும் முழுமையாக உரித்துடையவராகத் தன்னை இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கென அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் திரு. ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள். ஒரு முத்த எழுத்தாளரும் அனுபவம் மிக்க முத்த பத்திரிகையாளருமான அவர் பற்றிச் சில குறிப்புகள் எழுத வாய்ப்புக் கிட்டியமை குறித்து யான் பெருமை கொள்கின்றேன். பத்திரிகையாளர் என்ற முறையில் தமிழில் இலக்கியம், கலாசாரம் பற்றிய எழுத்துக்கள் மட்டுமின்றி நவீன விஞ்ஞானம், தகவல் தொழில் நுட்பம், பேண் தகு அபிவிருத்தி, கல்விப்பியல், மானிடவியல், மெய்யியல் எனப் பலதரப்பட்ட நவீன துறைகளில் எழுத்துக்கள் வெளிவரவேண்டும். இத்துறைகளைச் சார்ந்த துறை பேசும் அறிஞர்கள் தமிழ்மொழியில் மேற்கண்ட, துறைகளில் விரிவாக எழுத வேண்டும். அவ்வெழுத்துக்கள் தமது பத்திரிகையினூடாக நாடெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் பேசும் வாசகரைச் சென்றடைய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் பல அறிஞர்களை நாடி எழுத்துப் பணியில் அவர்களை ஊக்குவித்தவர் திரு.ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள். நவீன உலகில் பத்திரிகை வெறுமனே ஒரு செய்தி ஊடகமாக மட்டும் இயங்கிவர முடியாது. பாடசாலைகளுக்கு அப்பால் மக்களுக்குக் கல்வியை வழங்கும் ஒரு வலிமை வாய்ந்த ஊடகமாக அவர் பத்திரிகையை இனங்கண்டதன் விளைவாகப் புதிய துறை சார்ந்த எழுத்துக்களுக்கு அவர் பெரிதும் வரவேற்பளித்தார். இதனை அவருடைய கல்வி சார் பணியென்றோ அல்லது, அறிவு சார் பணியென்றோ நாம் வகைப்படுத்தலாம். அறிவாற்றல் மிக்கவர்களுக்கும் அறிவுத் தாகத்துடன் புதிய எழுத்துக்களை நாடும் வாசகப் பெருமக்களுக்கும் இடையே பாலமாக அமைந்து பத்திரிகைத் தொழிலுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்கியவர் திரு.ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள்.

கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோடக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தோழர் வி.பி.என மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப் பெற்ற திரு. வி. பொன்னம்பலத்தின் அறிமுகம் இவருக்குக் கிடைத்தது அன்னாரது இல்லத்திலிருந்து கொண்டே தனது உயர் கல்விப் படிப்பைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டார் திரு. ராஜ ஸ்ரீகாந்தன். ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் அதிபராக இருந்தார்.

அந்த மாணவப் பருவ காலத்திலிருந்தே இலக்கியத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வந்தார்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மிக வீச்சுடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் இச் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் பிரேம்ஜியுடன் இவருக்கு நெருக்கம் ஏற்பட்டது.

அந்தக் காலத்திலேயே இவர் படைப்பாக்கம் செய்யத் தொடங்கினார். வித்வான் ஆறுமுகம் அவர்களிடம் முறைப்படி தமிழ் கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

கல்விப் பணியோடு ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்களை இளங்காணும் போது அவருடைய மற்றொரு பரிமாணம் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. விசேட தேவைகளையுடைய பிள்ளைகளின் (கட்புலன், செவிப்புலனற்ற) கல்வியில் அக்கறையுடையவராய் அப்பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட ஓர் ஆசிரியராக இளங்காணப்படுபவர் திரு. ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள்.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபாடுமிக்க ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள் சோவியத் கலாசார நிலையத்தில் அத்துறையில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். எழுத்தாளர் அழகு சுப்பிரமணியம் ஆங்கிலத்தில்

எழுதிய சிறுகதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்து, 'நீதிதிரிசு மகன்' என்ற தலைப்பில் புத்தக மாக்கி, அப்பணிக்கென சாஹித்திய மண்டலப் பரிசையும் வென்றெடுத்தவர். புகழ்பெற்ற சிறுகதை ஆசிரியராக அவர் ஆற்றிய சிறப்புப் பணிக்காக அவருடைய சிறுகதைத் தொகுதியான 'சாஸாரம்' என்ற நூலுக்கு சாஹித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத் தக்கது.

இலக்கியக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள் இலங்கையில் வளர்ச்சியுற்று நவீன இலக்கியப் பாங்குகளில் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்திய முற்போக்கு இலக்கிய அணியுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டவர். இவ்வணியினரின் கோட்பாடுகளுக்கு அமையத் தமது எழுத்துக்களில் சமூகநேபத்தையும் சமூக யதார்த்தங்களையும் கலையழகுடன் காட்டி இலக்கியத்தினூடாகச் சமூகத்தில் அடிப்படையான மாற்றங்களைக் காண விழைந்தவர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள்.

எழுத்துலகில் எவ்வளவுதான் புகழ் பெற்றிருந்தாலும் பேச்சிலும் செயலிலும் அடக்கம், எளிமை, பிறருக்கு உதவும் மனப்பாங்கு, மனித நேயப் பண்பு எனப் பல்வேறு போற்றத் தக்க குணாதிசயங்களைக் கொண்டு படைப்பிலக்கிய வாசகர்களுக்கு எழுத்திலும் தனிப்பட்ட பண்பிலும் ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்த திரு. ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் அவர்கள் இன்னும் பல தசாப்தங்களுக்குத் தமது எழுத்துப் பணியைத் தொடர வேண்டுமென்று அதனால் ஈழத்து இலக்கியம் செழிப்புற வேண்டும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தார் அவரது எழுத்துப் பணியால் மேலும் பயன் பெற வேண்டும் என்பதே எமது அவா.

பிரக்ஞை

மு. பஷீர்

பாம்பை நினைத்தாலே பீதிவந்து கவிந்து குலை நடுக்கம் எடுத்துவிடுமெனக்கு. அப்படியே மற்றவர்களுக்கும் இருக்காது, என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லை. சர்ப்பம் பற்றிய பெரும்பாலான கதைகள், கேட்பதற்கு ஆச்சர்யமானவையாகவும், சுவாஸ்யம் மிக்கவாகவும் இருக்கும். இந்த பாம்புகளில் தான், எத்தனை வகை, விஷ, உருவ, வர்ண சாதி வேறுபாடுகள், நல்ல பாம்பின் பிடரியில் தெரியும் படம். அதன் உயர்ச் சாதித் திமிரைக் காட்டும். விரியன், என்கிற புடையன், மனிதனை தீண்டி உடன் மரணத்தை ஏற்படுத்தவல்ல பொல்லாத விஷப் பிராணியென்பது எங்கும் பிரசித்தம். அதற்கு ஆயுதக்காரன் சட்டைபோல், வட்ட வட்ட செதில்களும், வக்கிர குரூர விழிகளுமாய், கொழுத்துப் பெருத்த மேனி.

அதைக் காண்பதுமே மனிதனது சித்தம் அச்சத்தால் கலங்கிவிடும். சாரை, செடிப்பாம்பு, போன்ற அப்பாவி வகையறாக்களும், எசுகு பிசுகாய் மனிதரிடம் மாட்டிக் கொண்டு, அடிவாங்கிச் சாவதுண்டு. இன்னும் செத்த பாம்பை அடித்து வீரத்தை நிலை நாட்டுவோரும் இல்லாமலில்லை. பாம்பு கடிக்கு, ஆங்கில வைத்தியம் சமீபத்தில் தான் சாத்தியமாயிருக்கிறது. விஷக் கடிக்கு மூலிகை வேர்களும், இலைகளின் சாறும் தான் பரம்பரை வைத்தியமாக நிலவி வருகிறது.

எங்களுர் விஷக்கடி வைத்தியர் தன் அனுபவங்களை அடிக்கடி உரைப்பார், அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல், நாள் முழுவதும் ஆர்வத்துடன்

அவற்றை கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். அத்தனை விற்று விறுப்பு, பாம்பு கடிப்பு, தன்னை அழைத்துப் போக வருபவர்களிடம், இவர் கேட்கும் முதல் கேள்வி இதுதான்!

“எத்தனை மணிக்கு சர்ப்பம் தீண்டியது?” என்பது. அந்த நேரத்தை வைத்துத் தான், தீண்டப்பட்ட விஷத்தின் தன்மை எத்தகையது என்பதை ஊகித்து, தனக்குள் நிர்ணயம் செய்வார்.

இப்படியே, சிகிச்சையை விட, அனுமானங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது வழக்கம். இது பரம்பரை வைத்தியம் என்பதினால், தகவல் சொல்ல வந்திருப்பவர்கள் நிற்கும் தோரணையை வைத்தே, விஷயம் ஒப்பேறுமா? இல்லையா? என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் துல்லிய அறிவு பெற்றவர் வைத்தியர். சில வேளைகளில் நான் இவ்வாறு எண்ணுவதுண்டு. இதன் பல்லிடுக்கிலுள்ள, விஷத்தை வெளியே கிள்ளி யெறிந்துவிட்டால், இது ஒன்றும் பெரிய அச்சம் தரும் உயிரினம் அல்லவென்று, அதற்கு யார் துணிச்சலோடு முன் வருவது? பூனைக்கு யார் மணிகட்டுவது? என்பது பிரச்சனை தான்.

பாம்பாட்டிகள் தமது ஜீவனோபாயத்திற்காக அவற்றை சூட்சுமமாகப் பிடித்து விஷத்தைக் களைந்து, தாங்கள் சொல்கிறபடி ஆட்டி வைப்பதுண்டு. நமது நிலை அவ்வாறானதில்லை! அது எட்டி தூரத்தில் நின்றால் கூட, நம்மில் பலருக்குக் கிடுகிடா நடுக்கம் தொடங்கும். மனிதனது உயிருக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதில், பாம்புகளின் பங்கு பயங்கரமானது. சட்டம் போட்ட, இரும்புக் கூண்டுக்குள் நின்று கொண்டு, பென்ன்ம் பெரிய பயங்கரப் பாம்புகளைத் தோளில்

வாரிப் போட்டுக் கொண்டு, ஜாலியாக நடனமாடும் பரீத் நச்சீரப் பார்க்கையில் அச்சம் கலந்த வியப்பு மேலிடும். இந்த அசாத்தியத் துணிச்சல், நம்மில் யாருக்கு வரும்?

பாம்பைக் கண்டால் படையும் நடுங்குமென்பார்கள். படை எதற்கு நடுங்க வேண்டும்? கையில் துப்பாக்கி இருக்கும் போது, சுட்டுத் தள்ளி தூள் பறத்திட முடியாதா? மரம் செடிகள் அடர்ந்த ஒற்றையடிப் பாதைகள், வயல்வெளிகள், பாழடைந்த கட்டிடங்கள், சர்ப்பங்கள் நடமாடும் இடமாய் கணிக்கப் படுகிறது. என்றாலும் வெளிச்சமில்லாத இருளில், இரவு காலங்களில், இவற்றின் நடமாட்டங்கள் அதிகரிப்பதுண்டு. சருகு, குப்பைக்கூளங்களில் ஈரம் தோய்ந்த மணல் வெளிகளில் இவை மௌனம் தரித்துக் காத்துக் கிடக்கும் மனிதரைப் பழிவாங்க.

2

சில வருடங்களுக்கு முன் நாங்கள் ஒலைக் குடிசையொன்றில் தான் வாழ்ந்து வந்தோம். “இப்போதும் மாளிகையில் அல்ல வாசம்! வாடகை வீட்டில் தான். ஒவ்வொரு காலைப் பொழுதிலும் விடியவே கண் விழித்து, தேனீர் போட்டுத் தருபவள், எனது முத்த மகள். யௌவனம் பூச்சிடும் பதினான்கு வயது அவளுக்கு. காலைத் தேநீரை ஒழுங்கு செய்து தர. என் மனைவி நித்திரையால் எழுப்ப மாட்டாள். அவள் ஒரு ஆஸ்மா நோயாளி. விடிகாலைக் குளிர். நித்திரை கலைந்தால், சுவாசம் விட முடியாதபடி அவஸ்தைப் படுவாள். வெய்யில் சுள்ளென்று அடித்தாலன்றி,

படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கச் சம்மதியாள். அது மிகச் சிறிய குடிசை. அதிலும் அடுக்களையில் ஒரு நபர் நடமாடுவதே பெருங் கஷ்டம். அத்தனை நெருக்கடி. மகள் சோம்பல் முறித்தவாறு, குசினியில் குந்தித் தேநீர் தயாரிக்க அடுப்பை மூட்டுவாள்.

வீட்டுப் பூனை அன்று அவளது காலைச் சுற்றுவதும், சீறுவதுமாக, கணங்கள் நீள்கிறது. பூனையின் சீற்றம் குறித்து முதலில் அவள், கணக்கில் எடுக்கவில்லை. பூனை உடலைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு, வித்தியாசமாகச் சீறுவதைக் கண்ணுற்ற அவள், விடிகாலைச் சோம்பலைக் களைந்தெறிந்து விட்டு, சற்று நிதானிக்கத் தொடங்கினாள். மண்குடத்திற்கு இடையில், தலை புகுத்தி பூனை தாவுகிறது. மண்குடத்தோடு இருந்த ஈர நிலத்தை எட்டிப் பார்த்தாள் மகள். அவளது தேகாந்திரமெங்கும், பீதியினால் நடுங்க ஆரம்பித்தது.

மலைப் பாம்பின் தடிப்பத்தில், குரூக் கண்களுடன் சுருண்டு கிடந்தது. நல்ல பாம்பு. சட்டென எழுந்து நின்று நடுங்கியவாறு, முன் வாசலுக்கு ஓடி வந்து-

“பாம்பு! பாம்பு!, ஓடி வாங்க!” என்றபடி கூச்சலிட்டவாறு, அபயக் குரல் கொடுத்தாள். நான் படுக்கையிலிருந்து வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு விழித் தெழுகிறேன். அயலவர் வந்து குழமி விட்டனர்.

அதைக் கண்டவர் எவரும் மயக்கம் போட்டு விழுந்து விடுவர். மூன்றரை அடி உயரத்தில் கொழுத்துப் பெருத்த நல்ல பாம்பு. நான் ஒன்றும் சாமானியன் அல்ல! உயர் சாதியாக்கும்! என்று பிரகடனப் படுத்துவதைப் போன்ற அதன்

தீவிர அசைவுகள். பூனை அதனை விட்டபாடி லலை. சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டது. அது ஒரு இட நெருக்கடியான, சிறிய அடுக்களை, என்பதால் ஒரு பெரிய தடிகொண்டு கையை அகல விரித்து, அடிப்பதென்பது இயலாத காரியமாக இருந்தது.

எப்படியாவது அதை தப்பிச் செல்லவிடாது முற்றுகையிட்டுக் கொன்றுவிட வேண்டுமென்பது எல்லோருடைய எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. பாம்பை அடித்துக் கொல்லும் தருணம் நூலிழையில் பிழைத்துப் போகலாம் என்ற சந்தேகம், வலுப் பெறும் முன் இளைஞனொருவன் வீட்டுக்குள் விரைந்து சென்று, துப்பாக்கியோடு திரும்பியிருந்தான். கும்பலை விலகி நிற்குமாறு கூறிவிட்டு, துணிவோடு அடுக்களைக்குள் புகுந்தான்.

முழுங்காலில் அமர்ந்தவாறு அதன் தலையைச் சரியாக குறிபார்த்துச் சுட்டான். பாம்பின் தலையைத் துளைத்தவாறு துப்பாக்கி ரவை. ஊடுருவிப் பாய்ந்தது. தரையெங்கும் குருதி சிதறிப் பரவியது. துடிதுடித்துச் செத்தது. எல்லோர் நெஞ்சிலும் ஆசுவாசப் பெருமூச்சு. இந்தப் பூனையின் சமிக்ஞை மட்டும் இல்லாது போயிருந்தால் எனது மகள் பாம்பு தீண்டி இறந்து போயிருப்பாள். யார் செய்த புண்ணியமோ, இன்று நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தாயாகி தீர்க்க ஆயுசில் வாழ்கிறாள். இன்றுவரை இச்சம்பவம், என்னுள் பல நினைவு அதிர்வுகளைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இதனால் தான், கணவிலும், நினைவிலும், சர்ப்பங்கள் வந்து என்னை அச்சுறுத்தி விட்டுப் போகின்றனவோ?

ஒரு நாள் பாதையோரத்தில் கண்ட காட்சி, இதய ஆழத்திலிருந்து, நீங்க மறுக்கிறது. பெரிய சாரையும் நல்ல பாம்பொன்றும், ஒன்றையொன்று இறுகப் பிணைத்து, மனிதர்கள் மூச்சு விடுவதைப் போன்று, ஒசையெழுப்பி கட்டிப் புரண்டன. இது இரண்டிற்குப் இடையிலான ஆக்ரோஷமான சண்டையாயிருக்கலாம். என்றெண்ணித் தூர விலகி நின்று பார்த்தேன். சர்ப்பங்கள் இரண்டும் ஒன்றையொன்று இறுகத் தழுவி முகத்தோடு முகம் உரசி நாவினால் ஈரத்தைப் பரிமாறிக் கொண்டன.

பின்னர் தான் இது சண்டையில்லை. பாம்புப் புணர்ச்சி என்பதை ஊகித்து அறிந்து கொண்டேன். அவை இரண்டிடி உயரத்திற்கு எழுந்து நின்று, ஆலிங்கனம் செய்யும் காட்சியினைக் கண்டு அதிர்ந்தேன். சாம்பல் நிறமெல்லிய நீண்ட நாவுகளால், ஸ்பரிசம் தொடர்ந்த வண்ணமிருந்தன.

வேடக்கை பார்க்க கும்பல் கூடிவிட்டது. யாரும் அருகில் செல்லவில்லை. நீண்டநேரமாக வேட்கை தணிக்கும் போராட்டம், ஓய்வின்றி நீண்டு கொண்டிருந்தது. மதர்த்து திணவெடுத்த உடற்தாகம் தணிய ஜோடி இணைபிரிந்தது. சாரை பதறியடித்துக் கொண்டு, அருகில் இருந்த பற்றைக்குள் ஊடுருவியது. நல்ல பாம்பு அப்படிச் செய்யவில்லை.

அது படத்தை உயர்த்தி, வளைந்து நெளிந்து, சுழன்றசைந்து, சிறிய கண்களால் நாற்புறத்தையும், ஒரு கம்பீர

பாவனையில் ஏறிட்டுப் பார்த்தது. நான் விழிகளில் ஆவல் தேக்கி, அதன் அசைவுகளை கூர்மையாக அவதானித்தேன். தலையில் வளைந்து பளிச்செனத் தெரியும் படம் சிறுவிழிகளுக்குள் இருக்கும் கூர்மை, திரட்சி, இது நாவினால் தான் சுவாசிக்கின்றதோ? என்று நினைக்கு மளவிற்பு, வெளியே கிடந்து அலைபாயும் நாவின் அதி தீவிரச் சூழ்ச்சி! உடலெங்கும் செதில்களினாலான பள பளப்பு, மினுமினுப்பு!

முற்றிலும் ஈரலிப்பின் குளிர்ச்சித் தோற்றம் மனித குலத்தின் மீது, விஷம் கக்கி, மரணம் விளைவிக்கும் கொடும் செயல் மட்டும்தான் இதற்கு இல்லாதிருந்தால்.....? பாம்பு எத்தனை அழகான வசீகரமான உயிர்ப்புள்ள ஜீவன்!

விட்டு விட்டுப் பெய்யும் மழையும் காற்றுமாக, சீதளச் சூழல் பூமியெங்கும் கவிகிறது. வேலைக்குச் சென்று விட்டு அலுப்போடு விட்டை நோக்கி நடக்கிறேன். நன்றாக இருட்டி விட்டது. அடர்ந்த ரப்பர் தோட்டத்து, ஒற்றையடிப்பாதை வழியாகச் சென்றால் இல்லத்தைச் சுலபமாக அடைந்து விடலாம். பாதை இருண்டு கிடந்தது. கையில் வெளிச்சமும் இல்லை. பாம்புபற்றிய அச்சம் உடலுக்குள் அதிர்வை ஏற்படுத்தித் தொலைக்கிறது. நாளை ஒரு டோர்ச் லைட்டை கட்டாயம் வாங்கியாக வேண்டும் நிர்ணயம் மனதில் வலுவேறப் பூமிக்கு கால்களை அழுத்தம் கொடுக்காது, அந்தரத்தில் மிதப்பதைப் போன்ற, மிக

எச்சரிக்கையுடன் தொடர்கிறது எனது நடை இன்னும் என்ன? கூப்பிடுதாரம் அளவே வீடு.

ஆபத்துத் துன்பங்கள் சூழும் போது மட்டும் தானா, சராசரி மனிதன், இறைவனின் மேன்மையை அங்கீகரிப்பான்? வீடு மிக சமீபித்துவிட்டது. இந்தவளைவைத் தாண்டியதும் சரி! பிள்ளைகள் இந்நேரம் உறங்கியிருப்பார்கள். திண்பண்டங்கள் கையில் கனக்கிறது. அவற்றைக் குழந்தைக்கு காலையில் கொடுக்கலாம் மனைவி அரைத் தூக்கத்தில் இருப்பாள். நான் வந்த ஒசை கேட்டதும் எழுந்து விடுவாள். பக்கத்து வீடொன்றில் தொலைக்காட்சி, ஒசை மட்டும் சன்னமாகக் காதித் தீவிரமாகக் காய்ந்த சருகுள்ள கூட, சரசரக்கவில்லை. எந்த ஒலி அசைவுகளில்லை.

திடீரென அது நிகழ்ந்தது. எந்தச் சலனமுமில்லாமல் கரண்டைக் காலில், ஒரு அட்டை தொற்றிய ஈரலிப் பொன்றை மட்டுமே முதலில் உணர்ந்தேன். உடல் விறைத்தது. பயத்தினால் இருளை ஊடுருவி நிலத்தை வெறித்தேன். காய்ந்த

சருகு களை
ஊடுருவியவாறு
ஒசையெழுமி
நிலத்தில்.

இலையின் மீது முத்துக்கள்

அட.....

அவையாவும் பனித்துளிகள்

அக் கணமே என்

முகத்தைத் தடவினேன்

ஓ!

அவை என் முகப்பருக்கள்!

ஊர்ந்து சென்றது ஏதோவொன்று.

கணங்கள் விரைய காலில் கடும் வேதனையும் விறைப்பும் பரவ ஆரம்பித்தது. கரண்டைக் காலை குனிந்து தொட்டுப் பார்த்தேன் இரத்தம் கசிந்து கொண்டிருந்தது. ஏதோ ஒன்று என்னைக் கடித்துவிட்டுப் போனதாக, கூக்குரலிட்டேன். அயலவர்களும்தான், வெளிச்சங்களோடு ஓடிவந்தனர். நான்கு பற்களும் காலில் அழுத்தமாக பதிந்திருப்பதாக ஒருவர் சொன்னார்.

உடனே விஷக்கடி வைத்தியர் அழைத்து வரப்பட்டார். விரியன் பாம்பு தீண்டியுள்ளதாக அவர் உறுதி செய்துவிட்டு, தீவிரமாக சிகிச்சைகளை மேற்கொண்டார். நிமிடத்திற்கு நிமிடம் என் இரத்த நாள்ங்களில், விஷத்தின் வெம்மை மேலேறிக்கொண்டிருந்தது. உடலில் நீலம் பாரித்து. கண்கள் அந்தரத்தில் சொருகியது. விடிய விடிய சிகிச்சை தொடர்கிறது.

காலைக் கருக்கல் கண்சிரித்த, காகங்கள், கரைந்தன. இருதயத் துடிப்பும், கை நாடியும் இயங்குவது தடைப்பட்டது. நான் ஓய்ந்து விட்டேனோ? யார் யாரோ, சோகக் குரலெடுத்து அழுவது சன்னமாய் காதிக்கேட்கிறது.

முத்துக்கள்

S. சித்ரா

நெருங்கி வருகின்ற இரவில் வித்தியாசம் இருந்தது. இது நாள்வரை வந்துபோன இரவுகள் போலில்லை இது. இந்த இரவில் சந்தேகம், பயம், ஆர்வம் என்பவற்றின் அடர்த்தி கொஞ்சம் அதிகமாய்ப் பூத்திருந்தது. அவனுக்கு மட்டும் என்றில்லை. அவர்கள் எல்லோருக்குமே!

கொஞ்சம் மம்மல் சேருவதன் முன்பாகவே அவர்கள் அந்த விராந்தையில் சேர்ந்து விட்டார்கள். வந்தவுடன் கொஞ்சம் ஆர்வாரம், இரைச்சல் இருந்தது. ஆனால் சற்று நேரத்தில் எச்சரிக்கை உணர்வோடு சத்தங்கள் அமுங்கிப் போய் கிசுகிசுப்புகளாக வெளிவந்தன.

அவர்கள் பதினைந்து பேர் இருந்தார்கள். மூன்று குடும்பம். இரவில் மட்டும் ஒரே வீட்டில் கூடியிருப்பதென்பது அவர்கள் ஊருக்கு வருமுன்பே எடுத்திருந்த தீர்மானம். அம்மம்மா வீடுதான் அதற்கு வசதியாய்ப் பட்டது. மெயின் றோட்டில் இல்லாமல் சற்றே உள்ளொடுங்கிப் போன ஒழுங்குக்குள் இருந்தது அந்த வீடு. இவர்களும், அதை குடும்பமும் இரவுக்கு அங்கு வருவது நல்லதென்பட்டது. பக்கத்து வீட்டு சாந்தாவும், பிள்ளைகளும் கூட அங்குதான் வந்தார்கள். கணவனைச் சிவசுக்கனுப்பி விட்ட சாந்தாவும் தனித்திருக்க அஞ்சிப் பொழுதுபட முன்னமே வந்துவிட்டிருந்தான்.

இவன் ஆர்வாரத்தினின்றும் விலகி முற்றத்தில் சாடையாய் உலவினான்.

“அதாரது முத்தத்திலை திரியுறது.....”

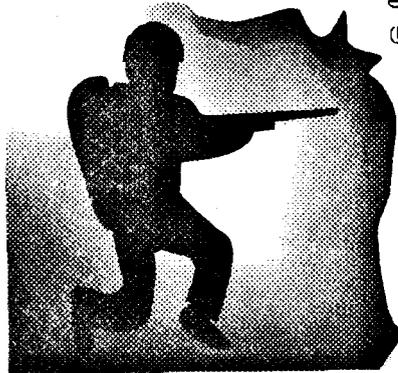
அம்மாவின் வேவுக் கண்களுக்குள் எதுவும் தப்பிவிட முடியாது.

“அது நான் தானெனை. நீ சும்மா கிட.....” எரிச்சலோடு முணுமுணுத்தான்.

“சும்மா, கிடக்கிறதாமோ. இஞ்சேடி பிள்ளை அவன்ரை கதையைக் கேள்..... பேசாமல் வலிகாமத்திலையே விட்டிட்டு வந்திருக்கோணும். கதை பறையுறாராம் கதை..... ஏதேனும் ஒண்டு நடந்தாத்தெரியுமே.....”

கிழவி கத்தினாள்.

“நீயேனடா உதிலை நிண்டு உதைக் கத்த வைக்கிறாய். இஞ்சாலை வாடா.....”

அக்கா அதட்டினாள்.

“நான் என்ன றோட்டுக்கே போறன். உதிலை தானை நிக்கிறன். ஒண்டும் நடவாது பேசாமலிருங்கோ.....”

அவன் எரிச்சல் குபீரிடக் கத்தினான்.

திடீரென்று அமைதி கலைந்த மாதிரிக் கிடந்தது. துப்பாக்கித் தோட்டா பாய்ந்து வந்து கிரீச்சிடுவதுபோல அவனுக்கே அவனது சத்தம் பிடிக் காற்ற் போனது. அமைதிக்காய், அமைதியை உணர வெளியே வந்து இப்போது இருந்த அமைதியையும் தானே குலைத்ததாய் உணர்ந்தான்.

“ஊரிலை நிம்மதியா இருக்க விருப்பமில்லாட்டிச் சொல்லுங்கோ. உடனை மானியாய்க்கு முட்டை கட்டுவம்.....”

அப்பாவின் அதட்டலான குரல் எல்லாருக்கும் எச்சரிக்கை விடுத்தது.

இவன் ‘விடுவிடு’வென்று உள்ளே வந்தான். வெளி விராந்தைக்கு அடித்திருந்த கம்பி வலையுடே சிறைக்கைதி போல் நின்றவாரே வெளியே பார்த்தான். ஏதோ ஒரு குறை இருக்கிறது போற்பட்டது. அது என்னவென்று தெரியவில்லை. ஏதோ பூரணமற்ற மொட்டையாய் இருக்கிறது போல..... இது அவர்களுடைய வீடு அல்ல என்பதால் ஏற்பட்ட சிறிய ஆதங்கமோ தெரியவில்லை. அவர்களுடையது நாற்சார் வீடு. இரவில் நிலா வெளிச்சம் அடித்தூற்ற காற்று விசிநி உடல் நனைத்துப் போகும். இதுவுமொன்றும் அவனுக்கு அந்நியமானதல்ல. முன்பும் பல தரம் இங்கே தங்கியிருக்கிறான். சாய்வுக் கதிரையை இழுத்து முற்றத்தில் போட்டு, மல்லாந்து கிடந்தபடி வானத்து நட்சத்திரங்களை எண்ணிக் கொண்டு.....

யாரோ தேங்காய் துருவுகிற சத்தம்

கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தான். அதையின் உருவம் மெல்லிய படலமாய்த் தெரிந்தது. அவர்களுக்கு பின்னரேமே அக்காவும், அம்மாவுமாய்ப் பிட்டவித்துக் கொண்டு வந்திருந்தனர். சாந்தாக்கா சிறிசுகளுக்கு சாப்பாட்டையும் கொடுத்து விட்டுத்தான் கூட்டி வந்திருந்தா.

“மடத்தடிப் பக்கம் ஆக்கள் வரோல்லையோ.....?”

இருளைத் துருவியபடி வெளிவந்த அம்மாவின் கசகசவென்ற குரல்.

“அங்கை அவங்க இன்னம் எழும்பேல்லை. பிறகென்னண்டு வறது.....”

“என்னெண்டாலும் சனம் வரத்தானை வேணும். எங்கட ஊரை ஒரேயடியா விட்டிடக் கூடாது..... பிறகு பலாலி மாதிரி.....”

மேலே அவள் ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். எவ்வளவு மோசமானாலும் ஊரை விட்டுக் கொடுக்க முடியாது தான். எவ்வளவு மோசமான அழிவுகள் தென்மராட்சிக்கு. இயக்கம் தனங்களப்பினூடாக நுணாவில் வழியாய் சங்கத்தானை வரைக்கும் முன்னேறிய போது என்ன மாதிரி சண்டை நடந்தது? அந்தப் பக்கத்து வீடுகள் எல்லாம் பல்குழல்களின் அகோர வெறிக்குச் சாட்சியாய் இன்னும் இருக்கின்றன. கண்ணி வெடிகளும் அங்குதான் கூட. சாவகச்சேரியிலிருந்த கடைகளும் கட்டங்களும் நொறுங்கிப் போய் விட்டன. பள்ளிக்கூடங்கள் பரிதாபமாய் வான் பார்த்துக் கிடக்கின்றன. கொடி மரங்கள் முறிந்து போய் கோவில்கள் ஏங்கிக் கிடக்கின்றன.

இவன் ஏக்கமாய்ப் பெருமூச்செறிந்தான். இவன் பள்ளிக் கூடமும், ரியூசனுமாய்ப் பறந்தடித்துத் திரிந்த இடங்கள் தான். இன்று கேள்விக் குறியாய் விழுந்து கிடக்கின்றன.

இவர்களுடையது மீசாலை. கொஞ்சம் தள்ளித்தான். அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் முன்னேறியிருந்தால் அதுவும் மறுதர்பால் அழிக்கப்பட்டிருக்கும். எப்படியோ அவர்களின் வாங்கி வீட்டார்கள். மாஞ்சோலையாய் செழித்துநின்ற ஊர். மாசாலை என்கின்ற பெயர் மருவி மருவி நாளடைவில் மீசாலை ஆகியிருந்ததாம். சோலையாய் மரங்கள் செழித்திருந்த ஊரை விட்டு இடம் பெயர்கையில் வலிகாமத்து வாசல் இவர்களுக்குத் திறந்து வழிவிட்டது. ஒரு நேரம் பட்ட கடனுக்கு நன்றி தீர்ப்போ.....? இப்போது ஒன்றரை வருடங்கள் கழித்துத் திரும்பி வந்திருக்கின்றார்கள். மீசாலை பரவாயில்லை. வீடுகள் அப்படியப்படியே இருக்கின்றன. திருடர்களின் கைவரிசையால் ஜன்னல்களும் கதவுகளும் பறிபோயிற்றே தவிர ஷெல்கள் ஆட்சி செய்த அடையாளங்கள் பெரிதாயில்லை. இவர்கள் வீடுகளில் அப்படிக்கதவுகள் பிடுங்கப் படவுமில்லை. தாமதம் காட்டியிருந்தால் சிலவேளை திருட்டுப் போயிருக்கவும் கூடும்.

இவர்கள் மட்டும் வசித்துக் கொண்டிருப்பது கொஞ்சம் கிலியை மூட்டியது. யாராவது நண்பர்களின் குடும்பங்களும் வந்திருந்தால் பரவாயில்லைப் போலிருந்தது இவனுக்கு. அத்நபந்த நண்பன் நிலாந்தன். அவனுடைய வீடு சாவகச்சேரியில் ஷெல்லால் இடிந்து போயிருந்தது.

அவர்கள் வரவில்லை. வருவார்கள். எப்படியாவது வீட்டைத் திருத்திவித்தாவது அங்கு தான் வசிப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் யுத்த நிறுத்தத்தையும் ஊர் போவதற்கான அனுமதியும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள்.

“படியிலை ஏறைக்கை கூட பாத்து கவனமா ஏற வேணுமாம். பக்கத்திலை எங்கையென் புதைச்சு வைச்சிருப்பாங்களாம்.....”

அனுவின் காதுக்குள் எட்டி மிகப் பெரிய அதிசயம் ஒன்றைக் கூறுவது போல் முகத்தில் பயம் படர்ச் சொன்னாள் கிரி.

“ஓமோம் எங்களுக்கு மீற்றிங்கிலை சொன்னவர்கள்.....” சிவா இடையிற்புருந்தான்.

இவன் வேதனையில் நெட்டுயிர்த்தான். சிறிசுகளின் உற்சாகமும் பீதியும் அதையும் மீறிய ஆர்வமும், புதிய ஆபத்துக்களைப் பயத்தோடும், புதுமையோடும் எதிர்கொள்ளும் திடமும் இந்தப் பிள்ளைகளுக்குத்தான் வாப்பக்க முடியும் என்று தோன்றியது.

“பூமணி வீட்டுக்கதவிலையெல்லோ பொறி வெடி கொளுவிக்கிடந்ததாம்.....”

அக்கா திடீரென்று ஆரம்பித்தாள்.

“அறுவான்கள் மனிசரை, உருப்படியா இருக்க விடாங்களாம்.....” அம்மம்மாவின் பிலாக்கணம் இன்னும் தொடரும் போலிருந்தது.

இவன் சலித்தான். நிலாந்தனையும் கூட்டி வந்திருக்கலாம். இந்தப் பொழுது அலுத்துப் போகாது என்று தோன்றியது.

மாமாவும், அப்பாவும் கூட இப்போது கொஞ்சம் அடங்கிய குரலில் அரசியல் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இடையில் போய்க் கலந்து கொள்ளலாம். ஆனால், உள்ளிருந்த வெறுமை இன்னும் தீர்வதாயில்லை.

குழலில் இன்னும் பத்துப் பதினைந்து குடும்பங்கள் வந்திருந்தன. எல்லாக் குடும்பங்களுக்கும் நீர் இறைத்துக் கொடுத்திருந்தது நகரசபை. ஐந்தாறு நாட்களாய் மாற்றி, மாற்றி வந்து வீடு வளைவைத் தப்புரவாக்கி விட்டுப்போயிருந்தார்கள். இன்று தான் வந்திருந்தார்கள்.

ஊரின் வெள்ளைப் புழுதிக்கு ஏங்கி ஓடிவந்த மனது இப்போது இறுகிப் போனது. ஆசை தீர் அளைய முடியவில்லை இப்போது. உள்ளே ஆரவாரிக்கும் மனதை இறுக்கி உள்ளொடுங்க வேண்டியதாயிற்று. இனி விடியும் வரை விட்டிருள் தான் அடங்கிக் கிடக்க வேண்டும்.

அங்கிருக்கும் வேளைகளில் இவனுக்கு அடிக்கடி வீட்டு ஞாபகம் தலை நீட்டும். இங்கிருந்த சாய்வுக் கதிரையும், அதில் ஆயாசமாய்ச் சாய்ந்து மல்லாந்து வான் பார்த்திருப்பதுவும் எண்ணத்தில் கூத்தாடும். அப்போதெல்லாம் வானம் மட்டும் அவன் பார்வையில் தெரிவதில்லை. இன்னொன்றும் தெரியும். அது ஒரு ஒற்றைத் தென்னை. அது சற்றுத் தள்ளி சாந்தாக்கா வீட்டில் நின்றுருக்க வேண்டும். ஆனாலும், வீட்டுக் கூரைகளுக்கு மேலால் எட்டி இவனைப் பார்க்கவென்றே நிற்பது போல் நிமிர்ந்து நிற்கும். காற்றில் இலைகள் சலசலக்கும். ஸரிகமபதி படிக்கும். அந்தத் தென்னை வட்டுக்குள் கிளிகள் கூடு கட்டியிருக்க வேண்டும். மாலைப் பொழுதுகளில் கிளிகளின் சல்லாபக் குரல்களும், கீச் கீச் சென்று பச்சைப் பஞ்சப் பொதிகளாய் குபீர், குபீர் என்று குதித்துப் பறப்பதும் பார்ப்பதற்கு அழகாய்ப் பரவசமூட்டும்.

இவன், இருப்புப் பெயர்க்கப் பட்ட போது அந்தக் கதிரையைப் பற்றி அதிகம் யோசித்தான். அந்தத் தென்னையின் சுகத்தை அதைவிட அதிகம் நினைத்தான். அந்தக் கிளிகள் இன்னும் அங்குதான் வசிக்குமோ? இல்லை இடம் பெயர்ந்திருக்குமோ? வசிக்குமெனின் தானியங்களுக்கு எங்கு போகும்? பசி தணிக்க என்ன செய்யும்?

ஓ..... தானியங்கள் இல்லாவிடினும், பழமரங்கள் வஞ்சகமில்லாமல் காய்த்துப் பழுக்கும். விருந்தோம்பும் பூமி மனிதர்களைப்

பிரித்துவிட்டாலும் சிற்றுயிர்களுக்கு விருந்தோம்பி வாழவைத்துக் கொண்டோனிருக்கும்.

தளர்ந்த மனம் உற்சாகமுறும்.

அந்தக் கிளிகள் ஒருநாளும் அவனோடு பேசியதில்லை. அவன் அருகிற கூட வந்ததில்லை. ஆனாலும், அவனது பிரியம் அவற்றின் மேற் குவிந்திருந்தது. சுதந்திரமாக அவற்றை உலவவிடும் நேசம்.

ஜீவனுக்கு இது புரியவில்லை. அவனுடைய வீட்டிலிருந்த இளந் தென்னையின் வட்டுக்குள் இரண்டு கிளிகள் இருந்தன. ஒரு மாதிரி மரமேறிப் பிடித்து வந்து விட்டான். கிளியின் காலில் ஒரு கயிற்றைக் கட்டி இரும்புக் குற்றி ஒன்றோடு பிணைத்து விட்டிருந்தான். பறக்க முடியாமல் அது பட்ட அலலம் இவன் நெஞ்சைத் துளைத்தது. அதன் இணைப்பறவை மிளகாய்ப் பழமும் குறுணல் தானியங்களும் இவன் அருகில் பறந்து வரும். ஏதேனும் ஆறுதல் மொழிகளோ.....? நிமிடக் கணக்காய் எற்றி எற்றி அருகே போய் சோடியை சொண்டால் ஒற்றிக் கொடுக்கும். சிறகு கோதிப் பறக்கத் தூண்டும். ம்.....ஹம் மற்றதால் முடிவதில்லை. அதன் தவிப்பும், பறக்க முடியாமற் படும் துன்பமும் ஜீவனைப் பாதிக்கவில்லை. அவன் மறு கிளியையும் பிடிக்க எத்தனித்தான். அதுவே இவனை எற்றிக் கொண்டு துணையைக் காப்பாற்ற வழியில்லையா? என்று யோசித்துத் திரிந்தது.

இவன் உயிர் துடிக்கின்ற அந்த வேளைகளில் ஜீவன் அதைக் காட்டிக் காட்டி இவன்மீடம் பெருமை பேசுவான். மகிழ்ச்சியாய் ஊறுவான்.

இவை சிறைப்படுகையில் அடையும் மகிழ்வை விட சுதந்திரமாய் அவை பறந்து போகையில் இருக்கிற மகிழ்ச்சி நூறு சதவிகிதம்

புனிதமானது. இதை அவன் எப்போது தான் உணர்வானோ தெரியவில்லை. உணரத் தயாரானதாயும் இல்லை.

அந்தக் கிளிகளைப் பார்க்கையில் இவனுக்குத் தன் வீட்டுக் கிளிகளின் கீச்சிடல் மனசை அலைக்கழிக்கும். அந்தச் சல்லாப கீதத்துக்கும். தென்னோலைகளின் சலசலவென்ற நகையொலிக்கும் மனசு ஏங்கும். அந்தமரம்பச்சை உடுத்திய தேவதை. நெஞ்சுக்கினிய தோழமை. மனசுக்கு இதமாய் காற்றைத் தந்து சரசமாய் உல்லாசமுட்டுவதில் காதுவி.

இங்கே வந்தபோது அந்தக் கதிரை காண்படவில்லை. அதன் முறிந்த ஒரு கால் மட்டும் முலைக்குள் கிடந்தது. இதைத் திருடன் கொண்டு போயிருக்க மாட்டான். அவனுக்கு முறிந்த கதிரைகள் முக்கியப் படுவதில்லை என்பதைக்காட்டிலும், இங்கு திருடன்வந்திரான் என்பதற்கு வேறு காத்திரமான காரணம் இருந்தது.

இங்கே சீருடைகள் முகாமிட்டிருந்தன. ஆட்கள் இல்லாத வீடுகள் சிலதை இப்படித்தான் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் வரப் போவதாயும் வசிக்கப் போவதாயும் சொல்லி அனுமதி எடுத்தால் சில வரங்களுக்கு முன்பு தான் வீடுகளை விட்டு வெளியேறியிருந்தார்கள். அவர்கள் தான் அதைச் செய்திருக்க வேண்டும்.

அடுப்பெரிப்பதற்கு அந்தக் கதிரையின் பாகங்கள் பயன்பட்டிருக்கும். ஏனென்றால் எஞ்சியிருந்த அந்தக் கதிரைக் காலின் ஒரு முனையில் கரிபடிந்திருந்தது.

அந்தக் கதிரை இல்லாததுதான் பெருங்குறையாய்ப் படுகிறதோவென அவன் நினைத்தான். வீடு வந்து சேர்ந்த முழுமை இல்லை. வீடு வந்து ஒழுங்கு பண்ணிக்

கொண்டிருந்ததில் வேறொன்றையும் கவனிக்க முடியாமல் போயிற்று. இப்போது அவனுக்குச் சடுதியாக அந்த மரத்தைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது. நின்றபடியாவது நிமிர்ந்து வீடுகளுக்கு மேலால் எட்டிச் சிரிக்கும் ஒற்றைத் தென்னையிடம் சுகம் விசாரிக்க வேண்டும் போற்பட்டது. இவ்வளவுநாள் எப்படியிருந்தாயெனக் கேட்க வேண்டும். கிளிகளின் கீச்..... ஓ..... இரவுகளில் திடும், திடும் என்று தங்களுக்குள் சண்டை பிடித்துக் கூச்சலிட்டுச் சல்லாபிக்குமே அந்தச் சத்தம் கூட என்னவாயிற்று இன்று.....? சில வண்டுகள் இரைய, மின் மினிகள் வெளிச்சம் சொட்ட நிலவொளிக்குள் கலகலக்கும் கிளிக்கூட்டம் ஓலைகளைக் கோதி ஆரவாரிக்கும். வசந்தத்தின் பச்சைக் கம்பளங்களான அந்தச் சிறு பட்சிகள் எங்கே.....?

இவன் திடுமென்று போனான்.

"எங்கையடா.....?" என்று அம்மம்மாவின் குரலை உதாசீனப் படுத்தினான்.

வெளியே பால் வெள்ளைப் புழுதியில் பாதங்கள் களிப்பாய்ப் புரள ஆவலான எதிர்ப்பார்ப்புகளோடு நிமிர்ந்தான். இருட்திரட்சியான வானில் நிலவைக் காணவில்லை. நட்சத்திரத் துளிகள் சில வழிந்தபடியிருந்தன. வான் பரப்பு துல்லியமாயிருந்தது. ஆனால் காற்றை உராய்ந்து செல்லமாய்க் கதைக்கும் தென்னோலைச் சத்தங்கள் அழுங்கியிருந்தன.

இன்றைக்கென்ன நடந்தது காற்றுக்கு.....?

அந்தக் கிளிக்கூட்டம் எங்கே போயிற்று?

குறிப்பாய் அந்தத் திசை நோக்கி விழிகள் பாய்ந்தன. நிலவில்லாத குறைக்கு பொய் என்ற ஓசையோடு ஒரு பராவெளிச்சப் பந்து

தொலைவானில் முளைத்து உருண்டது இவன் அதிர்ந்தான்.

அந்தத் தென்னையின் பச்சைக் கரங்கள்

துளாவிக் களித்த வான் பரப்பு, வெறுமையாய்..... பாழ் வெளியாய்..... எதுவுமற்ற சூனியத்தில் நிலைத்திருந்தது.

மலர்லிகைப் பங்குல் சமீபத்தில் வெளியீட்டுள்ள நூல்கள்

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் (இரண்டாம் பதிப்பு - புதிய அநுவாத் தகவல்கள். தகவல்களில் நம்பகத்தன்மை பேணப்பட்டுள்ளது)	: டொமினிக் ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு	விலை: 250/=
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் (சிறுகதைத் தொகுதி)	: சாந்தன்	விலை: 140/=
4. காட்டுன் ஓவிய உலகில் நாள்	: சிரீத்திரன் சுந்தர்	விலை: 160/=
5. மண்ணின் மலர்கள் (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுகதைகள்)		விலை: 110/=
6. நாணம் எனது நாவல்களுள்	: செங்கை ஆழியான்	விலை: 80/=
7. கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம்	: ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்	விலை: 100/=
8. முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் (பிரயாணக் கட்டுரை)	: டொமினிக் ஜீவா	விலை: 110/=
9. முனியப்ப தாசன் கதைகள்	: முனியப்பதாசன்	விலை: 150/=
10. மனசின் பிடிக்குள் (ஹைக்கூட்)	: பாலரஞ்சனி	விலை: 60/=
11. இப்படியும் ஒருவன்	: மா. பாலசீங்கம்	விலை: 150/=
12. அட்டைப் படங்கள் (மலர்லிகை அட்டையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு)		விலை: 175/=
13. சேலை	: முல்லையூரான்	விலை: 150/=
14. மலர்லிகைச் சிறுகதைகள் (30 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)	: செங்கை ஆழியான்	விலை: 275/=

மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்
வியாபாரிகளுக்கு விசேஷ கழிவுண்டு

வானம் பாடிகளின் நடுவே

ஓர் ஊமைக் குயில்

- மா. பாலசிங்கம்

முஸ்லிம் சேவையில் எப்படி நான் ஒரே ஒரு தமிழராக இருந்தேனோ, அதேபோல் தமிழ் தேசிய சேவையில் ஒரே ஒரு முஸ்லிமாக வீ.ஏ. கபூர் கடமை புரிந்தார். கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த தோப்பூர் இவரது சொந்த ஊர். எழுத்துப் பிழைகளை அது தமிழிலென்றாலும் ஆங்கிலத்திலென்றாலும் உடனுக்குடன் சுட்டிக் காட்டத் தவற மாட்டார். இவரின் நெறியாள்கையில் ஒலிபரப் பாகும் நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தயாரித்தளிப்பது 'வியேஜி' எனக் குறிப்பிடப் படுவதுண்டு. உண்மையில் இவரது பெயரின் ஆங்கில முதல் எழுத்துக்கள் V.A.G தான்! இருந்தும் இந்த 'யே' நடுவிலேன் நிற்கின்றதென நான் தேடுதல் செய்வதுண்டு. அந்த உச்சரிப்பில் இன்னொரு ஆங்கில (J) எழுத்தொன்றிருக்கின்றதே! 'ஏ' ஓர் உயிர் எழுத்தல்லவா! சொல்லுக்கு இடையில் உயிர் எழுத்து வரலாமா? இந்த தமிழ் இலக்கண ஒம்பல் தான் கபூர் இப்படி எழுதுவதற்குக் காரணமெனச் சுய விளக்கம் கொள்வேன். தனது அறிவிப்பாளர் தொழிலை அர்ப்பணிப்போடு செய்தவர் கபூர்.

எமது இரத்தத்தின் இரத்தங்களை தென்னகத் தமிழர்களும் மெச்சும் வகையில் ஈழத்தில் பல ஒலிபரப்பாளர்கள் முகிழ்ந்து விட்டது பெருமைப்படக் கூடிய விஷயம் தான்! சோ. சிவபாத சுந்தரத்திற்குப் பின்னரும் ஒலிபரப்புத் துறையில் தாமே வாத்தியாயர்களென நினைத்தவர்களெல்லவா அவர்கள்! இத்தகைய உன்னதமான பரிணாமத்தை ஈழத்து ஒலிபரப்புத் துறை பெறுவதற்கு மேற் காட்டப் பட்ட மூன்று அறிவிப்பாளர்களும் தடம் பதித்தார்களெனில்

அது மிகையாகாது! இவர்கள் நேரத்திற்கு நேரம் தமது வாசிப்பு, அறிவிப்பு, பாணிகளை மாற்றாது தமக்கென்றொரு அடயாளத்தை தக்கவைத்து அறிவிப்பாளர் தொழிலை மேற்கொண்டனர். இதுவே இவர்களது சாதனைக்கு உதவியதெனலாம்.

அறிவிப்பாளர்களாக மட்டுமின்றி இவர்கள் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களாகவும் தங்களது திறமைகளை வெளிக்காட்டினர். வீ. சுந்தரலிங்கம் விவேகச் சக்கரம், வீ.ஏ.கபூர் - சிறுவர் மலர், இருபது கேள்விகள், எஸ்.புண்ணிய மூர்த்தி - வளரும் பயிர், கண்டதும் கேட்டதும் செய்திச் சுருள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளித்து நேயர்கள் மத்தியில் செல்வாக்கினைப் பெற்றனர். இவர்களது நேர்முக வர்ணனைகளும் நேயர்களைச் சம்பந்தப் பட்ட வைபவங்களுக்குக் கொண்டு போய் நிறுத்தும் ஆற்றல் கொண்டது.

இந்த நால்வரைத் தவிர எஸ். நடராசா, வி.பி.தியாகராசா, எம்.சிவராசா, சற்சொருபவதி நாதன் ஆகியோரும் அறிவிப்பாளர்களாக இருந்தனர். செந்தில் மணி, மயில்வாகனத்தைப் போல் எஸ்.நடராசாவும் சேவையில் மூத்தவராக இருந்தார். ஏலவே நான் குறிப்பிட்ட சுருக்கெழுத்தாரைப் போல் இவரும் உள்ளூர் உற்பத்திகளில் கரிசனை கொண்டவர். பிரபல எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கனின் உறவினர். அப்பொழுது இவரது சொந்த ஊரான உரும்பிராயில் தயாரிக்கப் படும் கலாபிஸ்கற் விற்பனைக்கு வந்து கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி அதன் தரம்,

விற்பனை பற்றியெல்லாம் பொச்சடித்துச் சொல்வார். சுருக்கெழுத்தாளரோடு சேர்ந்து உள்ளூர் உற்பத்திக்காக வாதிடுவார்.

இவர் அடிக்கடி மூக்குப் பொடி பாவிப்பார். இடைக்கிடை எனக்கும் தந்து என்னையும் அந்தப் பழக்கத்திற்கு ஆளாக்கினார். நானும் எப்பொழுதும் எனது பொக்கற்றுக்குள் மூக்குப்பொடிச் சரையை காவித் திரிந்தேன். என்னால் இப்பழக்கத்தைக் கைகழுவ முடியாதிருந்தது. எனது மூத்த மகன் பா.செவ்வேசுகரன் பிறந்தார். அவரை வாரித் தூக்கி முத்தமிடும் பொழுது மூக்குப் பொடி வாசத்தால் அவரும் தும்முுவார் - அழுவார் - என்னோடு சேர மாட்டார் என்ற காரணத்தால் பின்னர் அப்பழக்கத்தை நிறுத்தி விட்டேன்.

இக்கட்டுரையைத் தொடக்கியதே திருமதி செந்தில் மணியில்வாகனத்தின் வானொலி அறிவிப்பிலிருந்து தான். எனவே அவரைப் பற்றி மேற்கொண்டும் சொல்லத் தேவையில்லையென நிறைக்கிறேன். வானொலி நடுகையாக இருந்தும் கூட, பாடகிகளின் இனிமையான குரலும், தளம்பலற்ற வாசிப்பும் இவரை இப்பொழுதும் நினைக்க வைக்கிறது. அவரைத் தொடர்ந்து பல பெண் அறிவிப்பாளர்கள் தமது சிறப்பு ஆளுமைகளை வானொலியில் நிலை நாட்டி இருக்கின்றனரென்பதை மறுக்க முடியாது. சற்சொருபவதி நாதன் வானொலிச் செய்திக்கு ஒரு நிமிர்ந்த தமிழையும் வாசிப்பையும் தந்துள்ளார். நான் அறிந்தளவில் 'செவ்வி' என்ற பதப்பிரயோகத்தை முதன் முதல்

வானொலியில் அறிமுகப் படுத்தியவர் இவரே! நானுமிவரும் நேயர்கடிதம் வாசிக்க தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி கே.எஸ். நடராசா பதில் சொல்லி இருக்கிறார்.

பகுதி நேர அறிவிப்பாளர்களுள் வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம், எஸ்.நடராஜ ஐயர், எஸ்.எம்.பாலசுப் பீரமணியம், வீ.சுந்தரலிங்கம் (தாடி), செல்வநாதன், விமல்சொக்கநாதன், சரா இம்மானுவேல் ஆகியோர் வானொலி கேட்போரின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கின்றனர். செய்தி வாசிப்பில் முதல் மூவரும் தாம் நிரந்தர அறிவிப்பாளருக்கு சற்றேனும் தாழ்ந்தவர்களல்லரென்பதையும் நிலை நாட்டிக் காட்டினர்.

தமிழகத்திலிருந்து வெளியாகிக் கொண்டுள்ள 'தீபம்' இலக்கிய மாத இதழின் தீவிர வாசகன் நானென்பது வானொலி வட்டாரத்தில் மிகவும் பிரசித்தமான விடயம். இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர், மணிவண்ணன். பொன்முடி ஆகிய புனைப் பெயர்களுள் ஒழிந்து எழுதிக் கொண்டிருந்த நா.பார்த்த சாரதி. இவருக்குத் தமிழ் வாசகர்கள் மத்தியில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்த நாவல்கள் குறிஞ்சி மலர், பொன்விவங்கு, சமுதாய வீதி. இவரது இலக்கியப் பணி 'கல்கி' வாரச் சஞ்சிகையாலும் வளர்த்தெடுக்கப் பட்டது.

எனது வேலையில் மூழ்கியிருந்த என்னை ஒரு தினம் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி அழைத்து, நா.பார்த்தசாரதி வந்து நிற்கிறார் போய்க் கூட்டிக் கொண்டு வாரும். எனச் சொன்னார். எனக்கு

வியப்பாக இருந்தது. பிரபலமான பிரமுகர்களை அழைத்து வர அநேகமாக நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள், அறிவிப்பாளர்கள் தான் செல்வதுண்டு. எம் போன்ற இணைந்த சேவை உத்தியோகத்தர்களை அனுப்புவதில்லை. எனவே இந்த வழி மாறல் நடவடிக்கை எனக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. இன்ப அதிர்ச்சி! சீமேந்துத் தரையைக் கால்கள் பாவ மறுத்தன. குடு குடுவென ஒடினேன். வெள்ளை நேஷனலுடன் வேட்டி அணிந்து, கர்மபீட மேசைக்கு மேலாக உயர்ந்து - அந்த எழுத்துலக ஜம்பவான் நின்றார். அடக்கமாகக் கரங்களைக் குவித்து 'வணக்கம்' சொன்னேன். அழைத்துப் போக வந்ததையும் தெரிவித்தேன். நா.பா..... என் பின்னே வந்தார். ஏறத்தாள ஒன்றரை நிமிடத்தில் கரும் பீடத்திலிருந்து தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியின் அறைக்குச் சென்று விடலாம். அந்தக் கோழி உறக்க நேரத்தில் நா.பா. வேரோடு சில வார்த்தைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நாக்கு உன்னியது. தீபத்தின் கிரமமான வாசகன் நானென்பதைப் புளுகித் தீர்த்தேன். அவர் தனது சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்தார். அதற்குள் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியின் அறையை அடைந்து விட்டோம். அறை கொஞ்சம் தூரத்தில் இருந்திருக்கலாமே! என மனம் நப்பாசை கொண்டது. நா.பார்த்த சாரதி என்ற எழுத்தாளரைச் சந்தித்தது இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசியது இவையெல்லாம் சேர்ந்து என் உடலைப் பூரிக்க வைத்தன. இருக்கை ஒழுங்கு செய்து நா.பா.வை இருக்கச் செய்த பின் எனது இருப்பிடம் சென்றேன்.

மல்கை - ஜூலை - 2002

இன்னொரு நாள் தமிழ் பிரிவில் பரபரப்பு நிலவியது. எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆவலோடு கரும் பீடத்திற்கு விசையாகச் சென்றேன். வானொலிக் கட்டிட முற்றத்து வளைவைச் சனத்திரள் முடி இருந்தது. உள்ளுக்குள் இருந்த உத்தியோகத்தரான எனக்குத் தெரியாத இந்த எம். ஜி.ஆர் வருகை, வெளியே இருக்கும் இத்தனை பேருக்கும் எப்படித் தெரிந்ததென மூக்கில் விரலை வைத்தேன்!

எம்.ஜி.ஆர் வந்தார். தோற்றம் அதிசயமாக இருந்தது. எலுமிச்சம் பழம் போன்ற பொன்றிற மேனி. தொட்டுப் புர்த்தாலென்ன என்ற மன உந்தல் பிறந்தது. வந்த வேகத்தில் திடீரெனத் திரும்பி 'தேவி' எனக் குரல் கொடுத்தார். திரும்பி நடந்தார். கன்னடத்துப் பைங்கிளி சரோஜாதேவியும் வந்த சங்கதி அப்பொழுது தான் எனக்கு விடிந்தது. சனவெள்ளத்துள் அகப்பட்டு விட்ட சரோஜாதேவியைக் கையில் பிடித்து எம்.ஜி.ஆர். இழுத்து வந்தார். நாடோடி மன்னனில் எம்.ஜி.ஆரோடு நடித்துச் சக்கை போடு போட்டவர் சரோஜாதேவி!

வேறொரு முறை இலட்சிய நடிகர் எஸ்.எஸ்.ராஜேந்திரனும், விஜய குமாரியும் வந்தனர். இப்பொழுது திரையில் தோன்றாமலிருக்கும் எஸ்.எஸ்.சந்திரன் தான் உலகத்திலேயே முதன் முதல் மக்களது வாக்குகளின் மூலமாக நாடாளுமன்றம் சென்ற நடிகரென்ற சாதனையை நிலை நாட்டியவர். சிறந்த வில்லிசைக் கலைஞர். இவரது கோஷ்டியினரின் வில்லிசைக்

கச்சேரியையும் கேட்கும் பேறு எனக்குத் தேறியது. இந்த வருகையின் போது விஜயகுமாரியைப் பொன்மணி குலசின்கம் நேர்காணல் செய்தார்.

இதே கட்டத்தில் நேடியோ சிலோனுக்குப் பொப்பிசைப் பாடகரொருவரும் வந்தார். இவரது பெயர் எல்விஸ் பிரஸ்லி என நினைக்கிறேன். இப்பாடல் நிகழ்ச்சியை கலையத்துக்குள் சென்று நேரில் ரசித்தேன். இது ஆங்கில ஒலிபரப்புப் பிரிவால் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டது.

தைப்பொல்கல், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, சரஸ்வதி பூசை இந்த வைபவங்களைக் குறித்தும் கலை விழாக்களை ஒழுங்கு செய்வார்கள். இவைகளுக்கென அதிகப் பணம் செலவிடப்படுவதுமுண்டு. மிகப் பிரமாண்டமான முறையில் அநேகமாக நோயால் கல்லூரி மண்டபத்தில் இவ்விழாக்கள் நடைபெறும். அழைப்பின் பேரில் ஏராளமான பார்வையாளர்கள் வந்திருப்பர். இவைகளைத் தயாரிப்பதிலும் தொகுத்து அறிவிப்பதிலும் நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர்களிடமும் அறிவிப்பாளர்களிடமும் கடும் போட்டி நிலவும். பெரும்பாலும் கே.எஸ்.பால சுப்ரமணிய ஐயர், சானா, சி.வி.இராஜசுந்தரம், பொன்மணி குலசின்கம் ஆகியோர் தயாரிப்பாளராகவும், வீ.சுந்தரலிங்கம், எஸ்.புண்ணியமூர்த்தி, வீ.ஏ.கபூர் ஆகியோர் அறிவிப்பாளர்களாகவும் பணியேற்பர். காசிம் காக்கா வேடத்தில் றொசாரியோ பீரிஸ், பண்டா வேடத்தில் ஆறுமுகம், சக்கிடுத்தாராக எஸ்.எஸ்.ராசரத்தினம்

மல்கை - ஜூலை - 2002

(ராஜ் நரச் நகைச் சுவை நாடக மன்றம்) ஆகியோர் பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் உடைகளை அணிந்து மேடையில் நடிப்பர். வானொலியில் இவர்களது குரலால் கவரப் பட்ட நேயர்களுக்கு இவர்களை நேரில் காணும் பொழுது எப்படி இருக்கும்! கைதட்டலால் மண்டபம் கிடுகிடுக்கும். நிகழ்ச்சி முடிவில் சங்கடத்தார் சானாவிடம் “அண்ணை ஒரு அஞ்சி சேம் தா” என்பார். பார்வையாளர்கள் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிப்பர். இத்தகைய விழாவொன்றில் கலையரசு சொர்ணகலிங்கம் “வருசம் புறந்து மும் முன்னம் முன்னம்” என்றொரு நாடகத்தை எழுதி சானாவோடு மேடையில் நடித்தார்.

சிட்னி சின்னப்பு என்றொரு பாத்திரத்தைத் தற்பொழுது தனியார் வானொலி ஒன்று உருவாக்கி வருவதை வானொலி நேயர்கள் அறிவார்களென நினைக்கிறேன். இத்தகைய பாணியில் தான் ராசரத்தினத்தின் ‘சக்கடத்தார்’ அமைந்திருந்ததெனலாம்!

இத்தகைய விழாக்களில் இடம் பெறும் நடன நிகழ்ச்சிகளின் நட்டுவாங்கத்தை அநேகமாக கமலா ஜோண்பிள்ளை செய்வார். பாட்டு, கவியரங்கு என்பனவும் இடம் பெறுவதுண்டு.

இத்தகைய கலைவிழாக்கள் அரங்கேறிய மறுநாள் இரகசியக் குழுக்களுக்குள் உரத்த சத்திர சிகிச்சை நடைபெறும். சிலர் தங்களுக்குப் பிடித்தமானவரை கண்டால் “ராத்திரி களபுளா எப்பிடி இருந்தது” எனவும்

கேட்பதுண்டு. இப்படிக்கேட்பவர் ஒரு தயாரிப்பாளராக இருக்கும். ‘ழ’ கரங்களை மாற்றி கருத்து மயக்கத்தைத் தரும் வகையில் உச்சரிப்பது சிக்கலாக இருந்தாலும் உண்மையில் இந்தக் குத்தல் போட்டியின் நிமித்தம் ஏற்படுவதனாலேயே என இவைகளை நான் அர்த்தம் கொள்வதுண்டு. இது சந்தர்ப்ப இழப்பின் தாக்கமே தவிர பொறாமைமையின் வெளிப்பாடாக இருக்காது. குந்தகப்படுத்தும் அநாகரிகப் போக்கும் இருக்காது!

எனது தொழில் மகிமையை, நான் முஸ்லீம் பிரிவில் கடமை புரிந்து காலத்திலேயே தமிழ்ப் பிரிவிற்குக் காவிச் சென்றவர் ஏ. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா என்பதே எனது கணிப்பு. இவர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதயாளராக இருந்தார். இசைத் தட்டு நிகழ்ச்சிகளை இவர் ஒழுங்கு செய்வார். திரை இசை, கதம்ப இசை, சித்திர கானம், நேயர் விருப்பம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பார். நேயர் விருப்பப் பட்டியலில் நான் கொடுக்கும் பாடல்கள் பெயர்கள் என்பவற்றையும் இடைக்கிடை சேர்ப்பார். இத்தொடர்பில் நேயர் விருப்பக் கடிதங்களையும் படிவத்தையும் என்னிடம் கொடுத்து, படிவத்தை நிரப்பித் தரும்படி கேட்பார். எனது நண்பர்களது பெயர்களையும் நான் சேர்த்துக் கொள்வேன். இது எனக்கு மனதிற்கு பிடித்தமானதாக இருந்தது. முஸ்லீம் பிரிவிலிருந்தும் எதுவித ஆட்சேபமும் கிளம்பிவிடவில்லை. ஏனென்றால், அவர்களுக்கான பணி எந்த விதத்திலும் குழம்பவில்லை. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா மூக்குத்தூள் பாவிப்பார். இவர் சரஸ்வதி

குமார சிங்கம் என்பவரது கடமைகள் சிலவற்றையும் கவனித்தார். அக்காலத்தில் சரஸ்வதி குமாரசிங்கம் சில காலம் கடமைக்குவராமலிருந்தார். நான் தமிழ் பிரிவிற்குச் சென்ற கொஞ்சக் காலத்தில் குமாரசிங்கம் கடமைக்குத் திரும்பினார்.

தமிழ் பிரிவில் இணைந்த சேவைகளின் பணியாளராகவிருந்த தம்பு நடராசா என்பவர் இன்றுவரை எனது நண்பராகவே இருக்கிறார். எந்த இடத்தில் சந்தித்தாலும் பழைய ரேடியோ சிலோன் நினைவுகளை நினைவு படுத்திக் கொண்டிருப்பார். இவருமொரு பகுதிநேர அறிவிப்பாளராக இருந்தவர். என்ன இரகசியமென்றாலும் என்னோடு பகிர்ந்து கொள்வார். நாங்களிருவரும் ஒரு முறை கதிர்காமத்திற்கு யாத்திரைகூச் சென்றோம். திருமணம் முடிந்து கொழும்பிற்கு நான் குடிவந்தபொழுது அன்பளிப்போடு எனது வீடு தேடி வந்தவர். அப்பொழுது ஹவ்வொக வீதியில் சைனிஸ் ரெஸ்ரோரன்ட் ஒன்று இருந்தது. இடைக்கிடை நானுமிவரும் அங்கு சென்று பிறைட் ஹைஸ் சாப்பிடுவோம்.

கட்டுப்பாட்டு அறையில் கடமை புரிந்த சகல உத்தியோகத்தர்களும் எந்தவிதமான ‘வாத’த்திற்கும் உட்படாது எமது பிரிவிற்கு வந்து போவதுண்டு. மிகவும் அந்நியோன்னியமாக பேசி மகிழ்வார்கள். கட்டுப்பாட்டு அறையில் சகாதேவன், மேரிஜோசப், எஸ்.கதிர்வேலு ஆகியோரும் கடமை புரிந்தனர். ஆனால், நிகழ்ச்சிகளுக்கு சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் சுழற்சி முறையில் வந்து கடமை புரிவார்கள்.

எஸ்.கதிர்வேலு மிகவும் தடித்த பொதுவுடமைவாதியாக இருந்தார். நேடியோ சிலோனுக்குள் கூசாமல் கொம்யூனிசம், சாதீயம் பேசிய ஒரேயொருவர் இவர் தான்! இவர் இப்பொழுது ஒரு சமாதான நீதவானாக சமூகப்பணி செய்கிறார்.

இக்கட்டுரைத் தொடரைப் படிக்கும் வாசகன் இவர் அடுத்த வீட்டு முற்றமறியாத பேர்வளியாக்குமென நினைக்கக் கூடும். ஏனென்றால் நான் இன்னமும் தேசிய சேவையைத் தாண்டி செல்லவில்லைத் தானே! அடுத்த வீட்டுச் சோலி, சுறட்டுகளில் முக்கை நுழைத்து வீண் வம்புகளில் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது தான்! ஆனால் அடுத்த வீட்டைப் பற்றிய விபரம் தெரியாத கட்டுப் பெட்டித் தனத்தில் மிதப்பது தவறென்பது எனது முடிவாகும். எனவே நான் அடுத்த வீடுகளிலும் எனது கால்களைப் பரத்தியதுண்டு. வர்த்த சேவை, கல்விச் சேவை இப்படியான பிரிவுகளும் வானொலிக்குள் இருக்கின்றனதானே! அவைகள் குறித்து நான் அறிந்திருந்த விபரங்களை இனிச் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து ‘பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு’ படிக்கவும்.

(தொடரும்)

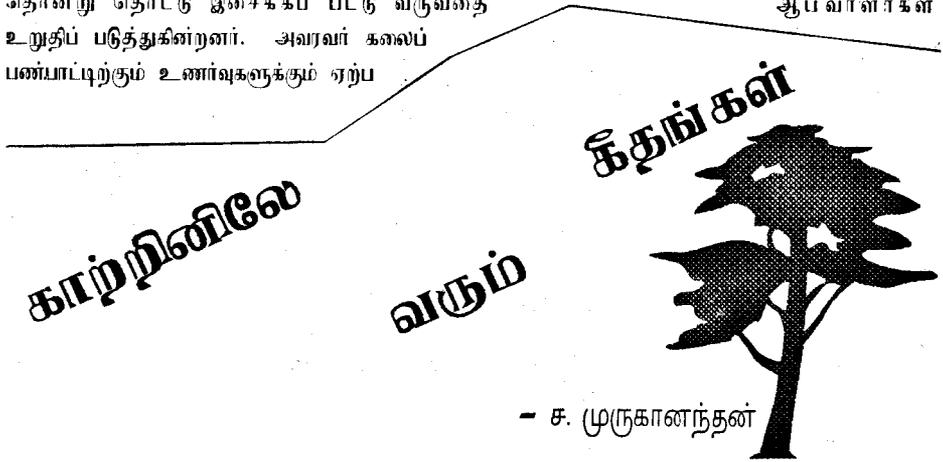
சந்தா
செலுத்தி விட்டீர்களா?
தயவு செய்து
மல்லிகையுடன்
ஒத்துழையுங்கள்.

இசையால் வசமாகா இதயமேது? சிறு குழந்தை, பருவக் கன்னி, உழைக்கும் தொழிலாளி கொடிய சர்வாதிகாரி, ஏன் இறைவன் கூட இசைக்கு அடிமை தான். வாத்தியங்களினாலும், வாய்மொழிப் பாடல்களினாலும், இரண்டும் இணைந்தும் இசையருவி இன்று பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது.

இன்று இசைக்கலை வளர்ச்சியுற்றிருக்கும் இவ்வேளையில் இசையின் தோற்றப் பாட்டினைப் பார்ப்போமானால், அவை இயற்கையன்மையையே பிறப்பிடமாகக் கொண்டதாகக் கருதலாம். ஓடும் சிறுருவி, பாயும் நீர் வீழ்ச்சி, அதிரும் இடிபோசை, பொழியும் மழை, வீசும் தென்றலிலும் புயலிலும் ஒலி எழுப்பும் விருட்சங்கள், பறவைகளினதும் விலங்குகளினதும், வண்டுகளினதும் ஒலிகள் என காற்றிலே கலந்து வந்து மனதை ஈர்த்தனவையே இசையின் கருக்கட்டலுக்கு உதவின. வண்டுகளின் ரீங்காரத்தினையும், குருவிகளின் ஓசைகளையும் கேட்ட மனிதன் தானும் இசைபாட முயன்றான். குயிலோடு போட்டி போட்டுக் கூவினான். இசையிலே பிறக்கும் இன்பக் கிளர்ச்சி அவனையும் இசைஞானாக்கியது. இந்த வகையிலே நாட்டுப் புறப் பாடல்களே இசையின் தலைப்பிள்ளை எனலாம். அழகின்ற குழந்தையின் ஓசையை மனிதனின் முதலாவது இசையாகக் கொள்ளலாம். குழந்தையின் அழகையை நிறுத்திட தாய்ப்பாடிய பாடலே முதலாவது நாட்டுப்புறப் பாடல் எனக் கொள்வதில் தவறேதுமில்லை.

பாமரமக்களின் மனதில் கருவாகி உருவான நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எல்லோரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம், பிரதேச பாரம்பரியங்களுக்கு உட்பட்டு, வாய் வழியாகவே பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வருகின்றது. காற்றினிலே மிதந்து வந்து எம் காதோரம் வந்து கருத்தைபும் கவர்ந்துவிடும் இப்பாடல்கள் வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து வரும் நமது தமிழ் மண்ணின் கலைப் பண்பாட்டின் ஆணிவேராகப் பதிந்து நிற்கின்றது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தமிழுக்கே மட்டும் உருத்தானதன்று. எல்லாமொழிகளிலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக உலகளாவிய ரீதியில் இப்பாடல்கள் எல்லா நாட்டுக் கிராமப் புறங்களிலும் தொன்று தொட்டு இசைக்கப் பட்டு வருவதை ஆய்வாளர்கள் உறுதிப் படுத்துகின்றனர். அவரவர் கலைப் பண்பாட்டிற்கும் உணர்வுகளுக்கும் ஏற்ப

அவை வேறுபட்டு, இசையடிவிலும், மொழியடிவிலும் மாறுபட்டிருந்தாலும் கூட அவற்றிடையே சில ஒற்றுமைகளையும் காண முடிகிறது.

ஒரு நாட்டின், ஒரு தேசிய இனத்தின் பண்பாடு, வரலாறு, சமூகக் கட்டமைப்பு என்பவற்றை நம் கண்முன்னே காட்டும் காலக் கண்ணாடிகளாக, ஏட்டில் எழுதாத இலக்கியமாக நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மிளிகின்றன. இயற்கை என்னும் இசைத்தாய் பாயின் மூலம் இயல்பாய் உருவாக்கிய இசை தான் இந்த நாட்டுப் புறப் பாடல்களாகும். எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் மனதில் எழும் உணர்வுகளுக்குத் தக்கவாறு பாடல்களை அமைத்து, தமக்குத் தோன்றியவாறு இசைத்து மகிழ்ந்து, எந்தவித விதிமுறைகளுக்கும் உட்படாமல் இயல்பாகவும், எளிமையாகவும், எவரும் பாடியுமிகுந்த தக்க வண்ணமும் தொடர்ந்து வருகின்ற இந்த நாட்டுப் புற இசையிலிருந்து தான், இன்றைய விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்ட இசை தோன்றியது என்பதைத் தற்சொது பலரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

நாட்டுப் புறப் பாடல்களில் விதிமுறைகள் இல்லாது விடாலும் ஏதோ ஒரு பண்ணின் சாயல் இருக்கும். சந்தம் இருக்கும். அதையொட்டித் தாளம் இருக்கும். இவ்வகை இசை மரபிலிருந்தே இன்றைய திருத்திய இசை வளர்ச்சியடைந்த கூர்ப்பிள்ளை இவை ஆதாரப் படுத்துகின்றது.

புறக்கணிக்கப் பட்ட கலை மரபாக இருந்த நாட்டுப் புறப் பாடல்களின் பக்கம் எழுது பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களின் பார்வை பட ஆரம்பித்த பின் இது பற்றிய ஆய்வு ஆங்காங்கே நடைபெற்று வருகிறது. எனினும் இவ் ஆய்வில் நாம் இன்னும் நெடுந்தூரம் பயணிக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

எமது தேவார திருவாசக திருமுறைப்

பாடல்களில் நாட்டுப் புற இசை வடிவைப் பல இடங்களில் தரிசிக்க முடிகிறது. எம்மொடு இரண்டறக் கலந்துவிட்ட சினிமாப் பாடல்களில் இவற்றின் தாக்கம் இன்னும் ஒருபடி அதிகம் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். விதிமுறைகற்ற நாட்டுப்புறப் பாடல்களினதும், பாண்டித்திய சங்கீதத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒன்றாக அல்லது இரண்டும் கலந்த சுவைமிக்க சாய்பாராக சினிமாப் பாடல்களைத் தரிசிக்க முடிகிறது.

நகருக்கு வெளியே வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களிலிருந்தும், கற்றுப்பயிற்சியுடைய நிகழ்வுகளிலிருந்தும் மலருகின்ற, உணர்வின் ஊற்றுக்கண்களான நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தன்மையைப் பொறுத்து அவை பல மிடுகளாக வகுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றின் சில மிடுகளாவன முறையே சிந்தாகவி, சூதாகவி, அத்தகவி, படிபாணகவி என்பன. அறிவுக்கற்பனை, பாரம்பரியம், வாழ்வின் உண்மைநிலை, ஏதுநிலை என்பவற்றை எடுத்தியம்புகின்றன. சாதாரண மக்களது ஆசாபாசங்கள், இன்ப துன்பங்கள், எழுச்சி, வீழ்ச்சி, ஆரவாரங்கள், அவதிகள், எக்காளம், ஏக்கம், விருக்தி, மருட்சி, வெறுப்பு, வேகை, சிறும் ஆகிய பலப் பல உணர்ச்சிகளை உள்ளடக்கி, சுவைக்கச் சுவைக்க சிந்தை மகிழ வைக்கும் பாடல்களாக இவை காற்றினில் கலந்து ஒலிக்கின்றன. மொழிகள் தோன்றி மனிதன் பேசத் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்றுவரை பாடல் பட்டு வருவதும் இவற்றின் இன்னொரு சிறப்பாகும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களை அவற்றைப் பாடும் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ப தொடர்பில் தொடக்கம், சுடுகாடுவரை வகைப் படுத்தலாம். தாலாட்டு, விளையாட்டு, காதல், திருமணம், ஒப்பாரி, போன்றவை அகப் பாடல் மிடுகளாகவும், தொழில், சுதந்திரம், விடுதலை, ஊர்வலம், வழிபாடு, கலகம்,

பஞ்சமி ஆகியவற்றைப் பாடும் பாடல்களைப் பற்றிப் பாடல் பிரிவுகளாகவும் பகுக்கலாம்.

மேலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை இயற்றியவர்கள் என்பதை எவரும் அறியார். இப்பாடல்களை கற்பனைக்குத் தக்கவாறு வடிவும். இசையும் அமைத்து பாடுபடுபவரே பல சமயங்களில் இயற்றுபவராயும் இருந்திருக்கின்றனர். கேள்வி ஞானமூலம் பாடுபடுபவர்கள் ஏராளம்.

உலகின் முதல் இசையான நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எளிமையான இசைமெட்டுக்களில் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களாக இருந்தமையினால் இரசிப்பதற்கும் பாடிக்களிப்பதற்கும் மாத்திரமின்றி மானுட அடக்குமுறைகளுக்கெதிரான போராட்ட ஆயுதமாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பாடப்பட்டுள்ளன. சுதந்திரம் போராட்ட காலகட்டத்தில் பாரதியார் பாடிய சில பாடல்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

நாட்டுப் புறப் பாடல்களில் வெவ்வேறு சந்தமெட்டுக்களும், இசை ஒலிகளும் இருந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. உழவு, நடவு, கதிரறுப்பு, களையெடுப்பு, வண்டியோட்டம், கரகம், காலடி, கும்மி, கடல் பயணம், தாலாட்டு என்பவற்றில் இசையின் பல்வேறு பரிமாணங்களைக் காணலாம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல் ஆய்வைத் தமிழில் ஆரம்பித்தவர்களில் மு. அருணாசலர், நவாபாபாசலர், புலவர் மணி பெரியதம்பியப்பிள்ளை, சுவித்தியானந்தன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இப்போது இன்னும் பலர் இத்துறையில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். ஈழத்தில் மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்களுக்கு குறைவில்லாத பிரதேசம். இன்றும் காற்றினிலே கலந்து வரும் இசையை அங்கு பரவலாக நாம் கேட்கலாம். மீனே பாடும் போது

மனிதர்கள் பாடாமல் இருப்பார்களா என்ன?

தமிழ் சினிமாவில் பட்டுக்கோட்டை கவியானந்தசுந்தரமும், கண்ணதாசனும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்தியவர்கள். விசுவநாதன், இராமமூர்த்தியின் இசையில் நாட்டுப்புற இசைவடிவங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும், இளையராஜாவின் வரலின் பின் கிராமிய இசைகள் பல திரைக்கு வந்து எம் செவிகளுக்கு விருந்தளித்து வருகின்றன. பாலச்சந்தர் தனது பாடல்கள் பலவற்றில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களையே கருவாக்கியிருந்தார். பாரதிராஜாவின் பாடல்களிலும் கிராமிய இசை மீளிக்கிறது.

தாலாட்டுப் பாடல் வரிசையில் 'சின்னக்கு சிறு கண்மலர், செம்பவள வாய்மலர்.....', 'ஏன்பிறந்தாய் மகனே ஏன்பிறந்தாயோ?.....' போன்ற பல பாடல்களின் மெட்டுக்களை நாட்டுப்புற மெட்டுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இன்றைய 'ஓ போடு' பாடல் வரை எத்தனையோ பாடல்களில் நாட்டுப் புற இசை ஒலிக்கிறது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்குப் பாவிக்கப்பட்ட வாத்தியங்கள் பலவும் இன்றைய நவீன இசையமைப்பிலும் கூட சேர்க்கப் படுவதை நாம் காணலாம்.

நாட்டுப் புறப் பாடல்கள் இதர நாட்டுப் புறக் கலை வடிவங்களுக்கும் உயிருட்டுகின்றன. காவடியாட்டம், கரகாட்டம், கோலாட்டம், சடுகுடு ஆட்டம், புகளியாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், ஒயிலாட்டம், மயிலாட்டம், களியடித்தல், பலிலேடம், சிலம்பாட்டம், குடுகுடுப்பைப் பாடல், உடுக்கடிக்கூத்து, சாமியாட்டம், காமன்பாட்டு, வில்லுப் பாட்டு, பாணவக் கூத்து, சின்னமேளம், தெருக்கூத்து முதலான கலைகளிலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இசைக்கப் படுகின்றன.

இக்கலைவடிவங்களில் பயன்படுத்தப்படும் இசை வடிவங்களும், பயன்படும் இசைக் கருவிகளும் நாட்டுப் புற இசைக்கு விறுவிறுப்பு ஏற்படுத்துகின்ற அதே வேளையில், மறுபுறம் இப்பாடல்களும் அக்கலைகளுக்கு விறுவிறுப்பளிக்கின்றன. இசைக்கருவிகளான ஆர்மோனியம், நாத்தஸ்வரம், தவில், நாயாண்டி மேளம், கிளாரிநெட், பம்பை, முரசு, சங்கு, உடுக்கை, தாளம், குடுகுடுப்பை, தம்புமேளம், மருடம், புல்லாங்குழல், சிலம்பு, கஞ்சிரா, டோலக், சம்பளாக் கட்டை, தபேலா,

மத்தளம், தாளை, தப்பட்டை முதலான பல கருவிகள் இதன்போது பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

தெருக்கூத்து மூலம் பிரசாரம் மேற்கொள்ளும் இன்றைய காலகட்டத்தில், நாட்டுப்புற இசை இந்நிகழ்களில் பெரிதும் இடம்பெறுகின்றன.

காற்றினிலே மிதந்து வரும் இவ் இவைவடிவங்கள் பேணிப்பாதுகாக்கப் பட வேண்டியவை. ஒலி நாடாக்களில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பதித்துப் பேணல் இன்றைய முக்கிய பணியாகும்.

உலகப் போலாக்கம்

உலகம் பழய தினுசு
உதறிப் புதிதாய் உலகு ஒன்றை
இங்கே ஆக்கும் இயல்பு சிறிது
புதிய உலகம் மனமோயில்லா
மனிதக் குழுவை ஆக்கும்.

மனதை வகையாய்ப்
பிரித்துப் பிரித்து
வேண்டாமளவு
விலைக்கு வீற்கும்
ஓர் உலகம் புதிதாய்ப்
பிறக்கும்!
போலாக்கம் செய்தல்
புதிய அறிவு!

- கவிஞர் ஏ.இக்பால்

ஆக்கும் தீரன் இங்கு
யாருக்குண்டோ
அவரவர் உலகங்கள்
ஆக்கலாம் அழிக்கலாம்!
போக்குகள் பிடிபடா
தொவ்வொரு வழியில்
நாங்குமுடி போல்
நசுங்கிச் சரிக்குள்
புதையலாம்!

உலகம் உயர் மட்டும்
அறிவியல் தெரிந்து
ஏற்கும் பயனுடை
இறவாய் படைப்புகள்
படைக்கும்
உலகைப் போலாக்கம்
செய்வது புரிகிறதல்லவா

சமீபம்

- கசபநாதன்

‘ஒரு முறை வீட்டுப் பக்கம் வந்து போகவும்.....’

அம்மா தான் எழுதியிருந்தாள். நேரான, குண்டு குண்டான எழுத்துக்கள். கடிதத்தில் அம்மாவையே அவன் கண்டான். உணர்ச்சி வசப்படுவதும் படபடப்பதும் அவளது இயல்பு. அது கடிதத்திலும் தெரிந்தது.

அவன் படிப்பு முடிந்த கையுடன், பட்டணத்திலுள்ள, பிரபல பாடசாலை ஒன்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தான். விடுதி வாழ்க்கை. வாரஇறுதி நாட்களில் மட்டும் வீடுபோய் வருவதுண்டு. இம்முறை சற்று முன்னதாகவே வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

பஸ்ஸில் இருந்து அவன் அரசடியில் இறங்கிய பொழுது, அம்மா அவனைக் கண்டு, புதறன் மேடுவரை வந்து விட்டாள். கூடவே தங்கை தர்ஷினியும், தம்பி ரவியும் வந்தார்கள்.

அம்மா இவனை நெருங்கியதும் விசம்பினாள். அவன் அதிகமாகவே அழுதிருக்க வேண்டும். அவளது கண்மடல்கள் வீங்கிச் சிவந்து கிடந்தன. முகம் வெப்பியாரத்தில் வெதுமபி உலர்ந்து கிடந்தது.

அம்மா, அவனை ஆதரவாக அணைத்தபடி நடந்தாள். அவன் தங்கையைப் பார்த்தான். அவளது முகம் இறுகி உறைந்து போய்க் கிடந்தது.

அவள் ஈசர் ரெயினிங் முடித்து, வேலையை எதிர்பார்த்திருக்கிறான். இடது போர்ட் பாடசாலையொன்றில் வேலை எடுப்பதற்கு. மாமா ஓடித்திரிவது இவனுக்குத் தெரியும்.

தம்பி ரவி, இவனது கைப்பையை வாங்கிக் கொண்டான். பையைத் தூக்க முடியாமல் சிரமப்பட்டபடி, அவன் இவர்களுக்கு முன்னால் நடந்தான்.

தலைவாசலை அடைந்ததும் இவன் தான் முதலில் பேசினான்.

‘ஏன் கடிதம் எழுதினனி.....?’

‘முடு மந்திரம் எதுக்கு, அண்ணனுக்குத் தெரியத்தானே வேணும்.... கடிதம் போட்டுக் கூப்பிட்டனி சொல்லன்.....’

தர்ஷினியின் சிடுசிடுப்பு அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. ‘எப்பொழுதுமே அதிர்ந்து பேசத் தெரியாக அவளிடமிருந்தா இந்த வெடிப்பு.....’

‘சடங்கு செய்யிற வயசிலை குமரொண்டை வச்சுக் கொண்டு உங்க ஐயா அடிக்கிற கூத்து..... அப்பப்பா..... சொல்லி மாளாது ராசா.....’

தர்ஷினி இங்கிதம் தெரிந்து, எழுந்து உள்ளே போனாள்.

‘என்னமா.....: சொல்லன்.....’

‘சோமற்றை பொடிச்சி..... அதுதான், சதாசிவத்தினரை பெண்டில் சுகிர்தம்..... தாலியறுத்துப் போட்டுத் தனிச்சு வீட்டோடை கிடக்கிறாளல்லா..... அமர் பிடிச்ச அவளோடை இவருக்கு..... இவருக்கு.....’

அம்மாவுக்கு மேலே எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. அவன் குமுறிக் குமுறி அழத் தொடங்கிவிட்டான்.

அவனுக்கு எல்லாமே விளங்கியது.

‘சுகிர்தம் - சதாசிவத்தார் பாப்பு கடிச்சு அகாலத்திலை போன பின்னர் - தனியாகத் தானிருக்கிறாள். சீதன பாதனமென்று அவளுக்கு ஏகப்பட்ட சொத்து. நிலபுலங்களை மேற்பார்வை செய்வதற்கு ஐயாவின் உதவியை நாடியவள்..... ஐயாவையே.....!’

அவனால் அதை நம்ப முடியவில்லை.

அம்மா இவனை இழுத்து வைத்துக் கொண்டு, விஸ்தாரமாக அந்த விவஸ்தை கெட்ட கதையைச் சொன்னாள்.

‘ராசா, சதாசிவம் மோசம் போனகையோடை..... அங்கை, அவளிட்டை உதவி ஒத்தாசை எண்டு போன மனிசனுக்கு..... மருந்து போட்டாளோ..... இல்லை மாயம் செய்தாளோ எனக்குத் தெரியாது..... அவளே கதியெண்டு இவர் இப்ப கிடக்கிறார். வெள்ளையும் சள்ளையும் இருந்திட்டா முறை தவறி கெட்டுப் போக வேணுமா என்ன.....? ஊருலகத்திற்குப் பயப்பிட வேண்டாமா.....? அது சரி, அவள் வெறிபிடிச்ச ஆடேக்கை பாவம் இவர் உங்க ஐயா என்ன செய்யேலும்... இந்தக் கள்ளம் முழுசா உடைஞ்சதே ஒரு கிழமைக்கு முந்தித்தான் தம்பி.....’

‘இரவு கோழிக் கூட்டுப் பக்கம் ஏதோ அரவங் கேட்டுது.... திடுக்கிட்டு முழிச்சுப் பார்த்தா, படுக்கையிலை உங்க ஐயாவைக் காணேல்லை.... பதகளிப்புப் பட்டு வெளியே வந்து பார்த்தா..... ஐயா சுகிர்தம் வீட்டுப் படலையைத் திறந்தபடி வாரார்..... நான் வளைச்சுப் பிடிச்சு விசாரிச்சா..... அவளின்ரை போயிலை தலைக்காச்சல், அதுதான் போறணைப் பக்கம் போயிட்டு வாரன்’ எண்டு மழுப்பினார். என்னாலை நம்ப முடியேல்லை..... இந்த மானக்கேட்டை நினைச்சுக் கத்தேலுமா, கதறேலுமா.....? அப்படியே உக்கி உறைஞ்சு போனடி.....’

‘அம்மா கத்தாமல், கதறாமல் இருந்திருப்பாளா.....? சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கே, ஊரைக் கூட்டி ஒப்பாரி

வைப்பவள், இது விஷயத்தில் மௌனமாக இருந்திருப்பாளா?

அவனால் நம்ப முடியவில்லை.

“இவற்றை கூட்டாளி இராமலிங்க மாமாற்றை தான் முதலிலை போனன். வெம்பி வெதும்பிச் சொன்னதையெல்லாம் கேட்ட மனிசன், உங்க ஐயாவுக்குப் புத்தி சொல்லுவாரெண்டு பார்த்தா, அவர் எனக்குப் புத்திசொல்லிறார். ‘விஷயத்தைக் கொட்டிச் சிந்தாதை பிள்ளை..... அவன்ரை மதிப்பு, மரியாதையைக் குலைக்கிறதெண்டு நாண்டு கொண்டு நிக்கிறை போலை..... அது சரி உன்ரை கடைக்குட்டி ரவி பிறந்த பிறகு, அவன் உன்னைத் தொட்டிருக்கிறானா? தொடத்தான் நீ விட்டனியே.....? குடும்பம் எண்டா அப்பிடி இப்பிடி அனுசரிச்சுத் தானே போகவேணும்.... நாம்பனுக்கு இடக்குப் பண்ணிற பயிநாகு மாதிரி நீயும் உன்ரை கூத்தும்.....”

“அந்தக் கிழடு விசர்த்தனமா ஏதேதோ கதைக்குது. என்ரை பிள்ளைக்கு கூச்ச நாச்சத்தை விட்டு எல்லாத்தையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கு.”

அம்மாவுக்கு வெக்கத்தில் முகம் சிவத்து விடுகிறது. மேலும் பேச அவளால் முடியவில்லை. முகத்தை அழுத்தமாகத் துடைத்தபடி எழுந்து கொண்டாள்.

இராமலிங்க மாமா அம்மாவுக்குக் கூறியது இவனுக்கு விசர்த்தனமாகப் படவில்லை. அந்தப் பேச்சின் ஒளியில் இவனுக்குச் சிலது விளங்கவே செய்தது.

‘ரவி பிறந்தபோது ஐயாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் எத்தனை வயதிருக்கும்? அம்மாவுக்கு முப்பத்தி மூன்று வயது. வாழ்வின் ஆதாரமான ஜீவ ஊற்றின் லலித லகரியே அடைபடுவதென்றால், ஐயாவால்

என்ன செய்ய முடியும்.....? சுலபமாகச் சுகிர்தம் அன்றியின் பக்கம் அவர் சாய்ந்து விட்டார். அவளது இளமையும் குலுங்கும் அழகும் ஐயாவை வசீகரித்ததில் வியப்பேதுமில்லைத் தான். ஆனால் அம்மா அவள் பாவம். அந்தக் குக் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்து அவளுக்கு இனியும் இந்தக் கூத்தெல்லாம் வேணுமா....? வேண்டாமே என்று இருந்திருக்கலாம். இது விஷயத்தில் ஒரு ஒதுக்கமும், இறுக்கமும் இயல்பாகவே அவளுக்கு ஆகிவந்திருக்கக் கூடும். அவன் வாழ்ந்த மண் கற்றுத் தந்த வழியில், ஒரு கட்டுப் பாட்டையும் தனக்கேயான வரன் முறையையும் அவள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு விட்டாள் போலும்.’

அவனுக்கு எல்லாமே குழப்பமாக இருந்தது.

‘அம்மாவின் மனம் தேறுதல் அடையுமா? எரி மலையாய்க் குமையும் அவள் சாந்த மடைய வேண்டும்?’

ஐயா புலவரின் மகன். அவரே ஒரு புலவர். தமிழின் தரமறிந்து கற்றவர். கலாரசிகர். அவரது ஆளுமையின் விகசிப்பால் தானே அவரது நண்பர்கள் அவர்பால் - தேனில் சிறகழைந்த வண்டுகளாகக் கிறங்கிக் கிடக்கிறார்கள்.

‘அவருக்கு... அவர் பெருமை குலைய.... இப்படி ஒரு அவப் பெயரா.....? அந்த நல்ல மனிதர் இந்தச் சரிவிலிருந்து பலவீனத்திலிருந்து நிமிர முடியுமா...?’

இத்தனைக்கும் காரணமாய் விட்ட ஐயாவின் பால் அவனுக்கு எதுவிதமான எதிர்ப்புணர்வும் ஏற்படவில்லை. அனுதாபந்தான் ஏற்பட்டது. அது அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

குளித்துச் சாப்பிட்டதும் இராமலிங்க

மாமாவிடம் தான் முதலில் போவதற்கு எண்ணினான். பின்னர் மனதை மாற்றிக் கொண்டவனாய், ஐயாவைப் பார்ப்பதற்கு அஞ்சாத் தோட்டம் வரை போய் வரலாமென நினைத்துக் கொண்டான்.

புதறனில் இறங்கி நடந்தபோது, முற்றி விழைந்த எள்ளின் மணம் அவனது நாசில் முட்டி மோதி, நெஞ்சை நிறைத்தது.

துாரத்தில் துரை வந்து கொண்டிருந்தார்.

“ஊருக்கை தலை நிமிரமுடியாம மானம் போகுது ராசா..... உங்க ஐயா என்ன குழந்தையா.....? ஊருக்கெல்லாம் புத்தி சொல்லிற மனிசன்..... இப்படி..... ம.....”

துரையருடன் எதுவும் கதை வைத்துக் கொள்ளாமல் விலகி, விரைந்து நடந்தான்.

கொட்டு தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த நாகமுத்தப்பா இவனை மறித்து-

“பெண்டு பிள்ளையள் வாழிற இடத்திலை கவனமா எல்லா நடக்க வேணும். ஊரிலை ஆர நம்பிறுது..... ஆர நம்பாமலிருக்கிறதெண்டு எனக்குத் தெரியேல்லை அப்பு.....”

வரகு தோட்டப் பக்கம் நின்ற திருநாவு கீழ்க் கண்பார்வையில் ஏதோ சாடைகாட்டி கேலியாகச் சிரிப்பது போல இருந்தது.

பெரிய பனந் தோட்டத்து சரிவில் இராமலிங்க மாமா.

“உங்க ஐயாட்டை எல்லாம் சொல்லீற்றன். தம்பி..... அவன் இனிமேல் பிழைகிழை விடமாட்டான். போல..... போய் உவள் விசரி, உங்க அம்மா பாக்கியத்திட்டையும் சொல்லு..... இனியும்

ஒப்பாரி வைச்சு ஊரைக் கூட்ட வேண்டாமெண்டு.”

அவனுக்கு அவரது வார்த்தைகள் ஆறுதல் தருவதாய் இருந்தன.

‘ஊரெல்லாம் அம்மாதான் தம்பட்டம் அடித்தாளா....? இருக்காது..... உலை வாயை முடினாலும் ஊர் வாயை முடமுடியுமா என்ன?’

நினைவுகள் பாரமாய் அழுத்த, தோட்டக் காட்டில் ஏறி நடந்தான்.

தோட்டத்தின் வடக்கீழ் முலையில் நின்ற காய் முருங்கை, பூவும் பிஞ்சுமாய் - பாரம் தாங்காது நிறை சூலியாய் நின்றது. பூக்களைப் பறித்து முகர்ந்த படி இவன் நடந்தான்.

தோட்டத்தின் தெற்குத் துண்டில், புகையிலைக் கன்றுகளுக்குத் தலைக் கணு உடைத்தபடி ஐயா. இவனைக் கண்டதும் நெருங்கி வந்து கேட்டார் -

“தம்பி எப்ப வந்தது.....?”

“இப்ப தான் ஐயா.....”

உதடுகள் லேசாகப் பிரிய, புகையிலைக் காவி படிந்த சிறியதான அந்த வேட்டைப் பற்கள் தெரிய, ஐயா நெகிழ்ந்து சிரித்தார்.

ஆர்ப்பாட்டம் ஏதுமில்லாத, நெஞ்சை வருடும் அந்தச் சிரிப்பின் இதத்தில் - இறுக்கம் குலைய, பரவசத்துடன் அவரைப் பார்த்தான்.

“உந்த விசரி உங்கம்மா பாட்டம் பாட்டமாய் அழுதிருப்பாளே..... பட்டும் படாத ஒரு வாழ்க்கை அது..... தெய்வ சங்கற்பமாகக் கூட இருக்கலாம். பூர்வ

ஜென்ம பந்தமெண்டு கூடச் சொல்லாம்....
சுகிர்த்தத்தின்ரை வீட்டுப் பக்கம் நான் இப்ப
போறேல்லை..... முகத்தாற்றை பொடியன்
சிவலிங்கம் தான் இப்ப அவளுக்கு உதவி
ஓத்தாசை எல்லாம்....”

ஐயா தனது முறை தவறிய காமத்துக்
குப் புதிய அர்த்தமும் ஆழமும்
தேடுகிறாரா.....? ஐயாவின் குரலில்
இழைந்தது ஆதங்கமா....? கையாலாகத்
தனமா.....? அல்லது குரோதமா..... சுகிர்தம்
அன்றியின் புதுச் சிநேகிதம் அவருக்கு
எப்படிப் பிடித்தமானதாயிருக்க முடியும்.
முடியாது தான்.

எதுவாயிருந்தால் என்ன, ஐயா அந்தச்
சிடுக்கிலிருந்து விலகி வந்து விட்டதாகவே
அவனுக்குத் தோன்றியது. அதுவே
போதுமானதாயும் இருந்தது.

சுகிர்தம் அன்றியை நினைத்ததும்
அவனுக்குப் பாவமாக இருந்தது.

இளமையிலேயே கணவனைப் பறிகொடுத்த
அவள் அடங்கி, உள்ளில் உக்கி, குமுறிக்
குலைந்து போகாமல் - இயல்பாக நடந்து
கொள்வதாக அவனுக்குப் பட்டது. சமூகக்
கூச்சங்களுக்கு வளைந்து கொடுக்காத
அவளது அந்தப் போக்கு, புரிந்து கொள்ளக்
கூடியதாகவும் பிடித்தமானதாகவும்
அவனுக்கு இருந்தது. அதே சமயம் 'இப்படி
ஒரு வாழ்க்கை அவளுக்கு ஆகியிருக்க
வேண்டாமே.....' என்று மனம் அடித்துக்
கொள்ளவும் செய்தது.

ஐயாவை நெருங்கி வாஞ்சையுடன்
அவரது கரங்களைத் தனது கைகளில்
ஏந்திக் கெண்டான்.

ஐயா கலக்கமுற்றவராய் அவனைப்
பார்த்தார். அவரது கண்களில் கண்ணீர்.

ஐயா அழுது அவன் முன்னர்
எப்பொழுதுமே பார்த்ததில்லை.

Haavy Photo
TEL: 526345
Excellent Photographers
Modern Computerized Photography
for Wedding Portraits
& Child Sittings
300, MODERA STREET, COLOMBO - 15.

என்னிடம் சம்பத்தில் ஓர் இளைய கவிஞர் வந்திருந்தார். அவரது
படைப்புக்களை ஒரு நூலாக வெளியிடும் துடிப்புடன் அவர் காணப்பட்டார்.
அதற்கான தயாரிப்புகளுடன் தான் வந்து இருந்தார். நூலாக வெளியிடப்
போகும் அவரது படைப்புகளைப் படித்த பொழுது, அவர் அவசரப்
படுகிறார் என்று தோன்றியது. இப்போதைய காலகட்டத்தில்
அப்படைப்புக்களை நூலாக வெளியிடுவதில் அவசரம் காட்டக் கூடாது
என்று அவருக்குச் சொல்லி வைத்தேன். மேலும், நல்ல தேறிய
படைப்புகளை அவர் படைத்த பின்தான் அவைகளை நூலாக வெளியிட
முனைய வேண்டும் என்ற ஆலோசனையையும் சொல்லி விட்டேன்.
எனது அந்த ஆலோசனையையும் அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். இன்னும்
இத்துறையில், நன்றாக வளர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது

என்பதை அவர் எனது
ஆலோசனையை ஏற்றுக்
கொண்டு போனதில்
தெரிந்தது.

ஒரு பிரதியின்

முணு முணுப்புக்கள்

- மேமன் கவி

ஆனால், அவரைப் போல்
இன்றைய இளம்

படைப்பாளிகள் இல்லை என்று

தான் பார்க்கத் தெரிகிறது. அதற்கு காரணம் கலை

இலக்கியத் துறையைப் பற்றிய சரியான புரிதல் அவர்களுக்கு
இல்லை என்பதுதான் உண்மை. எழுத வந்த சில காலங்களுக்குள் ஒரு
புத்தகம் போட்டு விடவேண்டும் என்று துடிக்கிறார்கள். அதே வேளையில்,
குறுகிய காலத்தில் அவர் கலை இலக்கியத் துறையை விட்டு எங்கோ
போய்விடுகிறார்கள். சுய இளமைத் துடிப்பின் காரணமாக. இத்துறையில்
ஈடுபட்டு விடுவதும், அத்துறையை வெறுமனே பொழுது போக்காக
கருதிவிடுவதும் இவர்கள் செய்யும் தவறாகும்.

இத்தவற்றிற்காக, கலை இலக்கியத் துறை மீது ஆதம் சத்தமான
நேசத்தை அவர்கள் வளர்ப்பதில்லை. மேலும், அத்துறையைப் பற்றிய
ஆழமான அறிவைப் பெற முனைவதில்லை. குறைந்த பட்சம் தாம்
எந்தத் துறையில் ஈடுபடுகிறார்களோ அத்துறையைப் பற்றிக் கூட அவர்கள்
விரிவாக அறிவதில்லை. அத்தோடு அத்துறையில் ஏற்கெனவே,
பங்களிப்புச் செலுத்தியவர்கள் ஆற்றிப் போன பங்களிப்பையும் அவர்கள்
அறிந்து கொள்வதில்லை.

நான் இங்கு சொல்வது அதாவது, இளைய தலைமுறை என்பது -
வெகுசன தேசிய பத்திரிகைகளில் புதிதாய் எழுத வருபவர்களைத் தான்
குறிப்பிடுகிறேன். மேலும், இன்றைய வெகுசன - தேசிய பத்திரிகைகளை
ஆழமாக படிப்பவர்கள், இன்று வெகுசன - தேசிய பத்திரிகைகளில்

புதுமுகங்கள் வருகை ரொம்பவும் குறைந்து போனதை அவதானிக்க முடியும். இன்றைய இளந் தலைமுறையின் கவலம் வேறு திசைகளில் இருக்கிறது. குறிப்பாக சினிமா பக்கம் அவர்களின் அதிகளவான கவனம் சிதைக்கப் படுகிறது.

நான் இதுவரை இளைய தலைமுறையினர் என்று சொன்னது - வெகுசன - தேசிய ஊடகங்களில் எழுதி வரும் புதிய படைப்பாளிகளைத் தான். ஆனால், சிறு சஞ்சிகைச் சூழலில் தமிழ் நவீன கலை இலக்கியத் துறையில் இதுவரை ஒலிக்காத புதிய குரல்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. இவர்களின் பங்களிப்புகளில் தான் நவீன, கலை இலக்கியம் பன்முக வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களின் படைப்புகளை இன்றைய வெகுசன தேசிய ஊடகங்களில் எழுத வரும் புதிய படைப்பாளிகள் கட்டாயம் உள்வாங்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் கலை இலக்கியம் என்பது வெறுமனே பொழுது போக்கான விடயம் அல்ல என்றும், அது ஆத்ம சுதந்தரத்தானான மனோநிலை கூடியதான ஒரு துறை என்றும், வந்து சேரும் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடு என்றும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

2

80களில் நடு பகுதியில் - கொழும்பில் பெளர்ணமி தோறும் திறந்த வெளி கவியரங்கு நடாத்திய வகவம் நல்ல பல புதிய கவிஞர்களை இனங்காணக் கூடிய களமாக இருந்தது. சமீபத்தில் வெளிவந்திருக்கும் 'யாத்ரா'வில் வகவம்

உருவாக்கம் பெறக் காரணகர்த்தாகளில் ஒருவரான டாக்டர் தாலிம் அஹமது வழங்கி இருக்கும் பேட்டியில் வகவம் பற்றிய நினைவுகளை மீட்டி இருக்கிறார். இன்னும் சற்று விரிவாக டாக்டர் தாலிம் அஹமது அவர்கள் வகவத்தைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கலாம் என எனக்குத் தோன்றியது. வகவத்தால் தொடர முடியாமல் போன பெளர்ணமி தோறும் நடத்தும் கவியரங்கு பணியினை, தற்பொழுது கொழும்பில், புதிய அலை கலை வட்டம் தொடர்கிறது. சமீபத்திய இரண்டு கவியரங்குகளில் பங்கேற்ற பொழுது, அப்பணி இன்னும் விரிவு பெற வேண்டியிருக்கிறது என்று தோன்றியது. வகவம் கவியரங்குகளில் புதிய பல படைப்பாளிகளை இனங்காணக்கூடியதாக இருந்தது போல், புதிய, அலைகலை வட்டத்தினரின் கவியரங்குகளில் ஒரு சில புதிய கவிதைப் படைப்பாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், அவ்வட்டத்தினரின் அம்முயற்சி விரிவாக்கம் பெறும் பட்சத்தில் கூடிய தொகை அளவான புதிய கவிதைப் படைப்பாளிகளை நாம் கண்டுபிடிக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது

3

குமுதம் நிறுவனம் 'தீராநதி' எனும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளிக்கொணர்ந்து இருக்கிறது. சந்தோஷமாக இருந்தது. அதன் இரண்டாவது இதழைப் பார்த்த பொழுது. (முதலாவது இதழ் இலங்கைக்கு வந்து சேரவில்லை)

சுபமங்களாவுக்கு மாற்றீடாகவோ,

அல்லது காலச்சுவடுக்கு சவாலாகவோ அது வந்து இருக்கிறது போலவும் தெரிகிறது. ஆனால், அதன் இரண்டாவது இதழைப் படித்த பொழுது காலச்சுவடுக்குச் சவாலாக அது வந்து இருக்க முடியாது என்று தோன்றியது. ஏனெனில், சுதந்தர ராமசாமி தீராநதி இரண்டாவது இதழில் எழுதி இருக்கிறார். அதுவும் பெரும் வணிக சஞ்சிகைகளில் எழுதுவதில் ஏற்படும் சந்தோஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில், இதே சுதந்தர ராமசாமி, ஜெயமோகன் கம்பெனிகள் அன்று இடது சாரி. படைப்பாளிகள் பெரும் வணிக சஞ்சிகையில் தப்பித் தவறி எழுதி விட்டால் 'சமரசம் பண்ணிட்டேன்' என்று குற்றம் சாட்டியவர்கள். இப்பொழுது ஞானத் தெளிவு இவர்களுக்கு எப்படி வந்தது தெரியவில்லை. ஒருவேளை பின் - நவீனத் துவத்தின் அருளோ தெரியவில்லை.

இவர்கள் தான் பெரும் சஞ்சிகைகளை கிழித்து மலமும் துடைப்பார்கள். இவர்கள் தான் பெரும் சஞ்சிகைகளில் எழுதுவது பெரும் சந்தோஷம் என்று புல்லரித்தும் போவார்கள்.

மொத்தத்தில் இவர்கள் செய்தால் ஞானத் தெளிவு, நாங்கள் செய்தால் சமரசப் பேரம். என்னே நாகர் கோயில் ஐயர் வாள்!

உங்களுக்கு ஒரு நியாயம்? எங்களுக்கு ஒரு நியாயம்? ஆனாலும் தீரா நதி வருகை தேவையான ஒன்று என்பது மறுப்பதற்கில்லை. இரண்டாவது இதழ் கொண்டு நோக்குமிடத்து, தீராநதி இன்னும் தனது கனதியினை சரியாக ந்தாபிக்கவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது.

சிறுசஞ்சிகை சுபமங்களாவாக மாறுவதோ சரி பரவாயில்லை. காலச்சுவடாக மாறுவதோ ஏன்? கணையாழியாகவோ, தாமரையாகவோ மாறுவதோ. சிறுசஞ்சிகைகளில் எழுதும் படைப்பாளிகள் எழுதி விடுவதனால் மட்டும் சாத்தியமாகும் என்பதல்ல நிஜம். ஒரு சிறு சஞ்சிகையின் கனதியும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வீரியத்தையும் அச்சஞ்சிகை நடத்தும் ஒரு நிறுவனமோ ஒரு கட்சியோ அல்லது, ஒரு குழுவோ கொண்டிருக்கும் 'கருத்தியல்' தான் தீர்மானிக்கிறது.

அப்படியானால்,

'குமுதம்' நிறுவனம் நடத்தும் தீராநதியின் கருத்தியல் என்னவாக இருக்கப் போகிறது? இது முதல் கேள்வி.

அடுத்த கேள்வி-

குமுதம் நிறுவனத்தின் கருத்தியல் எதிர்காலத்தில், தீராநதியின் கருத்தியலாக இருக்காது என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?

பொறுத்து இருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

4

இணக்கம், சமரசம் என்று எல்லாம் யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளை - சில வருடங்களுக்கு முன் - நமது ரூபவாஹினி - சில வருடங்களுக்கு முன் - நமது ரூபவாஹினியில் இணக்கத்தை நோக்கி எனும் ஒரு நிகழ்ச்சி நடத்தியது. அதில், வி.என். மதியழகனின் குரலில் இணக்கத்தை நோக்கி எனும் தலைப்பிலே எனது கவிதை ஒன்று நிகழ்ச்சி

தயாரிப்பாளராக இருந்த நண்பர் யாக்கூப் அவர்களின் முயற்சியினால் ஒளி ஒலிபரப்பானது. அக்கவிதையினை (இக்கவிதை எனது மீண்டும் வசிப்பதற்காக தொகுதியில் இருக்கிறது) நமது புரிந்துணர்வு சந்தர்ப்பத்தில் நினைக்கத் தோன்றியது. அதற்காக மல்லிகை வாசகர்களின் பார்வைக்கு அதனை இங்கு தர யோசித்தேன். நமது இன்றைய சமாதானத்தை நோக்கிய சூழலில் இக்கவிதையினை ஒரு வாசகனாக இருந்து திரும்பவும் வாசித்த பொழுது, பல புதிய செய்திகள் எனக்குப் புலப்பட்டன.

இக்கவிதையில் வரும் -
‘பேதங்களை உருவாக்கும்
சுழற்சிகளை நிறுத்துவோம்’

என்ற வரிகளில் வரும்
‘சுழற்சிகளை’ எனும் சொல்லுக்குப் பதிலாக ‘சுழற்சிகளை’ என்ற சொல்லைப் போட்டு அக்கவிதையினை நீங்கள் வாசித்தால் எனக்கு எந்தவொரு ஆட்சேபமையும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்)

உங்களுக்கும் சில செய்திகள் புலப்படலாம். ஒருமுறை வாசித்துத்தான் பாருங்களேன்.

இணக்கத்தை நோக்கி

நான் வட்டம்
நீ நீள் சதுரம்
அவர்கள் முக்கோணம்
என்றே
உனதும் எனதும்
அவர்களதும் வடிவங்கள்
வெவ்வேறாய் இருக்கலாம்
ஆனாலும்-

நீயும் நானும் அவர்களும்
சந்திக்கும்
ஓர் இடம் உண்டுதானே?

கத்துவம் இதனை
இணக்கம் என்று சொல்லும்.
நாம் இதனைச்
சமாதானம் என்போம்,

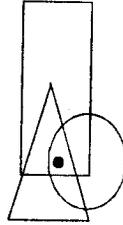
நான் சிவப்பு
நீ பச்சை
அவர்கள் நீலம்
என்றே
உனதும் எனதும் அவர்களதும்
வண்ணங்கள்
வெவ்வேறாய் அமையலாம்.

ஆனாலும்,
உனதும் எனதும்
அவர்களதும் சங்கமத்தில்
வண்ணங்கள் பேதங்கள்
தம்மை இழந்து நிற்பதை
கவனித்தாயா?

நான் வட்டம்
நீ நீள்சதுரம்
அவர்கள் முக்கோணம்
என்ற நமது
வடிவங்கள் தான் எனவ?
அளவ-
சமாந்தரக் கோட்டின்
சுழற்சிகள் தானே?

பேதங்களை
உருவாக்கும் சுழற்சிகளை
நிறுத்துவோம்.

நான் ஆதிமூலமான
சமாந்தரக் கோட்டின்
இணக்கத்தின் மையால்
சமாதான எழுத்துக்கள்
எழுதுவோம் வா!

வண்டினிடுக்கு ஒரு கடிதம்

- காலை சுந்தரம்பிள்ளை.

நலம் நலம் மலர்க். நான் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு இன்று காலை (18-05-02) 9.05 மணியளவில் இலண்டன் விமான நிலையத்தை வந்தடைந்தேன். வீடு வந்து சேர்ந்ததும் அன்று மாலை, 4.30 மணியளவில், ‘கண்ணில் தெரியுது வானம்’ எனும் தொகுப்பு நூலின் அறிமுக விழா மனோர் பூர்க் (Manor park) எனும் இடத்திலுள்ள சனசமூக நிலைய மண்டபத்தில் நடைபெறவிருப்பதாக அறிந்தேன். இந்நூலை என்னுடைய மகள் திருமதி. மாதவி சிவலீலன் விமர்சனம் செய்யவிருப்பதாகக் கூறி, அவர் என்னையும் கூடவே அழைத்துச் சென்றார்.

அறிமுகவிழா மாலை 5.30 மணியளவில் ஆரம்பித்தது. கிட்டத்தட்ட ஐம்பது பேர் வரையில் இந்த அறிமுக விழாவில் பங்குபற்றினர். குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களை மட்டுமே தாங்கள் அழைத்திருப்பதாக நண்பரும், எழுத்தாளருமாகிய பதமநாப ஐயர் கூறினார். யாழ் இலக்கிய வட்டமும் இவ்வாறு தான் செயற்பட்டு வருகிறது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

‘கண்ணில் தெரியுது வானம்’ ஒரு வித்தியாசமான தொகுப்பு நூல். இதில் புகலிடத் தமிழர்களது எழுத்துக்கள் மட்டுமின்றி, இலங்கை, தென்னகம், சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலுள்ள எழுத்துக்களும் உள்ளன. இதில் கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்பவற்றுடன் தனியாக ஒவியங்கள் கேலிச் சித்திரங்கள் (கார்ட்டூன்) என்பனவும் அடங்கியுள்ளன. ஒவியங்களை தனியாக ஒரு பகுதியாகத் தொகுத்து வெளியிடப்படும் முதலாவது தமிழ் நூலாக இது உள்ளது எனச் சொல்லப் படுகிறது.

இலண்டன் வித்தியால் பதிப்பகத்தினால் தமிழர் நலன்புரி சங்கத்துக்காக வெளியிடப் பட்டிருக்கும் இந்நூலை ஆர்.பத்மநாப ஐயா தலைமையில் மு.நித்தியானந்தன், எஸ்.புஸ்பராஜன், ஐமுனா இராசேந்திரன், கே.கே.ராஜா ஆகியோர் தொகுத்தளித்துள்ளனர். சர்வதேச எழுத்தாளர்களது ஆக்கங்களைக் கெண்டது இந்நூல் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இந்நூலின் புத்தக அமைப்பையும், அட்டைப் பட ஓவியத்தையும் பெருமூலான ஓவியங்களையும் ஆக்கி இருப்பவர் கே.ராஜா ஆவார்.

மு.புஸ்பராஜன் தலைமையில் திருமதி. மாதவி சிவலீலன், கலாநிதி நா. கண்ணன் திரு.கொ.றொ. கொன்ஸர்ன் ரைன் ஆகியோர் இந்நூலை விமர்சனம் செய்தனர். இங்கே ஒன்றைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். ஐந்நூற்றுப் பதினாறு பக்கங்களைக் கொண்ட இப் பெரிய நூலை விமர்சித்த மூவருமே முழுமையாக வாசித்த பின்னர் தான் விமர்சித்தார்கள் என்பது அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்து தெரிய வந்தது. இலங்கையில் புத்தகத்தை மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்துவிட்டு விமர்சிப்பது கவலைக்குரிய ஒன்றே.

இந்நூலில் பின் நவீனத்துவம் பற்றிய அருமையான கட்டுரை ஒன்றை நித்தியானந்தன் எழுதியுள்ளார். சிறு கதைகள், கவிதைகள், ஓவியங்கள் ஆகிய யாவும் சமகாலப் பிரச்சனையை மையமாகக் கொண்டே ஆக்கப் பட்டுள்ளன. இத் தொகுப்பிலுள்ள நவீன ஓவியங்களை மிகவும் ஆழமாகக் கொன்ஸர்ன்

விமர்சித்தார். மேலும் அவர் இந்நூலிலுள்ள சிறு கதைகளுடனும், கட்டுரைகளுடனும், ஒப்பிட்டுப் பேசியமை பாராட்டுதற்குரியது. மாதவி சிவலீலன் பேசும் பொழுது இப்பெரிய நூலை வாசிக்கும் பொழுது, சிறிது சோர்வு ஏற்பட்டால் ஓவியங்களைப் பார்த்து சுவைத்து ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார். மேலும் சில ஓவியங்களைத் தன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையென்றும், அதற்கு தனது ஓவியமொழி அறிவு போதாமை காரணமாக இருக்கலாம் என்றும் கூறினார். உண்மையில் சில கவிதைகள் கூட எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்கு எனது மொழியறிவு போதாமை காரணம் என்று சொல்ல முடியாது. புதுக் கவிதை எழுதுகின்றவர்கள் பாரதி கூறிய கவிதை இலக்கணத்தை மனதிற கொள்ளல் நல்லது. அதாவது எளிய பதங்கள் எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு என்பனவற்றைக் கையாளுதல் வேண்டும்.

நா. கண்ணன் பேசும் பொழுது, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுடனும் ஆழ்வார் பாடல்களுடனும் இந்நூலிலுள்ள சில ஆக்கங்களை ஒப்பிட்டுப் பேசினார். விமர்சன அரங்க முடிவில் பேராசிரியர் மு. நித்தியானந்தன் கிரியா வெளியீடாக வெளி வரவிருக்கும் தமிழ் அகராதிகளின் வரலாறு எனும் நூல் பற்றிப் பேசினார். கூட்ட நிறைவாக மீண்டும் நா. கண்ணன் பின் நவீனத்துவம் பற்றிய செற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். இந்நூலின் அறிமுக விழா ஒரு நிறைவான விழாவாக அமைந்தது எனலாம்.

வாழ்த்துக்

சுடிதுங்கள்

அன்புள்ள ஜீவாவுக்கு, எல்லார்க்கும் பொதுவான இறைவன், எல்லா நலன்களையும் நல்குவதாக.

எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் வாழ்வை வாழ்ந்தும் பவளவிழாக் காண்பதை உணர மகிழ்கிறேன்.

தன்னம்பிக்கை, தன்மானம், தன்முயற்சிப் பொழிவுகளால் மணமிக்க மல்லிகைகளை மலர்வித்த பெரும்பணி பாராட்டற் குரியன.

நீடுவாழ்க என நெஞ்சார வாழ்த்தும் மூத்த கமக்காரன்

கே.கணேஷ்
தலாந்து ஓயா

வணக்கம்

தங்கள் மிகுந்த ஆரோக்கியத்தோடும் ஆனந்தத்தோடும் இருப்பீர்களென்று நம்புகிறோம்.

தங்களுக்குப் பவளவிழா எடுக்கப்படுவது ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் அளிப்பதாகும்.

பவள விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், தங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளும் ஆரோக்கியமும் வாழ்க்கையும் தங்கள் காத்திரமான இலக்கியப் பணி தொடரவும் வேண்டிய பிராத்திக்கிறோம்.

அன்புடன்
சி. தில்லைநாதன்
பேராசிரியர்

அன்புள்ள ஜீவா அறிவது.

சுகம் சுகமறிய ஆவல், உங்கள் 75-வது அகவை நிறையும் பவள விழா 30-06-02 ஞாயிறு அன்று மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறும் என முழுமையாக நம்புகிறோம். உங்களது பிறந்த நாளுக்கு எனது உளம் கனிந்த வாழ்த்துக்கள். உங்கள் பணிதொடர நல்ல நெஞ்சங்கள் உங்களது நீண்ட ஆயுளை வேண்டி நிற்பர்.

க. சட்டநாதன்
நல்லூர்

பேரன்புமிக்க ஜீவாவுக்கு.

நலம் நலமறிய ஆவல், உங்கள் 75 ஆண்டு விழாவுக்கு அழைப்பிதழ் கிடைத்தது. முடியுமாயின் வருவேன். உங்கள் அயராது உழைப்பு இந்தத் தமிழ் மண்ணுக்கு ஒரு மூலதனம். அந்த மூலதனம் 75 ஆண்டுகளுக்கல்ல. அடுத்தடுத்த அதற்கடுத்த சந்ததிகளுக்கும் நின்று என்றும் பலன் கொடுக்கும் மூலதனமாக்கப் பட்ட உழைப்பு.

கொழும்பு வருகின்ற சமயம் நேரில் சந்திக்கின்றேன்.

வாழ்க வளமுடன்.

அன்புடன்
பூ. சோதிநாதன்
ஹிந்துகல்

அன்புள்ள ஜயா,

கடந்த 30-ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை தங்களது பவள விழா நடைபெறுவதையிட்டுப் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இன்றைய இலக்கிய உலகில் பல்வேறு எழுத்தாளர்கள் தங்களது படைப்புக்களை வித்தியாசமான முறையில் தருகின்றபோது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மாத்திரம் தோன்றி மறைந்து விடுகின்றார்கள். ஆனால் நீங்கள் கடந்த 25 வருடங்களாக இலக்கிய உலகுக்கு ஆற்றிவரும் சேவை வருங்கால உலகம் அவ்வளவு கலபமாக மறந்து விடாது. இனி வருங்காலங்களிலும் உலகுக்கு பல பொன்னான படைப்புக்களை வழங்கி மக்கள் மனங்களில் நீங்காத இடம் பிடிக்க வாழ்த்தும் இவன்.

என்றும் உங்கள் அபிமானி
P.வசி

அன்புடன் மல்லிகை ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

தங்கள் பவள விழா அழைப்பு பெற்றேன். நேரில் பங்குபற்ற முடியாத தூரத்தில் உள்ளோம். வேதனையாக உள்ளது. நிகழ்வு சிறப்புற நடந்திருக்குமென நம்புகிறேன். தாங்கள் மேலும் பல ஆண்டுகள் ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்து இலக்கிய பணி செய்ய வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்
கோகிலா மகேந்திரன்
இணுவில்.

அன்புள்ள நண்பருக்கு,

தங்களின் 75 -வது அகவை நிறைவும் பவளவிழா அழைப்புக் கிடைத்தது.

என்னையும் உங்களின் அபிமானியாக நினைத்து அழைப்பிதழ் அனுப்பியமைக்கு எனது நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்விழாவில் நானும் கலந்து கொண்டு நேரில் உங்களை வாழ்த்த முடியவில்லையே என்ற வேதனை மனதை உறுத்துகிறது.

தாங்கள் இன்னும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து தமிழுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று வாழ்த்தி விடை பெறுகிறேன்.

என்றும் உங்கள்
செ.கனகரட்ணம்
திருகோணமலை

உழைக்கும் மக்களுக்கு மல்லிகை ஊடான தங்களது நற்பணி தொடர பல்லாண்டு மகிழ்ச்சியாக வாழ வேண்டுமென மனமார வாழ்த்துகிறேன்

ஓ.ஏ.இரா மையா
ஹற்றன்

பணிவான வணக்கம்.

நீடு வாழ்க. ஈழத்திலக்கியத்தின் இலக்கிய பிதாமகர்களுள் ஒருவராய் மிளிரும் மூத்த எழுத்தாளர் எனத் தகும் நீங்கள் எழுபத்தைந்தாவது அகவையினையடைவதும், இன்றும்

இலக்கியத் தடத்தைச் சரியான பாதையிலே கொண்டு நடத்தி 'மல்லிகை'யினை வெளியிடுவதும் கண்டு பேருவகையடைகிறேன். உங்கட்கும் மல்லிகைக்கும் என் அன்பான வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடலிலே ஓடும் ஓடும் போன்று பல்வேறு தத்துவசாரங்களிலேயும் மிதந்து சாய்ந்து விடாமலும், மூழ்கிவிடாமலும் திசையறிந்து, ஓடுகிறது மல்லிகையெனும் ஓடும். ஏழாற்றுப் பிரிவு கழற்றியடிக்கும். எண்ணும் மல்லிகைக்கு ஆணிவேர் ஜீவா. சொல்வது சுரபம். சாதிப்பது தான் கஷ்டம். ஜீவா சாதனையாளர். பல்லாண்டு பலம் பெற்று வளம் பெற்று வாழ நாகம்மையருள் புரியப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகிறேன்.

அன்பின்,
கனக. நாகேஸ்வரன்

பவள விழாக் காணும் பண்பட்ட எழுத்தாளர்.

- சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்

ஈழத்தின் முது பெரும் எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு இது பவள விழா ஆண்டு. தனது இளம் வயதிலேயே அடக்கு முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தின் பங்காளியாக விளங்கிய ஜீவா, பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப் பட்டு நிறையவே வாசித்தார். எழுது கோலைச் சிறந்த ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். தனது இளவயதிலேயே பல காத்திரமான சிறுகதைகளைப் படைத்துப் பிரபல்மானதுடன், சாஹித்திய மண்டலத்தின் பரிசையும் பெற்றுக் கொண்டவர்.

ஜீவாவின் எழுத்துக்களில் ஒரு காந்த சக்தி உண்டு. படிக்க ஆரம்பித்தால் முடியும் வரை வாசிக்கத் தூண்டும். சரளமான நடை. உயிர்ப்பான கதைப் போக்கு. இயற்கையான பாத்திரப் படைப்புக்கள். பேச்சு வழக்குடன் ஒத்து ஓடும் யதார்த்தமான மொழிப் பிரயோகம். இப்படிப் பல சிறப்புகள்! அண்மையில் அவரது அனுபவத் தொடர்களில் எழுத்தின் பருணாம வளர்ச்சியைக் காண முடிகிறது.

ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளனாக எழுத்துலகில் பிரவேசித்த ஜீவா விரைவிலே 'மல்லிகை' என்ற மாதாந்த சஞ்சிகையை வெளியிடத் தொடங்கினார். ஈழத்திலும் ஒரு சிற்றிலக்கிய ஏட்டினை நாடாந்தி முடியும் என்ற உறுதியான தன் நம்பிக்கையுடன் களம் புகுந்து தெருத்தெருவாக மல்லிகை இதழ்களை விற்பனை செய்து, வாசக உலகிற்கு அதை அறிமுகமாக்கினார். அவரது விடா முயற்சியின் பயனாக மல்லிகை பல மட்டத்தினரது கவனத்தினையும் ஈர்த்தது. ஒரு முழு நேர எழுத்தாளனாக இருந்து மல்லிகையை உரமிட்டு வளர்த்து ஈழத்தின் தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகையாக அதை மிளிர் வைத்தார். மல்லிகையின் மணம் கடல் கடந்து தமிழகத்தையும் எட்டி, இன்று புலம் பெயர்ந்த

தமிழர்கள் வாழுமிடமெல்லாம் வாசனையூட்டுகிறது. ஒரு எழுத்தாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர் என்ற நிலைகளைத் தாண்டி ஒரு பதிப்பாசிரியராக உருவெடுத்து இலக்கிய சோலையை நறுமணம் கமழ வைத்தார். நீண்ட நான்கு தசாப்தங்களாக ஈழத்தில் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கி வளர்த்த பெருமை மல்லிகைக்குண்டு. பின்னர் மல்லிகைப் பந்தலின் ஊடாகப் பல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களைப் புத்தக உருவில் வெளியிட்ட பெருமையும் ஜீவாவையே சாரும். ஜீவாவின் எழுத்தின் திறமையை அங்கீகரித்து யாழ் பல்கலைக் கழகம் பட்டம் வழங்கிய இவரது திறமைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். என்னும் பல்கலைக் கழகத்தினின் பாரபட்சம் பற்றிச் சுட்டிக் காட்டி, அப்பட்டத்தினை ஏற்க மறுத்தமையும், அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வாதப் பிரதி வாதங்களும் அனைவரும் அறிந்ததே.

ஜீவா முரண்பாடு மிக்க ஒருவர் என்றும், சர்ச்சைகளில் ஈடுபடுபவர் என்றும் சிலர் கூறுவதுண்டு. முரண்பாடுகளில் இணக்கம் காண்பதும், சர்ச்சைகள் மூலம் தீர்வு காண்பதும் ஒன்றும் புதிதான விடயங்கள் அல்ல. பழுத்த மரம் கல்லெறி படுவதும் புதுமையான விடயம் அல்ல.

ஓர் இலக்கியவாதியான ஜீவா, ஓர் இலட்சியவாதியும் கூட. முற்போக்குச் சிந்தனைகள் நிரம்பிய ஜீவா, முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியை உருவாக்கி, அதனை வளர்த்ததில் பெரும்பங்காற்றினார். பொதுவுடைமைவாதியாக அரசியலில் ஈடுபட்ட இவர் பொதுவுடைமை வாதிகள் சிலரின் இனவாத நடவடிக்கையால் மனம் நொந்தார். தேசிய ஒற்றுமைக்குக் குரல் கொடுத்த ஆரம்ப காலங்களில், மக்கள் அங்கீகரித்த தமிழ் அரசியல்வாதிகளை இன வாதிகளாகக் கண்ட ஜீவா, பிற்காலத்தில் பெரும்பான்மைமினருக்கு எதிரான அரசின் அடக்கு முறையைக் கண்டித்தும், இன விடுதலையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியும் எழுதி வரும் எழுத்தாளர்களுக்கு மல்லிகையில் களம் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

மல்லிகையின் அட்டையில் பல கலை இலக்கியவாதிகளின் படங்களைப் பிரகரித்து, அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரையையும் பிரகரித்து வருவது ஜீவாவின் இன்னொரு சிறப்பாகும். தனக்கு உடன்பாடு இல்லாத அதே வேளையில் எழுத்துத் துறையில் பிரகாசித்தவர்களையும் மல்லிகை அட்டைகள் தாங்கி வந்தது குறிப்பிடத் தக்க அம்சமாகும்.

அடுத்து, மல்லிகைக்கு ஒரு வாரிக வேண்டும். அது ஜீவாவின் வாரிசாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. தன்னை அர்ப்பணித்துப் பணியாற்றக் கூடிய ஒரு நல்ல எழுத்தாளர் முன் வரவேண்டும். சிறந்த சிற்றிலக்கிய ஏடான மல்லிகைக்கு ஓர் அனுபவப் பட்ட எழுத்தாளர் வாரிசாக வருவது நல்லது. சுந்தருடன் சிரித்திரன் நின்றது போல, ஜீவாவுடன் மல்லிகை நின்றுவிடக் கூடாது.

இந்திய இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியவாதிகளிடையில் ஒரு பாலமாகவும் ஜீவா செயற்பட்டார். பவள விழா ஆண்டிலும் பல சாதனைகள் புரிய வேண்டும். புரிவதற்கு உடல் நிலை இடம் கொடுக்க வேண்டும் என ஜீவாவை வாழ்த்துகிறேன்.

13. எதையும் தாங்காத இதயங்கள்

கிறீஸ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர் கப்டின் கிறீகோரோபோலஸ். ஆனால் அவர் கப்பலின் கப்டின் தரத்திலுள்ள கப்டின் அல்ல. கப்டினுக்கு அடுத்த படியாக முதன்மை அலுவலர் தரத்திலிருந்தவர். எனினும் கப்பலுக்குக் கப்டினாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். கடலில் பயணிக்காத கப்பலுக்கு யார் கப்டினாக இருந்தால் தான் என்ன?

கிறீகோரோபோலஸ் அறுபதைத் தாண்டியவர். மாலுமியாகப் பல கப்பல்களில் பல காலங்கள் பணிபுரிந்த அனுபவம் உள்ளவர். எப்போதும் பளிச்செனத் தோற்றமளிக்கும் முடியற்ற தலை. அமைதியான சபாவம் உள்ளவர்.

சீமெந்துப் பையிடும் மெசின்கள் பொருத்தப்பட்ட பாரிய கப்பலொன்றை நாங்கள் ஏடன் துறைமுகத்துக்குக் கொண்டு வந்தோம். அதாவது எங்கள் கம்பனி யேமன் நாட்டுக்கு சீமெந்து விநியோகியதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தப் படி இந்தக் கப்பல் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. கப்பலின் கப்டனுக்கு அடுத்த நிலை அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்தவர்தான் கிறீகோரோபோலஸ்.

துறைமுகத்தில் கப்பலை இழுத்துக் கட்டிய பின்னர் இரண்டோ முன்றோ வருடங்களுக்கு திரும்பக் கடற் பிரயாணம் செய்யும் தேவை இல்லை. பெவட் கொன்வெயர்கள் பொருத்தப்பட்டு கப்பல் ஒரு தொழிற்சாலையாக இயங்கத் தொடங்கி விடும். (விநியோகத்துக்குத் தேவையான சீமெந்தை வேறு கப்பல்கள் கொண்டு வரும்.) கப்பலைச் செலுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டு வந்த மாலுமிகள், பொறியியலாளர்கள் போன்றோரெல்லாம் 'சைன் ஓ.பி' செய்யப்பட்டு கம்பனியின் வேறு கப்பல்களுக்கு அல்லது விடுமுறையில் வீடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

தொழிற்சாலையாக சகல பொறுப்புக்க என்ற முறையில் விருந்தது. எனினும் பாதுகாப்பு விதிகளின் பயணிக்காது தரித்தி பிரதான இன்ஜினியர் தங் கியிருக்க வகையிற் தான் இருந்த கிறீகோரோ தரத்துக்கு கம்பனி ட்டிருந்தார்.

ம னி த தரிசனங்கள்

- சுதாராஜ்

இயங்கும் கப்பலின் னும் முகாமையாளர் என்னுடையதாக சர்வதேச கப்பல் படி கப்பல் ருந்தாலும் கப்டின், போன்றோர் கப்பலில் வேண்டும். அந்த பிரதான அலுவலராக போலஸ் கப்டின் யால் உயர்த்தப்ப

தொழிற்சாலையில் பணிபுரிவதற்கு பொறியியலாளர் மற்றும் தொழிலாளர் தரத்திலுள்ளவர்கள் இலங்கையிலிருந்தும் யேமன் நாட்டிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார்கள். இரண்டு வருடங்கள் தொழிற்படுவதென ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தது. பின்னர் தேவை கருதி இது நீடிக்கப்படலாம்.

ஆனால் இந்தக் கால எல்லையை எட்ட முன்னரே சில பிரச்சினைகள் சமீக்களை காட்டத் தொடங்கியிருந்தன. யேமனில் ஓர் உள்நாட்டுப் போர் வெடிக்கக் கூடுமென்ற செய்தி பற்றிய சமீக்களைத்தான் அவை.

இது பற்றிய தகவல்களை எங்களுக்குத் தந்து கொண்டிருந்தவன் ஐமன் நாபர். ஜோர்தான் நாட்டைச் சேர்ந்தவன். சீமெந்து விநியோகம் சம்பந்தமான வெளியாருடனான தொடர்புகளைக் கவனித்துக் கொண்டவற்கு அரபுப் பாஷை தெரிந்த ஒருவர் தேவைப்பட்டார். ஜோர்தான் பல்கலைக்கழகத்தில் முகாமைத்துவத் துறையில் பட்டம் பெற்ற ஐமன் நாபரை கம்பனி தெரிவு செய்து விநியோக முகாமையாளராக இங்கு அனுப்பியிருந்தது. விநியோகம் சம்பந்தமாக மட்டுமன்றி, கம்பனியினதும் தொழிலாளர்களினதும் நலன்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் உள்ர் அதிகாரிகளுடனான தொடர்புகள் தேவைப்படி அவற்றையும் ஐமன் நாபரே கவனித்துக் கொண்டான். தளிசை போன்ற மெதுமெதான தேகம். உடல் குலங்கக் குலங்க நடக்கும் நடை. சிரித்த முகம். உடல் மட்டுமன்றி அவனது மனசும் மென்மையானது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நோய் நொடியென்றால் தனது சொந்தக்காரருக்கு ஏற்பட்டது போலக்

கரிசனைப்படுவான். அவர்களைத் தானே முன்வந்து அழைத்துப் போய் டாக்டரிடம் காட்டுவான், வைத்தியசாலையில் தங்க வைக்கப்பட்டால் இரவு பகலாகத் தனது மாய்ச்சலையும் பாராது ஓடித்திரிந்து கவனிப்பான்.

எதையும் தாங்காத இதயம் கொண்டவன். இயந்திரங்களில் வேலை செய்யும்போது தொழிலாளர்கள் ஏதாவது சிறு விபத்துக்குள் ளாகி இரத்தம் சிந்தினார்கூடத் துடித்துப் போவான்.

உள்நாட்டில் யுத்தம் ஒன்று முளக் கூடும் என்ற செய்தியை ஐமன் நாபர் சற்று கலவரத்துடன் அவ்வப்போது தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தான். அரபுப் பாஷை தெரிந்தவனாகையால் உள்ளூர் பத்திரிகைகள் வானொலிகளில் வரும் செய்திகளைக் கொண்டும், வெளி ஆட்களுடனான தொடர்புகளைக் கொண்டும் அவன் இதனை ஊர்ஜிதமாக நம்பினான். யுத்தம் ஒன்று முண்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது என்று அடிக்கடி கேட்பான். இந்தக் கதைகளைக் கேட்டு கப்டின் கிறீகோரோபோலஸ் ம குழப்பமடைந்திருந்தார்.

அவர் இதுபற்றித் தலைமை அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, 'சைன் ஓ.பி' செய்து வீடு செல்வதற்கு விண்ணப்பித்திருந்தார். ஆனால் அவருக்கு மாற்றாக ஒருவரை அனுப்பாது கம்பனியும் கடத்திக் கொண்டிருந்தது. (கப்டன் தரத்தில் இல்லாதவராகையாலும் ஓய்வு பெற்ற வயதினராகையாலும் கம்பனி அவரைக் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலைக்கு அமர்த்தியிருந்தது. அவருக்கு மாற்றாக அதே தகமையில் இன்னொருவரைத் தேடிப் பிடிக்க முடியாமலிருந்திருக்கலாம்.)

ஐமன் நாபர் யுத்தத்தைப் பற்றிக் கூறும் போதெல்லாம் நான் அதை அவ்வளவாகப் பெரிதுபடுத்துவதில்லை. எங்கள் நாட்டில் அப்போது யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. குண்டுகளாலும் வெல்லடிகளாலும் பழக்கப்பட்டு மரத்துப் போன மனமும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். மற்றப்படி யேமனில் அன்றாட வாழ்க்கை மிக இயல்பு நிலையிலேயே போய்க்கொண்டிருந்தது. சட்டென ஒரு யுத்தம் வெடிக்கும் என்பதை நம்ப முடியாமலிருந்தது.

ஆனால் யாரும் எதிர்பார்க்காத ஒரு மாலைப் பொழுதில் அது வெடித்துவிட்டது. குண்டுகள் வெடிக்கும் சத்தம் காதுகளைத் துளைத்து வந்தது.

ஏற்கனவே இரண்டு வருடங்கள் யேமனில் பணிபுரிந்திருந்தாலும் அதன் சரித்திரம் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கவில்லை. நான் ஒரு சரித்திர ஆசிரியனாக இல்லாததனாலோ என்னவோ சென்று வந்த நாடுகளின் வரலாற்றுத் தகவல்களை சேகரிப்பதில் ஆர்வம் காட்டி மினக் கெடுவதில்லை. பொதுவாகக் காற்றோடு வரும் தகவல்களைக் காது வாங்கிக் கொள்ளும். யேமன் நாடு வட யேமன், தென் யேமன் என சுமார் ஐந்து வருடங்கள் பிரிந்திருந்ததாம். அண்மையில் நான்கு வருடங்களாக அவை இரண்டும் இணைந்து யேமன் எனும் ஒரே நாடாகச் செயற்படுகின்றன. இரண்டு பகுதிக்குமிடையில் புரிந்துணர்வு அற்ற நிலையும் சந்தேகங்களும் மீண்டும் யுத்தத்தை மூட்டியிருக்கிறது.

ஏடன் துறைமுகத்திலிருந்து நேர்ப்பார்வைக்குச் சுமார் நான்கு கிலோமீட்டர் தொலைவில் விமான நிலையம் அமைந்திருந்தது.

கப்பற் தளத்தில் நின்றபடியே விமான நிலையத்தைப் பார்க்கலாம். மரங்கள் அதிகமற்ற வெளியான பிரதேசம் ஏடன். பெரிய உயரமான கப்பற் தளத்திலிருந்து விமான நிலையத்தின் ஓடுபாதையில் இறங்குகின்ற, ஓடுகிற ஏறுகிற விமானங்களையெல்லாம் பார்க்கக் கூடியதாயிருக்கும். இது பயணிகள் விமான நிலையமாக மட்டுமன்றி விமானப் படையினரின் குண்டு வீச்சு விமானங்கள் இறங்கி ஏறும் தளமாகவும் பாவிக்கப்படுகிறது.

தாக்குதலுக்குள்ளாகிக் கொண்டிருந்தது இந்த விமான நிலையந்தான். ஏவுகணைகள் சரமாரியாக வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன. அவ்வப்போது பெரிய இரைச்சலுடன் குண்டு வீச்சு விமானங்கள் வந்து விமான நிலையத்தைத் தகர்க்கும் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தன.

கப்பற் தளத்தில் நின்றபடி தொழிலாளர்கள் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். குழப்ப நிலையும் பதற்றமும் எல்லோரையும் பிடித்திருந்தது.

ஐமன் நாபர் செய்வதறியாது அங்குமிங்குமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தான். கைத்தொலைபேசியில் வெளியே துறைமுக அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு நிலைமைகளை அறிய முயன்றான். யாருக்கும் சரியான நிலவரம் தெரியவில்லை. கிடைக்கும் தகவல்கள் மோசமான நிலையை இன்னும் பெருப்பித்துக் காட்டிக் கொண்டிருந்தன. விமான நிலையத்தைத் தகர்த்து முடிந்ததும் கப்பற் துறைமுகம் தகர்க்கப்படப் போகிறதாம். கப்பின் கிறீகோறோபோலஸ் அடிக்கடி வெளியே ஓடிவந்து உடல் நடுங்க நிலைமைகளை அவதானித்தார். குண்டு வீச்சு விமானங்களின் இரைச்சல் கேட்டதும்

தனது தலையைக் கைகளால் பொத்திக் கொண்டு ஓடினார்.

இலங்கையிலிருந்து வந்திருந்த தென்பகுதியைச் சேர்ந்த சிங்களத் தொழிலாளர்கள் பேயறைந்தவர்கள் போலிருந்தார்கள். அவர்களது கண்கள் பிதுங்கி வெளியே வந்தவிடும் போலத் தோன்றின. பாவம்.. அவர்கள் யுத்தத்தில் நேரடியாக முன் அனுபவம் இல்லாதவர்கள். இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியது ஏனெனில் இலங்கையின் வடபகுதியிலிருந்து இங்கே வந்தவர்கள் இந்த நிலைமையை சற்று வேடிக்கையுடன்தான் பார்த்தார்கள். சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் சிங்கள நண்பர்களுக்கு எங்களது உள்நாட்டு யுத்தத்தின் கொடுததைப் பற்றியும் புரிய வைக்க முயன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

‘இப்படித்தான் .. யாழ்ப்பாணத்தில் விமானங்கள் வந்து குண்டு வீசுகின்றன. இப்படித்தான் அங்கும் ஷெல் அடிக்கிறார்கள்...’

சிங்கள நண்பர்களுக்கு அதை உண்மையிலேயே நம்ப முடியாமலிருந்தது.

‘இப்படியா?’ என வியப்புடனும் கவலையுடனும் பதில் கேள்வி கேட்டார்கள்.

‘இப்படித்தான் குடிமனைகள் உள்ள இடங்களெல்லாம் கண்மண் தெரியாது குண்டு வீச்சு நடக்கிறது.’

யுத்தம் ஒன்று ஆரம்பமாகியுள்ள பதற்றமான சூழ்நிலையில் இன்னொரு யுத்தத்தைப் பற்றிய அனுபவபூர்வமான விளக்கங்களை அவர்களுக்கு உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்திருக்கும். நோர்பேட் அப்புகாமி என்னும் சிங்கள இன்ஜினியர் தனிப்பட என்னை அறையில்

வந்து சந்தித்துப் பேசினான்.

‘அவர்கள் சொல்வது உண்மையா? யாழ்ப்பாணத்திலும் இப்படித்தான் குண்டு வீச்சு நடக்கிறதா?’

அதை நான் ஆமோதித்தேன்.

‘புலிகளுடன் தான் சண்டை நடக்கிறது. புலிகளின் முகாம்களைத்தான் குண்டு வீசி அழிக்கிறார்கள்... என்றுதான் நாங்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.’ எனத் தயக்கத்துடன் கூறினான்.

‘ஆனால் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்படுவதெல்லாம் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் தான்’

இதைக் கேட்டு நோர்பேட் சற்று நேரம் மௌனமாயிருந்தான். பின்னர் மெதுவாக வாயைத் திறந்தான்.

‘இவ்வளவு காலமும் இதைப்பற்றி நாங்கள் யோசிக்கவேயில்லை. மக்கள் குடியிருப்புகளில் குண்டு போடுவது எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை உணரக் கூடியதாயுள்ளது. மஹத்தயா... எங்களோடு கோபப் பட வேண்டாம்.’

‘நோர்பேட்.. எத்தனை வருடங்களாக இலங்கையில் யுத்தம் நடக்கிறது. இங்கு நாங்கள் சேர்ந்து வேலை செய்யும் இரண்டு வருடங்களுக்குள்ளே அங்கு எத்தனையோ பேர் சாகடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு நான் உங்களோடு கோபமாக நடந்திருக்கிறேனா?’

‘அதுதான் மஹத்தயா ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. இலங்கையில் பத்திரிகைகள் எல்லாம் தமிழர்களை விரோதிகளாகக் காட்டுகின்றன. இங்கு வருவதற்கு முதல் வவுனியாவுக்கு அந்தப் பக்கம் இருக்கிறவர்களெல்லாம் புலிகள்

என்றுதான் நான் நினைத்திருந்தேன். இங்கு வந்து வடக்கு கிழக்கைச் சேர்ந்த உங்களோடு சேர்ந்து வேலை செய்த பிறகுதான் உண்மை புகிறது.

வெளியே விமானத்தின் இரைச்சல் என் முன்னே இருக்கும் நோபர்ட்டின் விழிகளைப் பிதுக்கியது. நெஞ்சை உலுக்கும் விதமாக குண்டுச் சத்தம் சீகட்டது. கப்பலில் லைட்டுகள் எல்லாம் அணைக்கப்பட்டன. அறைகளின் ஐன்னல்கள் மூடப்பட்டு சிறிய வெளிச்சங்கள் உள்ளே ஏற்றப்பட்டன. ஐமன் நாபர் எனது அறைக்கு ஓடி வந்தான்.

‘என்ன செய்வது? இப்போது நாங்கள் என்ன செய்யலாம்?’

‘ரி.வி யைப் பார்... ஏதாவது நியூஸ் சொல்வார்கள். உனக்குத்தான் அரபுப் பாஷை புரியும். அரச மட்டத்தில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடக்கக் கூடும். யுத்தம் தொடரும் என்று நான் நம்பவில்லை. அவ்வளவு முட்டாள்களாக இவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள்.’

அவனுக்கு ஒரு ஆறதலாகவாவது இருக்கட்டும் என்றுதான் அவ்வாறு கூறினேன். ஆனால் நடைமுறையும் அதுதானே? ஒரு பக்கம் சமாதானத்துக்கான யுத்தம் நடப்பதும் மறுபக்கம் சமாதானத்துக்கான பேச்சுவார்த்தைகள் நடப்பதும் பழக்கப்பட்ட சங்கதிகள் தானே?

கப்டின் கிறீகோரோபோலஸ் எனது அறைக்கு வந்தார். வழக்கமாகவே அமைதியான சபாவம் உள்ளவர். இப்போது இன்னும் பயந்த நிலையில் தலையைக் குனிந்து கொண்டு இருந்தார். தற்போதைய நிலைமையில் என்ன செய்யலாம் என ஐமனுடனும் என்னுடனும் கலந்து பேச

வந்திருந்தார். பய உணர்வுக்கும் மேலான ஒரு சுமை அவரது தலையை அழுத்திக்கொண்டிருந்தது. கப்டின் என்ற முறையில் கப்பலின் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பானவர் அவர். முக்கிய பிரச்சனை என்னவென்றால் தலைமை அலுவலகத்துடன் எங்களுக்கு எவ்வித தொடர்பும் இல்லாமற் போய்விட்டது. யுத்தம் கைத் தொலைபேசியைக் கூட அடக்கிவிட்டது. வெளியே தொலைபேசி வசதி உள்ளதா என்றும் தெரியவில்லை. யாரும் துறைமுகத்திற்கு வெளியே போகவும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. கப்பலின் வானலைத் தொலை தொடர்புக் கருவியும் நீண்ட காலமாகவே பழுதடைந்திருந்தது. (அதைத் திருத்தியமைப்பதற்கு விசேட தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களை அனுப்புமாறு தலைமைக் கந்தோரை ஏற்கனவே கேட்டிருந்தோம். கடலிற் பயணிக்காத நிலையில் கப்பல் இருந்தமையால் அவர்கள் அவ்வளவு அக்கறை எடுக்கவில்லை.)

யுத்தம் ஓரிரு நாட்களில் முடிவுக்கு வந்துவிடும் என அபிப்பிராயப் பட்டோம். ஆனால் நாட்கள் குண்டு முழக்கங்கீளுடன் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தன. யுத்தம் முடிவுக்கு வரும் அறிகுறிகள் இல்லை. கப்பலின் மேற்களத்திலிருந்து பார்த்தால் குண்டு வீச்சுக்கு இலக்கான பகுதிகள் எரிந்து புகைவது தெரியும்.

ஐமன் நாபர் ஏதாவது குறுக்கு வழிகளில் துறைமுக அதிகாரியைச் சந்திக்க முயன்றுகொண்டிருந்தான். குறுந்தூர வானலைக் கருவியின் மூலமும் அவரைத் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தோம்.

(தொடரும்)

மல்லிகையை மனதார வாழ்த்துகிறோம்

எழுதினால், வெளியிட்டால்
போதுமா?

வாசகனை அடைய வேண்டாமா?
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

கூட்டுறவே நாட்டுயார்

புத்தக நிளையமும்; நூல் நிளையமும்
ஆங்கு ஆரீழுகமும் விர்ப்பனையும்

கட்டைவேலி - நெல்லியடி,
ப. நோ. கூ. சங்கம், கரவெட்டி.
தொலைபேசி: 021-3263

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவுக்கு பவள விழா நிறைவுறும் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு

பாலா

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் பவள விழா நிறைவு வைபவம் 30-

06-2002 -ம் திகதி கொழும்பு, தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சோ. சந்திர சேகரம் தலைமையில் மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

கொழும்பு சங்கத் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த எம்.தயாபரனும், அவரது பாரியாரும் குத்துவிளக்கேற்றி நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைத்தனர்.

பேராசிரியர்
சோ. சந்திரசேகரம்
தனது தலைமை உரையில்:

ஒரு படைப்பாளி சமூகத்தைப் பார்த்துத் தன் அசைவுகள், பிரதிபலிப்புக்களை

திரு. K.C. லோகேஸ்வரன் விழாவில் விழாநாயகனுக்கு பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக் கின்றார்.

மக்களுக்குத் தரும் பொழுது அதிலொரு மாறுபட்ட தனித்தன்மை காணப்பட வேண்டும். இத்தகையோர் தான் உன்னத படைப்பாளிகளாக மிளிர்கின்றனர். இத்தன்மையை ஜீவாவின் படைப்புக்கள் சிறப்பாக வெளிக்கொணர்ந்தன. இதுவே ஜீவாவின் தனித்தன்மையாகும். சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து இலக்கியப் பணிசெய்பவர் ஜீவா. அபாயங்களைக் கண்டு பின் வாங்கியவரல்ல. எதிர் விளைவுகளைக் கண்டு கலங்காமல், நடப்பது நடக்கட்டுமென விடாப் பிடியாகச் சமூகக் கொடுமைகளை எதிர்த்துத் தனது பேனாவை நகர்த்தியவர்.

உலக ஆய்வாளர்களது முடிவின்படி பல்கலைக் கழகங்கள் படைப்பாளிகளை உருவாக்க முடியாது. இது டொமினிக் ஜீவாவின் மூலமாக நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. காரணம் அவர் கற்கும் வாய்ப்பை இழந்தவர். இதற்கு விதிவிலக்காக கல்விமான்களான செங்கை ஆழியான் போன்றோர் படைப்பாளிகளாக பரிணமித்திருக்கலாம். ஆனால், இவைகளைத் தற்செயலான நிகழ்வுகளாகவே கொள்ள வேண்டும். எனவே பாடசாலைக் கல்வி படைப்பாற்றலை சிதைப்பதாகவே கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது.

வணிகத் தன்மையான சஞ்சிகைகள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வேர் விட்டு ஆதிக்கம் பெற்றிருக்கும் இக்கால கட்டத்தில், மல்லிகைச் சஞ்சிகையை தமிழ் மண்ணில் 37 ஆண்டுகள் வாழ

வைத்திருப்பது டொமினிக் ஜீவாவின் சலியாத உழைப்பே! இவரது இளமைப் பராயம் மிகவும் சோதனைகள் நிறைந்ததென்பதை இலக்கிய உலகம் அறியும். இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஜீவா இலக்கியத்தில் தலையை நிமிர்த்தியது ஒரு அதிசயமான செயல்தான். அத்தகைய உழைப்பாளியொருவரின் பவள விழாவிற்கு தலைமை வகித்ததில் நான் கொடுத்து வைத்தவன் என்றே தோன்றுகிறது.

தொடர்ந்து,

யுனெட்டெட் பார்சல் சேலில், பணிப்பாளர்
ஏ.கந்தசாமியின்

வாழ்த்துச் செய்தி வாசிக்கப்பட்டது.

டொமினிக் ஜீவாவின் இலக்கியப் பணியை வாழ்த்தியிருக்கிறார் அன்பர் கந்தசாமி.

பின்னர் வாழ்த்துரைகள் இடம் பெற்றன

தில்லை நடராசா

(மேலதிகச் செயலாளர், கல்வி அமைச்சு)

பவள விழா நாயகனாக எம்முன் இருக்கும் டொமினிக் ஜீவா யாழ்ப்பாணத்துப் பனை மரத்தைப் போல நிமிர்ந்து நிற்பவர். நெழிந்து கூனிக் குறுகும் தன்மையை இவரிடம் காணமுடியாது. தனது செயற்பாடுகளில் இப்பொழுதும் கூட, அதீத வேகத்தைக் காட்டுபவர். எழுத்தில் சாதாரண மக்களுக்கும் பரீட்சியமான புதிய சொற்களை புகுத்திப் படைப்புகளை ஆக்குபவர். ஈழத்து இலக்கியத்தை

கடல்கடந்தும் பரப்புவதில் தணியாத தாகம் கொண்டவர். தனது சஞ்சிகையான மல்லிகயின் மூலமாக டொமினிக் ஜீவா, தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றி வரும் அரும் பணி காலத்தால் மறக்கடிக்கப் படாதது.

தெளிவத்தை ஜோசேப்
(தலைவர் மலையக இலக்கியப் பேரவை)

உன்னால் சுமக்க முடியாத பாரத்தை நான் உனக்குத் தரமாட்டேன் இப்படி ஏசு நாதர் கூறி இருக்கிறார். இதை உள் வாங்கித் தானாக்கும் நண்பர் டொமினிக் ஜீவா எந்தப் பாரிய விஷயத்தைக் கண்டும் மலைப் பதில்லை. எதையும் மிகச் சாதாரணமாகவே எடுத்துக் கொள்வார். ஈழத்து இலக்கியத்தில் மலர்வைக் கொடுத்த அறுபதுகளில் படைப்புகளில் மார்க்சிய பார்வை மற்றோரது கண்ணை உறுத்துமளவிற்குப் பதியப்பட்டது. டொமினிக் ஜீவாவின் படைப்புகளும் இதற்கு அருகதையாகின. இக்கால கட்டத்தில் இலங்கையில் தாய்மொழிக் கல்வி ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து உயர் கல்விவரை பெருவளர்ச்சி கண்டது. காலத்தின் கட்டளையால் பெருவாரியான தமிழ் வாசகர்கள் பெருகினர். அத்தோடு ஒரு எழுத்தாளர் பட்டாளமும் வெடித்தெழுந்தது. இப்புதிய மாற்றத்தில் உள்ளீர்க்கப் பட்டவர்களில் ஜீவாவும் ஒருவரென்றே சொல்ல வேண்டும்.

டொமினிக் ஜீவாவின் சிறுகதைத் தொகுப்பு மிக அற்புதமானது. அவரது படைப்பாற்றல் இதன் மூலமாக அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

நாக்கைப் பிரட்டிப் பேசும் போக்கை ஜீவாவிடம் காணமுடியாது. எழுத்தாளர்களைக் கண்டால் மல்லிகைக்கு ஏதாவது எழுதித்தாருங்களெனக் கேட்பார். எழுதிக் கொடுத்தால் அதை நிச்சயமாகப் பிரசுரிப்பார். அவரிடமிருக்கு இவரிடமிருக்கு எனச் சொல்லமாட்டார். இந்த நேரத்தில் எனக்கொரு சம்பவம் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. தமிழகத்துத் தமிழ்ச் சஞ்சிகையொன்றிற்கு எழுத்தாள ரொருவர் சிறுகதையொன்றை எழுதிக் கொடுத்தாராம். படைப்பாளி நெடு நாட்களாகக் காத்திருந்தாராம். ஆக்கம் வெளியாகவில்லை. பொறுமை இழந்து பிரதியைப் பெற்ற ஆசிரியரோடு தொடர்பு கொண்டாராம். படைப்பாளிக்குக் கிடைத்த பதில் என்ன தெரியுமா? பிரதி ஓவியரிடமிருக்கு என்பதே! எப்படி இருக்கு எழுத்தாளனின் நிலை! இத்தகைய பொறுப்பற்ற நிலை ஜீவாவிடம் இல்லை. இதனால் பல புதிய எழுத்தாளர்கள் நன்மை பெற்றிருக்கின்றனர். இவர் எழுத்தாளருக்குக் கொடுத்த உற்சாகம் தான் இம்மண்ணில் பெரும் எழுத்தாளர் கூட்டமொன்றை உருவாக்கியது. சோதனை என்ற எனது சிறுகதையைப் பிரசுரிக்க பத்திரிகைகள் மறுத்தன. அந்த நேரம் ஜீவா என்னிடம் கதை கேட்டார். 'சோதனை' சிறுகதையைக் கொடுத்தேன். பிரசுரமாகி வெளிவந்தது. இத்தகைய விதத்தில் படைப்பாளிகள் தமது கருத்துக்களை சுதந்திரமாகச் சொல்வதற்கு ஜீவா ஊக்கம் கொடுப்பவர்.

டொமினிக் ஜீவாவின் இலக்கியப் பணியைக் கௌரவிக்கும் முகமாக பலர் பல இலக்கிய நிறுவனங்களின் சார்பில் பொன்னாடை போர்த்தியும், மாலை அணிவித்தும் கௌரவித்தனர். செங்கை ஆழியான் - யாழ் இலக்கிய வட்டம் சார்பில் தெளிவத்தை ஜோசேப் மலையக இலக்கியப் பேரவைக்காக, பூ ஸ்திரசின்கம் பூபாலசின்கம் புத்தகசாலை சார்பில், ஆர். சிவகுருநாதன் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பில், கே.சி.லோகேஸ் வரன், பொ.ஆனந்த லிங்கம், சமூகசோதி றபீக் மாத்தளை பீர் முஹம்மது, ஆகியோர் மாலை சூட்டினர்.

கொழும்பு, கம்பன் கழக இளைஞர்கள் பரிசுப் பொதி வழங்கினர். மல்லிகைச் சிறுகதைகள் வெளியீட்டுரை தொகுப்பாசிரியர் செங்கை ஆழியான் (பிரபல எழுத்தாளர் - வட பிராந்திய ஆணையாளர், வட கிழக்கு மாகாண சபை)

டொமினிக் ஜீவா தேசிய மட்ட இலக்கியவாதி. இத்தகைய சிறப்பு எமது எழுத்தாளர்களில் மிகச் சிலருக்குத் தான் உண்டு. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இப்பவள விழா ஜீவாவுக்கல்ல. தமிழ் இலக்கியத்திற்கு என்றே கூறுவேன். யாழ்ப்பாணத்து பொதுவுடைமை வாதியான மு.கார்த்திகேசன், டொமினிக் ஜீவாவின் அரசியல் குரு. ஆனால், எனக்கு அவர் ஆசிரியர். அக்காலத்திலிருந்தே நான் ஜீவாவை அறிந்து வைத்திருந்தேன்.

ஈழகேசரி சிறுகதைகள், மறுமலர்ச்சி

சிறுகதைகள், என்பனவற்றிற்கு நான் தொகுப்பாசிரியர். இதைப் பார்த்த ஜீவா மல்லிகைக் கதைகளையும் தொகுத்துத் தரும் படி கேட்டார். 'இக்கஷ்டமான பணியை ஏன் என் தலையில் சுமத்துறீர்' என்றேன். முழுச் சஞ்சிகைகளும் இருவரிடமுமில்லை. கோட்டை ஷெல் அடிக்கு மல்லிகைக் காரியாலயம் இலக்காகியதால் மல்லிகை இதழ்கள் அழிக்கப் பட்டுவிட்டன. எனக்கு முழுசாட்டமாக இருந்தது. 'எங்கோ ஒருவன் மல்லிகை இதழ்களை வைத்திருப்பான். யோசிக்க வேண்டா' மெள ஜீவா உற்சாகம் படுத்தினார். அச்சமயத்தில் இருவர் எனது மனதில் நின்றனர். ஒருவர் தெளிவத்தை ஜோசேப், பழைய புத்தகங்களைத் தந்துவக் கூடியவர். மற்றவர் நண்பர் பாலசுந்தரம். இவர் ஊர்காவந்துறை மக்கள் வங்கியில் முகாமையாளராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

நண்பர் பாலசுந்தரம் இரண்டு கிழமைத் தவணையில் மல்லிகைச் சஞ்சிகைகளை அள்ளித் தந்தார். 102 இதழ்களில் 700 கதைகள் வெளியாகி இருந்தன. இவற்றில் 64 சிறுகதைகளை பொறுக்கி எடுத்தேன். தற்காலத்துச் சிறுகதைகளின் தரம், படைப்பாளிகளின் மூப்பு இவைகளை அளவு கோலாக வைத்தே இத்தெரிவை மேற்கொண்டேன். 37 ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மல்லிகைச் சஞ்சிகையின் 28 இதழ்கள் விடுபட்டு விட்டன. இதனால் சிலரது படைப்பாளிகள் விடுபட்டிருக்கக் கூடும்.

தயவு செய்து அப்படிப் பட்டவர்கள் என்னோடு அல்லது ஜீவாவோடு தொடர்பு கொள்ளலாம்.

ஜீவா மல்லிகைச் சிறுகதைகளை இரண்டு தொகுப்புக்களாக வெளியிடத் திட்டமிட்டு முதலாவது தொகுப்பை இன்று வெளியிட்டிருக்கிறார். இத்தொகுப்பைப் பார்க்கும் பொழுது எனக்கும் பொறாமையாக இருக்கின்றது. ஏனென்றால் கொழும்பில் இருக்கும் அச்சு வசதிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. இத்தகைய கவர்ச்சியான நூல்களை எம்மால் வெளியிட முடியாமலிருக்கின்றது.

அடுத்து மல்லிகைச் சிறுகதைகள் வெளியிடப் பட்டது முதல் பிரதியை மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா புரவலர் காசிம் உமருக்கு வழங்கினார். தொடர்ந்து, கம்பன் கழத்தைச் சேர்ந்த கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ், திரு. கே.சி.லோகேஸ் வரன், கொழும்பு வோலஸ் வர்த்தக நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த கே.எஸ்.மணியம், திரு. எஸ்.ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், தனபாலன் (ஜேர்மனி) ஆகியோர் இதழ்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

பிரபல பத்திரிகையாளர்
ராஜகாந்தன்
தனது வாழ்த்துரையில் -
மல்லிகைச் சிறுகதை வெளியிடப்படும் இந்த மங்களகரமான நிகழ்வு நடைபெறும் இன்று (ஜூன் - 30) ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு மிகவும்

முக்கியமான தினமாகும். கவிதையில் சாதனை படைத்த ஈழத்துக் கவிஞர் நீலாவணன் பிறந்தது இன்றைய தினத்தில். அத்தோடு தமிழ் சிறுகதை மன்னன் புதுமைப் பித்தனின் நினைவு தினமும் இன்றாகும்.

எந்தவொரு இனத்துக்கும் அரசியல் ஆதிக்கம் மிகவும் அத்தியாவசியம். இனங்கள் தத்தமது கலாசாரம், பண்பாடு என்பனவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசியல் ஆதிக்கம் தேவைப் படுகிறது. இது இல்லாத பட்சத்தில் மொழி, மதம், பண்பாடு என்பனவற்றையும் கூட இழக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

2002
மல்கை

எழுத்தாளர் டொமினிக் ஜீவா இந்நாட்டின் மார்ட்டின் விக்ரம சிங்காவுக்குக் கிடைத்த கௌரவம் ஜீவாவுக்கு கிடைக்காமல் போனது கவலைக்குரியது. இவர் விஷயத்தில் பல்கலைக் கழகம் தவறை இளைத்திருக்கிறது. இந்நாட்டில் தலித் இலக்கியத்திற்கு மல்லிகை ஊடாக ஊட்டத்தையும் வீரியத்தையும் தந்தவர் ஜீவா.

ஆர்.சிவகுருநாதன்
(தமிழ்ச் சங்கம்)

டொமினிக் ஜீவா இந்நாட்டின் அரு நிதியம். ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஜீவா ஊற்று. 1958 - ஆம் ஆண்டு பேரினவாதக் கும்பல்களால் நடத்தப்பட்ட இனக் கலவரத்தில், அகதிகளாக வட்டிலத்திற்குச் சென்ற பொழுது, நிமிடம் கூடத் தாமதியாது சைக்கிளில் வந்து

என்னையும் எனது குடும்பத்தையும் கண்டு விசாரித்து, எம்மை ஆறுதல் படுத்திய ஒப்பற்ற மனித நேயன். இன்று டொமினிக் ஜீவாவின் பெயர் உலகளாவிய ரீதியில் அடிபடுகின்ற தென்றால் அவரது இத்தகைய அருங்குணங்கள் தான் காரணம். எந்த இடத்திலும், எத்தகைய சூழலிலும் சகலரும் மதிக்குமளவிற்கு புழங்கும் தன்மை இவர் பெற்ற வரம்.

ஆ. சிவநேசச் செல்வன்
(தினக்குரல் - பிரதம ஆசிரியர்.)

கடந்த காலத்தில் ஈழத்து இலக்கிய உலகத்தில், மரபுப் போராட்டம், இழிசனர் வழக்குப் போராட்டம் என இலக்கியத்தை செதுக்கிச் செப்பமாக்க முனைந்த பொழுது, நேர் வழியில் தன்னை இனங்காட்டி ஜீவா தன் பங்களிப்பைச் செய்தவர். தனது வழிகாட்டிகளின் கோட்பாடு சார்ந்த உணர்வுகளை எக்காலத்திலும் எவருக்கும் தானமிடாதவர். சைவ சமய ஆதிக்கம் கொண்ட யாழ் மண் இவரைப் பாராட்டிய சம்பவம் யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் மறக்க முடியாதது. ஜீவாவின் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்' சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு தமிழ் சிறுகதைத் தொகுதிக்கான இலங்கை சாஹித்திய மண்டலம் தனது முதல் விருதை ஜீவாவுக்கு வழங்கிய பொழுது யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியார்கள் அனைவரும் ஒரு முகமாக நின்று யாழ்நகர மண்டபத்தில் விழா எடுத்தனர். இந்நிகழ்வு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திற்கு மட்டுமன்றி ஜீவாவின் வாழ்விலும் ஒரு

புரட்சிகரத் திருப்பத்தைத் தேற்று வித்தது. மல்லிகை சிற்றேடல்ல. அது ஒரு பெரியதோர் இலக்கிய நிறுவனம். நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் மல்லிகைப் பந்தல் வியத்தகு சாதனையைப் படைத்து வருகிறது. கொழும்பில் தலைமைப் பணிமனை அமைத்து இலக்கிய சேவையில் புதிய பரிமாணங்களை நிறுவி வருகிறது.

எழுத்தாளர் சுதாராஜ்
(உரிமையாளர், சாஹித்திய புத்தக இல்லம், புத்தளம் தேனுகா பதிப்பகம்)

2002
மல்கை

எனது வீட்டுக் கேற்றடியில் "எழுத்தாளர் சுதாராஜ் இருக்கிறாரா?" என ஒரு குரல் எனது வீட்டிலிருந்த அனைவரையும் அதிர்ச்சியுற வைத்தது. எனக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. 'யார் இப்படி வீடு தேடி வந்து என்னை விசாரிப்பது? ஏதாவது கதையில் பிழையாக எழுதி விட்டேனோ? யாராவது வாசகனின் மனதைப் பாதித்து விட்டதா?' இப்படியான சிந்தனை மூட்டத்தோடு, தலை மயிரைக் கோதிக் கொண்டு, கேற்றை நோக்கிச் சென்றேன். கேற்றடியில் ஜீவா நிற்பதைக் கண்டு அசந்தேன். அழைத்து வந்து கதிரையில் உட்கார வைத்து வியப்புடன் நோக்கினேன். மல்லிகைக்குக் கதையொண்டு தேவை, அதுதான் தேடி வந்தேன். நாடறிந்த இலக்கியவாதி வீடு தேடி வந்து என்னிடம் கதை கேட்பது எனக்கு பெரும் ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. அத்தகைய பணிப்பாளர் தான் டொமினிக் ஜீவா. அன்றிலிருந்து மல்லிகைக்கு

எனது இலக்கியப் பணிகளைத் துக் கொண்டிருக்கிறது. போராளிகளுக்கும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் எழுந்த இலங்கை இராணுவத்திற்கும் யுத்தம் வெடித்து யாழ்ப்பாண நகரத்தில் வெல் மழை கொட்டிய பொழுது அடிக்கடி என்னை வந்து சந்திப்பார். பிள்ளைகளை விசாரிப்பார். அவர்களைக் கவனமாகப் பாதுகாக்கும் படி ஆலோசனை சொல்வார். தனது சக எழுத்தாளனின் சோகங்களில், துன்பங்களில் அபரிமிதமான அக்கறை காட்டும் ஜீவாவின் விசேட பண்புதான் அவரோடு என்னை ஒட்ட வைத்தது.

கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ்
(கம்பன் கழகம்)

வேற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களும் மிகவும் நெருக்கமான நண்பர்களாகலாமென்பதற்கு நானும் டொமினிக் ஜீவாவும் முன் உதாரணமாக விளங்குகிறோம். ஜீவா இறுக்கமான மார்க்சிசவாதி. நான் அதற்கு நேர் எதிர். அவரொரு சிறந்த படைப்பாளி நான் அப்படியல்ல. இருந்தும் மிக நெருக்கமாக இருக்கிறோம். உள்ளத்தால் நேசிக்கிறோம். எமக்கு மார்க்சியம் தடையாக இருக்கவில்லை. சமகால உலகில் மரபுக்காரருக்கு மார்க்சிய வாதிக்கள் நஞ்சாக இருந்தும் நாமிருவரும் அதற்கு விதிவிலக்காக இருப்பது அதிசயந்தான். மற்றவர்கள் மார்க்சியவாதிகளின் சம்பந்தமாக வைத்துள்ள கருதுகோளை நான் உள் வாங்கி இருந்தால் நிச்சயமாக

டொமினிக் ஜீவா போன்ற நல்லதோர் நண்பனை இழந்திருக்க வேண்டும். ஒருவனுக்கு என்ன தேவையோ, அதை அவன் அனுபவிக்கச் செய்வதுதான் மார்க்சியம் எனக் கூறப்படுகின்றது. ஒருவனை அவனது எதிரி பாராட்டும் பொழுதுதான் பாராட்டைப் பெறுபவளின் சிறப்பு உச்சங் கொள்கிறது. எனது குருவான கம்பன் இதை இராமாயணத்தில் நிரூபித்துக் காட்டி இருக்கிறார். இராம. கதையின் நாகயனான இராகவனை அவனது இன பந்துக்கள் அனைவரும் இமாலய உச்சிக்கு ஏற்றிப் புகழ்ந்ததாக கம்பக் பாடினான். ஆனால், அது அவனுக்குத் திருப்தியைத் தரவில்லை. இதனால், இராமனின் பரம எதிரியின் வாயினால் அதாவது இராவணன் வாயால் இராகவனுக்கு புகழாரம் சூட்டுகிறார். இதைத் தான் நான் இன்று செய்கிறேன்.

இன்றைய டொமினிக் ஜீவா தன்னையொரு சஞ்சிகை ஆசிரியனாகத் தான் தன்னை இனங் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். சஞ்சிகையாளன் படைப்பாளியான ஜீவாவை விழுங்கிட்டானோவென நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால், ஜீவாவின் தன்னலமற்ற இந்தத் தொண்டு இந்நாட்டிற்கு அநேக புதிய எழுத்தாளர்களைத் தந்து வருகிறது. ஜீவாவின் இந்தப் பெரும் குணத்தைப் பாராட்டுவது காலத்தின் கடமை. ஜீவாவின் குடும்பம் பாராட்ட வேண்டியது. அதை ஊட்டி உள்ளக் வேண்டிய ஜீவா, இலக்கியத்தை

வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதை அவரது குடும்பம் எப்படித்தான் சகித்து வாழ்கிறதோ?

இக் கூட்டத்தில் சாதாரண மக்களது முகங்களைத்தான் காண்பது எனக்குக் கவலையாக இருக்கிறது. புத்திஜீவிகள் பலர் இதில் காணப்படாதது நிச்சயமாக நன்றி உடைமைக்கு வேட்டு வைப்பது போல் தோன்றுகிறது. மல்லிகையால் பயனடைந்தோர் அதன் உழைப்பால் உயர்ந்தோர் பலரை இங்கு காணவில்லை. ஒரு சமூகத்தைத் தலை நிமிர வைப்பது இலக்கியம் தான். இதில் பங்கு கொள்ளாதவர்கள் இக்கருது கோளுக்கு எதிரானவர்களெனவே கருதுகிறேன். நாளைய வரலாறு ஜீவாவை, ஆறுமுக நாவலருக்கு அருகாக இருத்திப் பார்க்கும். அதைப் பூரணமாக நம்பலாம்.

அடுத்து -

“ஈழத்து இலக்கியமும் டொமினிக் ஜீவாவும்” என்ற தலைப்பில் பிரபல எழுத்தாளர் - செ.யோகநாதன் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். அவரது உரையில்.....

மெரீனா கடற்கரைக் காட்சிகளை வாசகனுக்குத் தரும் எழுத்துப் பாணி உன்னதமானதென்ற மயக்கத்தை ஈழத்து இலக்கிய படைப்பாளிகளின் மனதிலிருந்து சிதறடித்தது டொமினிக் ஜீவாவின் எழுத்துக்கள். தனது படைப்புகளில் சாதாரண மக்களது விழுமியங்கள், சோகங்கள், மகிழ்ச்சிகளை இனங் காட்டினார். இதனால் ஈழத்து இலக்கியத்தில்

புதியதோர் மலர்ச்சி பரிணமித்தது இதுவே ஈழத்து இலக்கியத்தின் தொடக்கக் காலமென எண்ணப் படுகிறது. இதை படித்த கனவான்கள் ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டாலும், காலம் வரவேற்று விட்டது. ஜீவாவின் மனித நேய எழுத்துக்கள் தேசிய இலக்கியத்திற்கு ஒரு விரிந்த தளத்தைக் கொடுத்தது.

பல பிரபல எழுத்தாளர்கள் சஞ்சிகைகளை நடத்தினர். ஜெயகாந்தனும் 'ஞானதம்' என்ற இலக்கிய இதழை நடத்தினார். ஆனால், நின்று நிலைக்க முடியாது போய் விட்டது. ஆனால் டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகைக்கு 37 ஆண்டுகள் வெளிவர முடிந்துள்ளது. இது ஜீவாவின் சாதனை. தமிழ் உலகு வியக்கும் பெரும் சாதனை. எத்தனையோ பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் ஆய்வு செய்வதற்கு இன்று மல்லிகையைத் தான் நாடுகின்றனர்.

ஏற்புரை:
மல்லிகை ஆசிரியர்

டொமினிக் ஜீவா

தனது ஏற்புரையில்.....

இது ஒரு தனி மனிதனுக்கு எடுக்கும் விழாவல்ல. தமிழ் இலக்கியத்திற்கு எடுக்கும் விழா. எனது இலக்கிய வளர்ச்சி கண்டு எல்லோரும் மகிழ்வது போல் எனது குடும்பமும் பெருமிதப் படுகிறது. இதற்கு எனது குடும்பம் கொடுத்த விலை யாருக்குத்தான் தெரியும். எனது இலக்கிய உழைப்பால் குடும்பம் பெற்ற தாக்கம் மிகவும் பாரியது. எனது மனைவியின் கையால் சமைத்த உணவை நான் உண்டு இன்று 30 ஆண்டுகளாகின்றன. சாப்பிட

**மல்லிகை
ஆண்டுச் சந்தா**

கவையர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்
மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

37வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர்
தொடர்பு கொள்க.

**ஆண்டுச் சந்தா 250/-
தனிப்பிரத 20/-**

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி
201 -1/1, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி,
கொழும்பு -13.

தொலைபேசி: 320721

ஈ-மெயில்: panthal@sltnet.lk

(காகக் கட்டளை அனுப்புவோர்

Dominic Jeeva, Kotahena. P.O

எனக் குறிப்பிடவும்)

வீட்டுக்குப் போகும் நான் தண்ணீர் குடித்தைச் சரித்து நீரைக் குடித்தவுடன் அந்தவுடன் கடைக்குச் சென்று கடையில் சாப்பிடுவேன். எனது மனைவியின் இடத்திலிருந்து எனது மகன் திலீபனும் அவரது மனைவி வாசகியும் இப்பொழுது என்னைக் கவனிக்கிறார்கள். அவன் முகத்தைச் சுழிக்குமளவிற்கு வயோதிபம் என்னை வலுவிழக்கச் செய்யும் பட்சத்தில் நிச்சயமாக நான் எனது வாழ்வை முடித்துக் கொள்வேன். எனது இலக்கிய வழிகாட்டிகள் காத்திகேசன், ராஜகோபாலன் மாஸ்டர், ஆர்.ஆர் பூபாலசிங்கம் போன்றோர் என்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஒடுக்கப் பட்ட சமூகத்தவனான என்னால் வெளியிடப் படும் இந்த நாவலர் அவதரித்த மண்ணில் 37 ஆண்டுகள் மல்லிகை மணம்

பரப்புகின்றது.

மனதில் இளமை இருந்தால் வயோதிபம் ஆட்கொள்ள முடியாது. மரணிக்கப் பட்ட ஜீவா வாழும் ஜீவாவை விட நிச்சயம் பிரமாண்டவனாக இருக்கப் போகிறேன். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதும் பொழுது டொமினிக் ஜீவா என்றும் பேசப்படுவான். சமனாக இருப்பான்.

வரவேற்புரை கவிஞர் மேமன் கவி நிகழ்த்த, எழுத்தாளர் ப.ஆப்.உன் நன்றி உரையை நிகழ்த்தினார்.

விழாவை ஒழுங்கு செய்தோர் செவிக்கும் சிந்தைக்கும் இனிமையான தகவல்களோடு நாவிற்கும் சுவையான சிற்றுண்டிகளைப் பரிமாறினர்.

ஏனைய விழாக்களை விட இவ்விழா வித்தியாசமாக இருந்தது. அநேகமாக, விழாக்களின் நிகழ்வுகளை வானொலி, தொலைக்காட்சி அறிவிப்பாளர்கள் தான் தொகுத்து வழங்குவார்கள். ஆனால், இவ்விழா நிகழ்வுகளை ஒரு கவிஞர் தொகுத்து முங்கினார். வேறு யாரும்ல்ல கவிஞர் மேமன் கவி தான்.

என் இதயத்தைத் தங்களது

அன்புணர்வுகளால்

குள்ப்பாட்டிச் சுத்தப்படுத்திய அனைவர்க்கும்,

- டொமினிக் ஜீவா

எனது பிறந்த தினம் ஜூன் 27. இந்த ஜூன் 2002-06-26 ம் திகதியுடன் எனது 75-வது வயது பூர்த்தியாகின்றது. இந்தப் பவள விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதற்கென்றே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.

அவர்களது திட்டப்படி எனது படைப்புகளில் சிறந்தவற்றை ஒன்று திரட்டி நூலொன்றை வெளியிடுவது தான் அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது.

எனக்கு அதில் உடன்பாடில்லை. சென்ற மணிவிழாக் காலத்திலும் என்னைப் பற்றி இரண்டு நூல்கள் வெளியிட்டு வைக்கப் பட்டன.

ஒரு தனிமனிதனை எத்தனை காலத்திற்குத்தான் புகழ்வது? எனவே புதிய முயற்சியை மேற்கொண்டோம். மல்லிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகளைத் திரட்டி: 'மல்லிகைக் கதைகள்' என்ற பெயரில் பவளவிழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடுவது என முடிவெடுத்தோம். கதைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பாரிய பொறுப்பை நண்பர் செங்கை ஆழியான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அதை வெற்றிகரமாகவும் செய்து முடித்தார்.

பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் மொத்தமாக 64 சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்தார். பல்வேறு பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த; வேறு வேறு இலக்கியக் கருத்தோட்டம் கொண்டவர்களின் கதைகள் அவை.

முதலில்; தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அத்தனை கதைகளையும் ஒரே தொகுதியாக வெளியிட வேண்டும்

என்பதுதான் ஆரம்பத் திட்டமாகும்.

ஆனால், அது நடைமுறைச் சாத்தியமில்லை. பக்க அதிகரிப்பு; விலை உச்சம்; வாங்குவோரின் பொருளாதாரப் பின்னணி எனப் பலதையும் ஆழமாக யோசித்து முதல் பாகத்தில் 30 கதைகளையும் இரண்டாம் பாகத்தில் 34 கதைகளையும் வெளியிடுவதாக இறுதி முடிவெடுத்துச் செயல்பட்டோம்.

முதல் தொகுதி 30-06-2002 ஞாயிறு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடந்த எனது பவள விழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பட்டது.

ஜூன் 27ந் திகதி தான் எனது பிறந்த தினம் என்ற போதிலும் கூட; பலருடைய வசதி; சூழ்நிலை கருதி ஜூன் 30ம் திகதி விழாவை நடத்துவதென விழாக் குழுவினர் முடிவு செய்தனர்.

மல்லிகைச் சிறுகதைகள் முதல் பாகம் வெளிவந்ததன் பின்னர் இலக்கிய உலகில் ஒரு சிறு சலசலப்பு ஏற்பட்டது. அது எனது கவனத்திற்கும் வந்தது.

வெளிவந்துள்ள இந்த முதல் தொகுதியில் வெளிவந்துள்ள சிறுகதைகள் மாத்திரம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட கதைகள் அல்ல. இன்னும் வெளிவர வேண்டிய கதைகள் உண்டு. இரண்டாம் பாகம் வெகு சுறுசுறுப்பாகத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதன் பின்னர் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை முன் வைக்கலாம். அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லலாம்.

இந்த விழா இத்தனை சிறப்புடன் திகழ

மல்லிகை - ஜூலை - 2002

ஒத்துழைத்த பத்திரிகைகள்; ஒலி; ஒளி; ஊடகங்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரியவை.

அத்துடன் பவளவிழாக் குழுவின் அனைவருக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் பெருமை கொள்கிறேன். குறிப்பாகக் கவிஞர் மேமன்கவி முழுப் பொறுப்பேற்றுத் தன்னை அர்ப்பணித்து இவ் விழாவை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்தற்காக அவருக்கு என் நன்றிகள் உரியவை. இவ் விழாவுக்கு வந்து சிறப்பித்த சகலருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

பவள விழாச் ,சம்பந்தமான சகல தகவல்களையும் படித்தறிந்ததுடன் கடிதங்கள்; தந்திகள்; தொலைபேசிகள்; ஈமெயில்கள் மூலமாக என்னை வாழ்த்திய சென்னை; லண்டன்; பாரிஸ்; ஜெர்மனி; கனடா; அவுஸ்திரேலியா; டென்மார்க்; நோர்வே இலக்கிய நேசங்களுக்கும் இந்த நாட்டில் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வசித்து வரும் சகல இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தானவை.

டொமினிக் ஜீவா என்ற தனி மனிதனுக்கு முடிசூட்டும் விழாவல்ல; இந்தப் பவளவிழா; இந்த மண்ணின் இலக்கிய மேன்மைக்காக உழைத்த ஒரு படைப்பாளியைக் கௌரவிக்க எடுக்கப் பட்ட விழாவே இது என்ற மனப்பூரிப்புடன் சகலருக்கும் எனது வந்தனங்களைத் தெரிவித்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

தூண்டில்

வினாக்கள்

- ஏ.பா.சிக் ஜீவா

உங்களது பவள விழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பட்ட 'மல்லிகைச் சிறுகதை'களில் எதிர்பார்த்த சிலரின் கதைகள் இடம் பெறவில்லையே, என்ன காரணம்?

ம.ஆனந்தன்

ம.ஆனந்தன்

தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட 64 கதைகளில் நீங்கள் முதல் பாகத்தில் பார்த்த கதைகள் 30 தான். அடுத்த வெளிவரவுள்ள இரண்டாம் பாகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள் உண்மை தெரியும்.

முன்னர் மல்லிகையில் எழுதியவர்கள் பலரை எழுத்தில் பார்க்கவே முடியவில்லை. இப்பொழுது புதியவர்கள் இடம் பெற்று வருகின்றனர். இதன் அர்த்தம் தான் என்ன?

ப.சிவநேசன்.

ப.சிவநேசன்.

இலக்கிய உலகில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தலைமுறை மாறுகின்றது. அப்படிப் பார்க்கப் போனால் இன்று மல்லிகை நான்காவது தலைமுறையினிடம் சென்று கொண்டிருக்கின்றது என்று அர்த்தம். பலர் வருவார்கள். போவார்கள். மல்லிகை என்றுமே தடம் புரளாது நிற்கும் நிற்கும்.

யாழ்ப்பாணத்திற்கு நீங்கள் வந்து போனதன் பின்னர் என்ன இலக்கிய முயற்சி செய்துள்ளீர்கள்?

கொக்குவில்

க. கந்தவேல்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திரும்பியதும் பவள விழா வெளியீடாக வெளியிடவுள்ள மல்லிகைச் சிறுகதைகள் வேலையைச் செய்து முடிப்பதற்கே எனக்கு நேரம் சரியாக இருந்தது. அந்த வேலையைக் கடந்த 30-06-2002 அன்று வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி விட்டேன். அதைத்தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். இப்போதைக்கு.

பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்காகப் பலர் பலவிதமான அரசியல் சர்ச்சைகளில் ஈடுபட்டுள்ளதைப் பார்க்கும் போது அந்த ஆசனத்தின் மகிமையைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அதே சமயம் இன்னும் அந்த மண்ணில் வாழ்ந்து, அந்த மண்ணின் பெருமைகளைப் பாதுகாத்து வரும் ஒருக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக ஒருவரும் ஒருகட்சியிலும் இல்லையே, இதுபற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கோப்பாய்

க. தங்கவேல்.

ஒருக்கப்பட்ட உரிமை மறுக்கப் பட்ட உழைக்கும் அடித்தட்டு மக்களிடம் இன்று தங்களுக்கான உரிமை பேசும் போர்க்குணம் மிக்க ஸ்தாபனங்களின் செயல்பாடுகள் இல்லை. கடந்த காலங்களில் ஆண்ட பரம்பரையே இன்னும் ஆள நினைக்கும் மனப்பான்மையின் அறிகுறிகள் தான் இந்தக் கதிரைச் சண்டைகள் தமிழர்களின் முழு உரிமைகளை வென்றெடுப்பது பற்றி பத்திரிகை அறிக்கை மூலம் எங்களது அரசியல் பிரமுகர்கள், தங்கள் மத்தியில் பல உரிமைகளை இழந்து இன்றும் வாழ்ந்து வரும் பஞ்சமர்களின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றி வாய் முடி மௌனம் காத்து வருகின்றனரே அதை எண்ணிய போது இவர்களின் ஆதம் கத்தத்தில் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் நியமனப் பிரதிநிதியாக பாராளுமன்றத்தில் திரு. எம்.சி.சுபரமணியம் அவரும் வகித்தார். பின்னர் உட்பிட்டித் தொகுதியின் பிரதிநிதியாக ராஜலிங்கம் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார் ஆனால் இன்றோ இந்தப் பஞ்சம மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்க எந்தக் கட்சியுமே முன் வரவில்லை. இந்தக் கட்சிகளை முழுத் தமிழர்களினது ஏகப் பிரதிநிதிகள் என எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

நானொரு மாணவி. பொருளாதார வசதியற்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். மல்லிகை தொடர்ந்து படித்து வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. ஆனால்

சந்தா கட்டிப் படிக்க எனக்கு வசதியில்லை. நான் ஒழுங்காக மல்லிகையைப் படித்துவர என்ன செய்யலாம்?

பசறை

க.இந்திரகுமாரி

மல்லிகை பண வருவாயை மாத்திரம் நோக்கி நடத்தப் படும் சஞ்சிகையல்ல. அதே சமயம் இலவசமாக அனுப்பி வைக்கக் கூடிய ஏடுமல்ல. மல்லிகையினுடைய பொருளாதார நிலையையும் நீங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உங்களது ஆர்வத்தை என்னால் துல்லியமாக விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது. உங்களைப் போன்ற வருமான வசதியற்றவர்கள் 20 ரூபாவுக்கான தபால் தலைகளை மல்லிகைக்கு அனுப்பலாம். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அதற்கான மல்லிகைப் பிரதியைத் தபாலில் அனுப்பி வைப்பேன். மாணவர்கள் இந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது சுலபமானது.

உங்களது பவள விழாவையொட்டி இலங்கையில் சகல தமிழ் பத்திரிகைகளும், ஊடகங்களும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து உங்களைச் சாதாரணமான கிராமத்து மக்களுக்குக் கூட அறிமுகப் படுத்தி வைத்து விட்டன. இதற்கு என்ன காரணம் என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

யகுதானை

ச.கந்தராஜி

தமிழகத்தில் பத்திரிகைகள் தூக்கிப் பிடித்துப் பிரபலம் கொண்டாடப் படுபவர்கள் இரண்டு துறையினர். ஒரு பக்கத்தினர் அரசியல் வாதிகள். மற்றவர்கள் சினிமா நட்சத்திரங்கள். இந்த இரு துறைகளைச் சார்ந்தவர்களை விட்டு விட்டால் அவர்களுக்குச் செய்திப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடும். அவருள்ள படைப்பாளிகளைக் கண்டு கொண்டதாகவே காட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள். அதற்கைய அடைசியம் எழுத்தாளர் மீது. ஆனால், நமது நாட்டில் பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சிகள் நமது படைப்பாளிகளைக் களம் பண்ணிக் கொளவித்து அவர்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்கின்றன. காரணம் அந்த அந்த ஊடகங்களிலும் இயங்கிவருபவர்களும் எழுத்தாளர்களே. இந்தக் கருத்தைப் பல தடவைகள் நான் தமிழ் நாட்டு இலக்கிய மேடைகளிலும் பகிரங்கமாகப் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளேன்.

மல்லிகைப் பந்தல் போல, இனித் தொடர்ந்து குறும் படங்களைத் தயாரித்து இந்த நாட்டுத் தொலைக் காட்சியில் ஒளிபரப்பினால் என்ன?

புத்தளம்

எம். ரவீந்திரன்

மல்லிகை, மல்லிகைப் பந்தல் தனி மனிதனின் ஆளுமைக்குள் உட்பட்ட வேலைகள். அத்துடன் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினரை நோக்கமாகக் கொண்டு உழைத்து வெளியிடும் தொழில். ஆனால், தொலைக் காட்சி என்பது கூட்டுழைப்பில் மலர்வது. அத்துடன் எக்கச் சக்கமான பணத்தை முதலீடு செய்து, பொறுமை காத்து நிதானமாக உழைத்துப் பரவலான மக்களுக்குச் சென்றடையச் செய்யும் தொழில். இரண்டும் ஒன்றல்ல. எனவே எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் என்னுடைய வேலையை வெகு மெளமமாகச் செய்து வரவே விரும்புகின்றேன். அதுவே எனக்குச் சாத்தியமான வேலை.

சமீபத்தில் குமுதம் வெளியிட்டாளர்கள் வெளியிட்ட 'தீராநதி' என்ற இலக்கியச் சிற்றேடு பார்த்தேன். பெரிய பத்திரிகை நிறுவனங்கள் இப்படியான இலக்கிய முயற்சிகளில் இறங்குவது வரவேற்கத் தக்கது தானே?

நீர்கொழும்பு

எஸ். கோபாலன்

நானும் தீராநதி இரண்டு இதழ்களைப் படித்துப் பார்த்தேன். நல்ல முயற்சி. வரவேற்கத் தக்க நல்ல திருப்பம் இது. ஆனால், அதிக நம்பிக்கை கொள்ளச் சிறிது காலம் காத்திருப்போம். பெரும் பெரும் கடதாசி விற்பனை நிலையங்களின் பொது நோக்கமே லாபம் சம்பாதிப்பது மாத்திரம் தான். இப்பொழுது தமிழ் இலக்கிய உலகில் சிற்றேடுகளின் காலம் கொடி கட்டிப் பறக்கின்றது. ஏற்கனவே சுபமங்களா தரமான சுவைஞர்கள் மனசில் ஆழமாகத் தனது சுவட்டைப் பதித்து விட்டு, கோமல் மறைவுடன் நின்று விட்டது. அந்த இடைவெளியை நிரப்பும் நோக்கமாகக் கூட இது இருக்கலாம். இன்னொரு இலக்கிய இதழும் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரக் கூடும். ஆனந்தவிகடன் நிறுவனத்தினர் கூட, இப்படியான இதழொன்றை வெளியிடக் கூடும். பிரபலமான நிறுவனங்கள் இப்படியான இலக்கிய இதழ்களை வெளியிடுவதில் ஒரு நன்மையுண்டு. அதாவது நல்ல இலக்கியங்கள் சென்றடைய முடியாத பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் சென்றடைந்து விடும். அதே சமயம் தரமான இலக்கிய ரசனையை நீர்த்துப் போகச் செய்யக் கூடிய அவலமும் இந்த பிரபல அமைப்புகள் வெளியிடும் இலக்கிய ஏடுகளால் ஏற்பட்டுவிடவும் கூடும்.

201 - 1/1, ஸ்ரீ கதிரை வீதி, சென்னை - 13. முகவரிகள் வரிப்படி மல்லிகை ஆணியும் வெளியிட்டிருக்கின்ற சென்னை டிபார் அமைப்புகள் சென்னை வீதிக்கேட்டு, 98A, திவக்கத்திரை U. K. பிளாக், டிபார் அமைப்புகள் வெளியிடும் தொழில்.

Suriya

Textile Mills (PVT) Ltd.

32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11.

Tel: 336977, 438494, 449105

Fax: 438531

மல்லிகைக்கு
எமது
வாழ்த்துக்கள்

Para Expo Products
(PVT) Ltd.

Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods

30, Sea Avenue,
Colombo - 03.

Tel: 573717